

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1986

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
50

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1591

Ρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία, θέσπιση μέτρων για την πάταξη της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις που ρυθμίζουν θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 1.

Μειώσεις του εισοδήματος.

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 3323/1955 (ΦΕΚ Α' 214) αντικαθίσταται ως εξής:

«Το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και από κάθε είδους συντάξεις μειώνεται κατά ποσοστό πενήντα τα εκατό (50%) έως το ποσό καθαρού εισοδήματος εξακοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμών.

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η μείωση που προβλέπεται από την παράγραφο αυτή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι ανώτερη από το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών το έτος, κατά φορολογούμενο, για τα εισοδήματα όλων των παραπάνω κατηγοριών».

Άρθρο 2.

Εκπτώσεις από το εισόδημα και μειώσεις από το φόρο.

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Εξαιρετικά σε αυτές τις περιπτώσεις μεταφέρονται για να εκπέσουν από το εισόδημα του άλλου συζύγου:

α) τα έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης του ενός συζύγου, καθώς και των λοιπών προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, σύμφωνα με την παράγραφο 2 αυτού του άρθρου.

β) Το ποσό των εισφορών που σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού εκπίπτουν από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου, εφόσον καταβάλλονται από τον ένα σύζυγο σε ταμεία που έχει ασφαλισθεί, λόγω της συμμετοχής του σε επιχείρηση από την οποία αυτός αποκτά εισόδημα, το οποίο προσθέτεται στα εισοδήματα του άλλου συζύγου, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 6 και μέχρι το ποσό του εισοδήματος αυτού».

2. Οι περιπτώσεις α', β' και ε' του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίστανται ως εξής:

«α) Για τον ίδιο το φορολογούμενο κατά τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές. Προκειμένου για: αα) ανάπηρους αξιωματικούς και οπλίτες, οι οποίοι με την ιδιότητα του αναπήρου παίρνουν σύνταξη από το δημόσιο ταμείο, αξιωματικούς που εξαιτίας πολεμικού τραύματος ή νοσήματος βρίσκονται σε κατάσταση υπηρεσίας γραφείου ή πρόσωπα που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 1759/1950 (ΦΕΚ Α' 286) και ν.δ. 330/1947 (ΦΕΚ Α' 84), ββ) θύματα πολέμου. Θύματα πολέμου κατά την έννοια του παρόντος είναι τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από πολεμική αιτία. Με τα θύματα πολέμου εξομοιώνονται και τα πρόσωπα, τα οποία ως μέλη οικογενειών αξιωματικών και οπλιτών οι οποίοι απεβίωσαν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας σε ειρηνική περίοδο δικαιούνται σύνταξη από το δημόσιο ταμείο, γγ) τυφλούς που είναι γραμμένοι στο γενικό μητρώο τυφλών, το οποίο τηρείται στην αρμόδια διεύθυνση της οικείας νομαρχίας και δδ) πρόσωπα που παρουσιάζουν αναπηρία 67% και πάνω από διανοητική καθυστέρηση ή φυσική αναπηρία, το πιο πάνω ποσό αυξάνεται στις σαράντα τρεις χιλιάδες (43.000) δραχμές.

β) Για το πρώτο τέκνο, κατά δεκατέσσερις χιλιάδες (14.000) δραχμές, για το δεύτερο τέκνο κατά δεκαοκτώ χιλιάδες πεντακόσιες (18.500) δραχμές, για το τρίτο τέκνο κατά είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) δραχμές, για το τέταρτο τέκνο κατά εξήντα χιλιάδες (60.000) δραχμές, για το πέμπτο και για κάθε τέκνο μετά το πέμπτο κατά ογδόντα χιλιάδες (80.000) δραχμές».

«ε) Για καθένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στις πιο πάνω περιπτώσεις β' και δ', εφόσον αυτά παρουσιάζουν αναπηρία 67% και πάνω από διανοητική καθυστέρηση ή φυσική αναπηρία, κατά σαράντα χιλιάδες (40.000) δραχμές, ως πρόσθετο ποσό μείωσης».

3. Στο άρθρο 9 του ν.δ. 3323/1955 προσθέτεται μετά την παράγραφο 7 παράγραφος 8 και η παράγραφος 8 αυτού αντικαθίσταται και αναριθμείται σε 9, ως εξής:

«8. Από το ποσό του φόρου που προκύπτει στο συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου, με βάση τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού εκπίπτουν, επίσης, τα ακόλουθα ποσά τα οποία υπολογίζονται σε ποσοστό της δαπάνης που καταβάλλεται από το φορολογούμενο, ως εξής:

α) Ποσοστό δεκατρία τα εκατό (13%), μέχρι το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών της δαπάνης που καταβάλλεται σε επιχειρήσεις, για την επισκευή ή συντήρηση επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης, εφόσον αυτά δεν ανήκουν κατά κυριότητα, κατοχή ή χρήση σε πρόσωπο που τα χρησιμοποιεί κατά την άσκηση επιχείρησης ή ελευθέριου επαγγέλματος.

β) Ποσοστό δέκα τα εκατό (10%), μέχρι το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμών της δαπάνης που καταβάλλεται σε επιχειρήσεις, για την επισκευή ή συντήρηση ηλεκτρικών οικιακών συσκευών που ανήκουν στο φορολογούμενο.

γ) Ποσοστό τέσσερα τα εκατό (4%), μέχρι το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών της δαπάνης που καταβάλλεται ως δίδακτρα για την παρακολούθηση φροντιστηρίων ξένων γλωσσών ή μαθημάτων οποιασδήποτε εκπαιδευτικής βαθμίδας της δημόσιας εκπαίδευσης από τα παιδιά του φορολογουμένου τα οποία τον βαρύνουν, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 8.

9. Όσοι κατοικούν στην αλλοδαπή και αποκομίζουν εισόδημα από πηγή που βρίσκεται στην Ελλάδα δε δικαιούνται τις μειώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 1, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου αυτού».

Άρθρο 3.

Προθεσμία υποβολής της δήλωσης, χρόνος καταβολής και προκαταβολή του φόρου.

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 10 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο φόρος που αναλογεί στο συνολικό καθαρό εισόδημα ή το υπόλοιπο που απομένει μετά τις εκπτώσεις που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο καταβάλλεται σε τέσσερις (4) ίσες δίμηνες δόσεις, οι οποίες λήγουν την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των μηνών Μαΐου, Ιουλίου, Σεπτεμβρίου και Νοεμβρίου του οικείου οικονομικού έτους.

Αν το συνολικό ποσό της οφειλής η οποία προκύπτει με βάση την αρχική δήλωση του υπόχρεου είναι μέχρι είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές, για το φορολογούμενο και τη σύζυγό του αθροιστικά λαμβανόμενο, τούτο μπορεί να καταβληθεί μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του μήνα Σεπτεμβρίου του οικείου οικονομικού έτους.

Αν η δήλωση υποβληθεί κατά τη διάρκεια του οικείου οικονομικού έτους μετά τη λήξη της προθεσμίας καταβολής μιας από τις πιο πάνω δόσεις, τότε οι ληξιπρόθεσμες καταβάλλονται μέσα στην προθεσμία καταβολής της δίμηνης δόσης που ακολουθεί το μήνα στον οποίο βεβαιώνεται ο φόρος και οι υπόλοιπες στις προθεσμίες που ορίζονται στην παράγραφο αυτή».

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η δήλωση υποβάλλεται αυτοπροσώπως από τον υπόχρεο ή από το πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτηθεί από αυτόν ή ταχυδρομείται επί αποδείξει στον οικονομικό έφορο που είναι αρμόδιος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13, μέχρι τις 25 Φεβρουαρίου του οικείου οικονομικού έτους.

Κατεξαίρεση η δήλωση υποβάλλεται:

α) Μέχρι τις 10 Μαρτίου του οικείου οικονομικού έτους, όταν μεταξύ των εισοδημάτων του φορολογουμένου περιλαμβάνεται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.

β) Μέχρι τις 10 Απριλίου του οικείου οικονομικού έτους, όταν μεταξύ των εισοδημάτων του φορολογουμένου περιλαμβάνονται:

αα) Κέρδη από εμπορικές, γενικά, επιχειρήσεις ή γεωργικές εκμεταλλεύσεις που τηρούν βιβλία τρίτης ή τέταρτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων και εφόσον η διαχειριστική τους περίοδος λήγει μέσα στους μήνες Νοέμβριο ή Δεκέμβριο ή ββ) εισόδημα που προέκυψε στο εξωτερικό ή γγ) εισόδημα από αμοιβές ως αξιωματικού ή κατώτερου πληρώματος εμπορικών πλοίων.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, οι οποίες δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να επεκτείνεται η εφαρμογή της διάταξης της περίπτωσης αυτής και σ' ορισμένες κατηγορίες υποχρέων, των οποίων ο προσδιορισμός του εισοδήματος εξαρτάται, κατά κύριο λόγο, από την εκκαθάριση δοσοληπτικών λογαριασμών μεταξύ αυτών και επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία τέταρτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, στα οποία εμφανίζονται αυτοί οι λογαριασμοί.

Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 11, η προθεσμία υποβολής της δήλωσης παρατείνεται για 6 μήνες από την ημερομηνία του θανάτου του υπόχρεου, εφόσον η λήξη της προθεσμίας αυτής συμπίπτει με ημερομηνία πριν από την παρέλευση έξι (6) μηνών από το θάνατο του υπόχρεου φορολογουμένου.

Μετά την παρέλευση της προθεσμίας που ορίζεται στα προηγούμενα εδάφια και, σε κάθε περίπτωση, πριν από την κοινοποίηση από τον οικονομικό έφορο του φύλλου ελέγχου που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 51, επιτρέπεται η επίδοση αρχικής ή συμπληρωματικής δήλωσης. Σ' αυτή την περίπτωση επιβάλλεται και πρόσθετος φόρος, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 67».

3. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διάταξη του πρώτου εδαφίου αυτής της παραγράφου δεν εφαρμόζεται αν:

α) το ποσό της προκαταβολής που προκύπτει δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες (3.000) δραχμές,

β) στους βεβαιωτικούς τίτλους περιλαμβάνονται μόνο εισοδήματα από μισθούς, συντάξεις και από ιδιοκατοίκηση κύριας κατοικίας».

4. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 59 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης αμελείται η βεβαίωση και η καταβολή του ποσού της οφειλής, η οποία προκύπτει στο συνολικό εισόδημα του συνταξιούχου, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει το ποσό των τετρακοσίων δέκα χιλιάδων (410.000) δραχμών και ο φορολογούμενος έχει υπερβεί την ηλικία των εξήντα πέντε (65) ετών. Αν το συνολικό εισόδημα του συνταξιούχου υπερβαίνει τις τετρακόσιες δέκα χιλιάδες (410.000) δραχμές, το διαθέσιμο εισόδημα που απομένει σ' αυτόν, μετά την αφαίρεση της οφειλής, η οποία προκύπτει από το εισόδημά του για κύριο και συμπληρωματικό φόρο, τέλη και εισφορές που συμβεβαιώνονται με το φόρο, δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τις τετρακόσιες δέκα χιλιάδες (410.000) δραχμές».

Άρθρο 4.

Εισόδημα από οικοδομές.

1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 19 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ακαθάριστο εισόδημα, προκειμένου για οικοδομή που εκμισθώνεται, είναι το μίσθωμα που έχει συμφωνηθεί.

Σε περίπτωση που δεν προσάγεται το συμφωνητικό ή κάποιο άλλο στοιχείο που μπορεί ν' αποδείξει τη συμφωνία ή αν τα συμφωνητικά ή τα αποδεικτικά στοιχεία, που προσάγονται κρίνονται ανακριβή, γιατί εμφανίζουν μίσθωμα που είναι δυσαναλόγως κατώτερο σε σχέση με τη μισθωτική αξία της οικοδομής, ο προσδιορισμός του εισοδήματος που προκύπτει από αυτή γίνεται αφού αυτή συγκριθεί με άλλες οικοδομές που εκμισθώνονται κάτω από παρόμοιες συνθήκες.

Θεωρείται ότι υπάρχει περίπτωση δυσανάλογου μισθώματος, σε σχέση με τη μισθωτική αξία της οικοδομής, όταν η μισθωτική αξία της είναι ανώτερη από το μίσθωμα που δηλώνεται σε ποσοστό δέκα τα εκατό (10%) τουλάχιστον. Ειδικώς, το εισόδημα αυτό δε μπορεί να είναι μικρότερο από το τριάμισυ τα εκατό (3,5%) της αξίας του ακινήτου, που εκμισθώνεται και χρησιμοποιείται ως κατοικία, όπως η αξία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, για τις περιοχές που ισχύει κάθε φορά το σύστημα αυτό.

Ο φορολογούμενος μπορεί να αμφισβητήσει τον καθορισμό της μισθωτικής αξίας αυτού του ακινήτου, εφόσον από εξαιρετικούς λόγους που ανάγονται αποκλειστικά στους παράγοντες που επηρεάζουν τη μισθωτική αξία του, αυτή είναι μι-

κρότερη από το τριάμισυ τα εκατό (3,5%) της πιο πάνω αξίας του».

«2. Σε περίπτωση που η οικοδομή κατοικήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε με άλλον τρόπο από τον ιδιοκτήτη, το νομέα, τον επιφανειούχο, τον επικαρπωτή κ.τ.λ. ή με τη συγκατάθεση αυτού, κατοικήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε με άλλον τρόπο από τρίτο χωρίς αντάλλαγμα, το ακαθάριστο εισόδημα βρίσκεται ύστερα από τη σύγκριση της με άλλες οικοδομές που εκμισθώνονται. Πάντως το ετήσιο ακαθάριστο εισόδημα που καθορίζεται με αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να είναι ανώτερο από τα τέσσερα τα εκατό (4%) της πραγματικής αξίας της οικοδομής κατά το χρόνο της φορολογίας. Ειδικώς, το εισόδημα αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το τριάμισυ τα εκατό (3,5%) της αξίας του ακινήτου, που χρησιμοποιείται ως κατοικία από τα πιο πάνω πρόσωπα, όπως η αξία αυτή προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982, (ΦΕΚ Α' 43) για τις περιοχές που ισχύει κάθε φορά το σύστημα αυτό.

Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου.

Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, η αξία της οικοδομής που ιδιοκατοικείται προσδιορίζεται κάθε τρία έτη. Το οικονομικό έτος 1987 λαμβάνεται ως έτος βάσης για την πρώτη τριετία».

2. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Πάγιο ποσοστό είκοσι πέντε τα εκατό (25%), για τους φόρους, τα τέλη ή δικαιώματα υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου που βαρύνουν την οικοδομή, για τα ασφάλιστρα κατά του κινδύνου πυρκαϊάς ή άλλων κινδύνων, καθώς και για αποσβέσεις και έξοδα επισκευής για τη συντήρηση οικοδομών, οι οποίες χρησιμοποιούνται ως κατοικίες, οικοτροφεία, σχολεία, φροντιστήρια, αίθουσες κινηματογράφων ή θεάτρων, σταθμοί αυτοκινήτων, ξενοδοχεία, κλινικές και σανατόρια.

Το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου περιορίζεται σε δέκα τα εκατό (10%), προκειμένου για οικοδομές οι οποίες χρησιμοποιούνται για άλλες χρήσεις. Για το εισόδημα που προκύπτει από την παραχώρηση χώρων τοποθέτησης επιγραφών καί κάθε είδους διαφημίσεων, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 17, από γήπεδα κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 18, καθώς και την αξία της οικοδομής που έχει ανεγερθεί σε ξένο οικόπεδο, η οποία θεωρείται εισόδημα κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 18, το ποσοστό αυτό περιορίζεται σε πέντε τα εκατό (5%).

Από το εισόδημα που προκύπτει από οικοδομές, οι οποίες υπεκμισθώνονται, εκπίπτει πάγιο ποσοστό δέκα τα εκατό (10%), το οποίο υπολογίζεται στη διαφορά μεταξύ του μισθώματος και του υπομισθώματος, ανεξάρτητα από τη χρήση του ακινήτου.

Το ποσό της έκπτωσης, που προκύπτει από την εφαρμογή της διάταξης του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης αυτής, προσαυξάνεται κατά το ποσό που η πραγματική συνολική δαπάνη για δαπάνες επισκευής, συντήρησης και αμοιβής δικηγόρου για δίκες σε διαφορές απόδοσης μισθίου, που αφορούν οικοδομές που εκμισθώνονται και χρησιμοποιούνται ως κατοικίες, υπερβαίνει το δεκατρία τα εκατό (13%) του συνολικού ακαθάριστου εισοδήματος που αποκτά ο δικαιούχος από εκμίσθωση οικοδομών που χρησιμοποιούνται ως κατοικίες.

Το παραπάνω πρόσθετο ποσό έκπτωσης δεν μπορεί να υπερβεί ποσοστό πέντε τα εκατό (5%) του συνολικού ακαθάριστου εισοδήματος που αποκτά ο δικαιούχος από εκμίσθωση οικοδομών που χρησιμοποιούνται ως κατοικίες.

Για τη διενέργεια του παραπάνω πρόσθετου ποσού έκπτωσης, υποβάλλονται, μαζί με την ετήσια δήλωση φορολογίας εισοδήματος, τα πρωτότυπα των σχετικών δικαιολογητικών που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων.

Επίσης, από το ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές που εκμισθώνονται ως κύρια κατοικία σε πολυμελή οικογένεια, εκπίπτει πρόσθετο πάγιο ποσοστό επί του εισοδήματος αυτού, το οποίο υπολογίζεται με βάση τον αριθμό των παιδιών που βαρύνουν τον ενοικιαστή της οικοδομής ή τον άλλο σύζυγο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 και ορίζεται σε πέντε τα εκατό (5%) για το τέταρτο και καθένα μετά το τέταρτο παιδί».

Άρθρο 5.

Χρόνος έκπτωσης δικαιωμάτων ή αποζημιώσεων.

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 35 του ν.δ. 3323/1955 προστίθεται νέα περίπτωση ι' που έχει ως εξής:

«ι. Τα δικαιώματα ή οι αποζημιώσεις που καταβάλλονται σε αλλοδαπές επιχειρήσεις και οργανισμούς για τη χρησιμοποίηση στην Ελλάδα τεχνικής βοήθειας, ευρεσιτεχνιών, σημάτων, σχεδίων, μυστικών βιομηχανικών μεθόδων και τύπων, πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων συναφών δικαιωμάτων.

Χρόνος έκπτωσης των δικαιωμάτων ή αποζημιώσεων αυτών από τα ακαθάριστα έσοδα είναι ο χρόνος καταβολής των ποσών στο δικαιούχο στην αλλοδαπή ή της κατάθεσης σε δεσμευμένο λογαριασμό σε τράπεζες της Ελλάδας ή σε άλλους πιστωτικούς οργανισμούς στο όνομα του αλλοδαπού δικαιούχου».

Οι διατάξεις του άρθρου 55 του ν. 1041/1980 (ΦΕΚ Α' 75) εφαρμόζονται ανάλογα και στα πιο πάνω δικαιώματα ή αποζημιώσεις.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για τα δικαιώματα ή αποζημιώσεις που οφείλονται από την 1.1. 1986 και μετά.

Άρθρο 6.

Παρακράτηση φόρου.

1 Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν.δ. 3323/1955 αντικαθίσταται ως εξής:

«Εξαιρούνται από την παρακράτηση φόρου αυτής της παραγράφου οι προμήθειες που καταβάλλονται από ασφαλιστικές εταιρίες στους νόμιμους αντιπροσώπους ή εξουσιοδοτημένους γενικούς ή απλούς πράκτορές τους».

2. Στο ν.δ. 3323/1955 προστίθεται μετά το άρθρο 48 νέο άρθρο με αριθμό 48α, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 48α.

Παρακράτηση και καταβολή φόρου ειδικών περιπτώσεων.

1. Δημόσιες υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου, τράπεζες και πιστωτικοί οργανισμοί, που καταβάλλουν επιδοτήσεις, οικονομικές ενισχύσεις και επιστροφές φόρων, δασμών, τελών και τόκων σε επιχειρήσεις ατομικές ή εταιρικές οποιασδήποτε νομικής μορφής, υποχρεούνται κατά την καταβολή των ποσών αυτών στους δικαιούχους να παρακρατούν φόρο εισοδήματος με συντελεστή δέκα τα εκατό (10%) στο ακαθάριστο ποσό, έναντι του φόρου που βαρύνει το δικαιούχο, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα ποσά υπόκεινται σε φορολογία, ως εισόδημα του δικαιούχου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

2. Δεν υπόκεινται σε παρακράτηση του φόρου της προηγούμενης παραγράφου τα πιο πάνω ποσά, όταν καταβάλλονται σε αγροτικούς συνεταιρισμούς ή ενώσεις τους, εφόσον τα ποσά αυτά αποδίδονται στη συνέχεια στα μέλη τους, για λογαριασμό των οποίων έχουν εισπραχθεί.

Κατεξαίρεση στην περίπτωση αυτή, οι αγροτικοί συνεταιρισμοί και οι ενώσεις τους υποχρεούνται να παρακρατούν φόρο με το πιο πάνω ποσοστό κατά την καταβολή των ποσών στους δικαιούχους, εφόσον αυτά κατά δικαιούχο υπερβαίνουν τις ένα εκατομμύριο εξακόσιες πενήντα χιλιάδες (1.650.000) δραχμές, προκειμένου για μέλη που ασχολούνται προσωπικά ή με τα μέλη της οικογένειάς τους και κατά κύριο επάγγελμα σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις, έστω κι αν αυτοί χρησιμοποιούν και εργάτες ή τις τριακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες (375.000) δραχμές, προκειμένου για μέλη που δεν ασχολούνται προσωπικά και κατά κύριο επάγγελμα σε γεωργικές εκ-

μεταλλεύσεις. Αν τα καταβαλλόμενα ποσά δεν υπερβαίνουν τα πιο πάνω ποσά, ο φόρος παρακρατείται κατά την τελευταία καταβολή του έτους, εφόσον τα ποσά που έλαβε ο δικαιούχος κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους, αθροιστικά υπολογιζόμενα υπερβαίνουν, κατά περίπτωση, τις ένα εκατομμύριο εξακόσιες πενήντα χιλιάδες (1.650.000) δραχ**μές ή τις τριακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες (375.000) δραχμές.**

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων αυτής της πα**ραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και όταν οι επιδοτήσεις ή** οικονομικές ενισχύσεις καταβάλλονται από την Αγροτική **Τράπεζα ή το Δημόσιο σε μη συνεταιρισμένους αγρότες.**

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται προκειμένου για επιδοτήσεις προσανατολισμού και εγγυήσεων που καταβάλλονται από το Υπουργείο Γεωργίας, καθώς και για επιχορηγήσεις επενδύσεων και επιδοτήσεις επιτοκίων που καταβάλλονται από το Δημόσιο με βάση τις διατάξεις αναπτυξιακών νόμων.

4. Για την απόδοση του φόρου, ο οποίος παρακρατείται, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, εφαρμόζονται ανάλογα όσα ορίζονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 48».

3. Η ισχύς της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού αρχίζει από 1 Απριλίου 1986, για τις καταβολές που γίνονται από την ημερομηνία αυτή και μετά.

4. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 15 του ν.δ. 3843/1958 προσθέτονται δύο εδάφια, τα οποία έχουν ως εξής:

«Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανάλογα στις αμοιβές και τα δικαιώματα που καταβάλλονται σε αλλοδαπές επιχειρήσεις και οργανισμούς που δεν έχουν μόνιμη **εγκατάσταση στην Ελλάδα και αφορούν την εκμίσθωση μη**χανημάτων, εγκαταστάσεων και γενικά κινητών πραγμάτων **προς τρίτους στην Ελλάδα, την επισκευή και συντήρηση μηχανημάτων και λοιπού εξοπλισμού, την οργάνωση επιχειρήσεων και εκπαίδευση προσωπικού στην Ελλάδα, καθώς και στις αμοιβές που καταβάλλονται σε καλλιτεχνικά συγκροτή**ματα ξένων χωρών για τη συμμετοχή τους στην Ελλάδα σε διάφορες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Το ποσοστό με το οποίο **υπολογίζεται ο παρακρατούμενος φόρος στο ακαθάριστο ποσό** των αμοιβών ή των δικαιωμάτων των περιπτώσεων του πιο πάνω εδαφίου ορίζεται σε είκοσι πέντε τα εκατό (25%)».

5. Οι διατάξεις των περιπτώσεων ε΄ και στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν.δ. 3843/1958 καταργούνται, αναριθμουμένης της περίπτωσης ζ΄ της παραγράφου 1 του **άρθρου αυτού σε περίπτωση ε΄.**

Άρθρο 7.

Τεκμήριο δαπανών διαβίωσης.

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 820/1978 (ΦΕΚ Α΄ 174) **προσθέτεται περίπτωση Β και η περίπτωση** Δ της ίδιας παραγράφου αυτού του άρθρου αντικαθίσταται, ως εξής:

«Β) Η ετήσια τεκμαρτή δαπάνη για αεροσκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, τα οποία έχει στην κυριότητα ή την κα**τοχή του ο φορολογούμενος, η σύζυγός του και τα προστατευό**μενα από αυτούς μέλη, η οποία ορίζεται, ανάλογα με τον αρι**θμό των θέσεων του αεροσκάφους, ως εξής:**

Θέσεις	**Ετήσια τεκμαρτή δαπάνη**
μέχρι 2	**1.350.000 δρχ.**
πάνω από 2 και μέχρι 4	2.700.000 δρχ.
από 4 και πάνω	**3.800.000 δρχ.**

Αν τα αεροσκάφη ανήκουν σε νομικό πρόσωπο, εφαρμόζονται ανάλογα όσα ορίζονται στην περίπτωση Α του άρθρου αυτού».

«Δ) Η δαπάνη για σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, **τα οποία έχει στην κυριότητα ή την κατοχή του ο φορολογούμενος, η σύζυγός του και τα προστατευόμενα από αυτούς μέ**λη, η οποία ορίζεται ως εξής:

α) **Προκειμένου για ιστιοφόρα και μηχανοκίνητα σκάφη** που έχουν χώρους ενδιαίτησης χωρίς μόνιμο πλήρωμα (BARE **BOAT), ολικού μήκους από 6 έως 14 μέτρα, στο ποσό των** 180.000 **δραχμών.**

β) **Προκειμένου για ιστιοφόρα, μικτά (με ιστία και μηχανή) ή μηχανοκίνητα σκάφη, τα οποία έχουν** μόνιμο πλήρωμα **ναυτολογημένο για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) μηνών:**

αα) Στο ποσό των 1.350.000 δραχμών για μηχανοκίνητα σκάφη από 15 μέχρι και 25 κόρους ολικής χωρητικότητας, ββ) στο ποσό των 1.950.000 δραχμών, για μηχανοκίνητα σκάφη πάνω από 25 μέχρι και 75 κόρους ολικής χωρητικότητας, γγ) στο ποσό των 2.700.000 δραχμών, **για μηχανοκίνητα σκάφη πάνω από 75 μέχρι και 150 κόρους ολικής χω**ρητικότητας.

Στις πιο πάνω περιπτώσεις, αν το πλήρωμα είναι ναυτολογημένο για χρονικό διάστημα μικρότερο από δώδεκα (12) μήνες, η ετήσια δαπάνη που αντιστοιχεί στην αμοιβή του προ**σωπικού, από δραχμές 975.000, 1.500.000 και 1.800.000 αντίστοιχα, μειώνεται σε τόσα δωδέκατα όσοι οι πραγματικοί μήνες της ναυτολόγησής του. Διάστημα μεγαλύτερο από 15 ημέρες λογίζεται ως ακέραιος μήνας.**

Αν τα πιο πάνω σκάφη δεν έχουν ναυτολογημένο πλήρωμα, η ετήσια δαπάνη καθορίζεται στο ποσό των 375.000, 450.000 και 900.000 δραχμών, αντίστοιχα.

γ) **Για τα λοιπά μηχανοκίνητα και ιστιοφόρα σκάφη, που δεν έχουν χώρους ενδιαίτησης, ολικού μήκους 5 μέτρων, στο ποσό των 60.000 δραχμών,** το οποίο προσαυξάνεται κατά **30.000 δραχμές, για κάθε μέτρο μήκους πάνω από τα 5 μέτρα.**

δ) Για τα ταχύπλοα μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου (κρισ-κράφτ) **ολικού μήκους μέχρι 5 μέτρα, στο ποσό των** 60.000 δραχμών, το οποίο προσαυξάνεται κατά 30.000 δραχ**μές, για κάθε μέτρο μήκους, πάνω από τα πέντε μέτρα.**

Για το τεκμήριο της δαπάνης δε λαμβάνονται υπόψη τα σκάφη που προορίζονται για επαγγελματική χρήση».

2. Οι διατάξεις του άρθρου 56 του ν. 1041/1980 **(ΦΕΚ Α΄ 75) εφαρμόζονται αναλόγως και για την καταχώρηση στο μητρώο αεροσκαφών πράξεων μεταβίβασης ή υποθήκευσης των αεροσκαφών που αναφέρονται** στην περίπτωση Β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν. 820/1978.

Άρθρο 8.

Επιβράβευση ειλικρίνειας.

1. Αν μετά τη διενέργεια του ελέγχου, ο οποίος διενεργείται κατά τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 50 του ν.δ. 3323/1955, κρίνονται ειλικρινείς οι δηλώσεις **φορολογίας εισοδήματος και των άλλων συναφών φορολογικών αντικειμένων που έχουν υποβληθεί εμπρόθεσμα από τους** υπόχρεους, παρέχονται σε αυτούς τα ακόλουθα δικαιώματα:

α) μείωσης του φόρου μέχρι διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές, για κάθε οικονομικό έτος για το οποίο οι δηλώσεις κρίνονται ειλικρινείς. Το ποσό αυτό υπολογίζεται σε ποσοστό **δέκα τα εκατό (10%) του κύριου φόρου εισοδήματος που ανα**λογεί επιμεριστικά στα εισοδήματα που απέκτησε ο δικαιούχος από την άσκηση εμπορικής επιχείρησης ή ελευθέριου επαγγέλματος.

Για τον καθορισμό του ποσού αυτού δεν υπολογίζονται τα εισοδήματα που απέκτησε ο δικαιούχος τα οποία θεωρούνται ως εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις, κατά τις περιπτώσεις γ΄, ε΄ και στ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 31 του ν.δ. 3323/1955, καθώς και αυτά που προέρχονται από πάγια περιοδική αμοιβή δικηγόρου ή ιατρού και έχουν την ειδική μεί-

ωση του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν.δ. 3323/1955. Προκειμένου για ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες και συνεταιρισμούς, για τον καθορισμό του ποσού που ορίζεται στην περίπτωση αυτή, λαμβάνεται υπόψη ο κύριος φόρος που αναλογεί στα μη διανεμόμενα κέρδη.

β) Εφάπαξ χρηματοδότηση από τις εμπορικές τράπεζες, ύστερα από αίτηση του δικαιούχου, η οποία εξετάζεται και κατά προτεραιότητα, μέχρι το ποσό των άμεσων και έμμεσων φόρων, των τελών και εισφορών που προκύπτουν από τις δηλώσεις που υποβλήθηκαν από τους υπόχρεους και κρίθηκαν ειλικρινείς. Η χρηματοδότηση αυτή παρέχεται με τους όρους που προβλέπονται κάθε φορά για τα μεσοπρόθεσμα βιοτεχνικά δάνεια, εκτός από την παροχή προσωπικής ή εμπράγματης ασφάλειας, αντί της οποίας παρέχεται εγγύηση του Δημοσίου.

2. Προκειμένου για τις ομόρρυθμες, ετερόρρυθμες και περιορισμένης ευθύνης εταιρίες, τις κοινοπραξίες, κοινωνίες και αστικές εταιρίες κερδοσκοπικού χαρακτήρα, η μείωση του φόρου παρέχεται στα φυσικά πρόσωπα που είναι μέλη τους και η χρηματοδότηση στο νομικό πρόσωπο ή στην ένωση προσώπων, εφόσον τόσο οι δηλώσεις του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων, όσο και εκείνες των μελών τους κρίνονται ειλικρινείς.

3. Στις περιπτώσεις έκδοσης φύλλου ελέγχου, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 51 του ν.δ. 3323/1955, καταλογίζεται σε βάρος του δικαιούχου ολόκληρο το ποσό της κατά την παράγραφο 1 μείωσης του φόρου, εφόσον αυτό εισπράχτηκε από το δικαιούχο.

4. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια που είναι αναγκαία.

Άρθρο 9.

Τεκμήρια βιωσιμότητας.

1. Στο ν.δ. 3323/1955 προσθέτεται, μετά το άρθρο 33α, άρθρο με αριθμό 33β, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 33β.

Τεκμήριο βιωσιμότητας εμπορικής επιχείρησης.

1. Αν το δηλούμενο ποσό εισοδήματος από την άσκηση ατομικής επιχείρησης, όπως αυτό προκύπτει σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 33α του παρόντος, είναι μικρότερο από τις τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες (450.000) δραχμές, η διαφορά προσαυξάνει το εισόδημα που δηλώνεται, ως προερχόμενο από την επιχείρηση αυτή και ο φόρος που οφείλεται, με βάση την οικεία δήλωση του υπόχρεου, υπολογίζεται στο συνολικό εισόδημά του που προκύπτει με αυτόν τον τρόπο.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή εφόσον ο υπόχρεος ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα πάνω από πέντε (5) χρόνια και σε πόλη με πληθυσμό πάνω από δέκα χιλιάδες (10.000) κατοίκους, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή ή σε πόλεις με πληθυσμό από δέκα χιλιάδες (10.000) κατοίκους και κάτω, εφόσον στην περίπτωση αυτή ο υπόχρεος διατηρεί ένα τουλάχιστον υποκατάστημα σε άλλη πόλη. Για τον υπολογισμό της πενταετίας, ως πρώτο έτος θεωρείται το επόμενο εκείνου μέσα στο οποίο ο φορολογούμενος υπέβαλε για πρώτη φορά δήλωση έναρξης άσκησης επαγγέλματος.

Σε περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί τέτοια δήλωση ή έχει υποβληθεί εκπρόθεσμα, μετά την πάροδο εξάμηνου από την πραγματική έναρξη άσκησης του επαγγέλματος, οι προηγούμενες διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα έτη άσκησης του επαγγέλματος από τον υπόχρεο. Για την εφαρμογή αυτής της παραγράφου η περιοχή της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης θεωρείται ως μία πόλη.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν το εισόδημα προέρχεται από συμμετοχή, κατά ποσοστό πενήντα τα εκατό (50%) και πάνω, αθροιστικά λαμβανόμενο, σε μια ή περισσότερες ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες εταιρίες ή κοινοπραξίες ή κοινωνίες ή αστικές εταιρίες που ασκούν επιχείρηση. Αν το ποσοστό συμμετοχής του φορολογουμένου σ' αυτές είναι μικρότερο από 50%, αθροιστικά λαμβανόμενο, το ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού περιορίζεται ανάλογα. Αυτό ισχύει και σε περίπτωση που από πράξη προσδιορισμού αποτελεσμάτων, η οποία εκδίδεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 16α, προκύπτει ότι στον εταίρο αναλογεί εισόδημα κατώτερο από εκείνο που πρέπει να δηλωθεί, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

4. Αν ο φορολογούμενος δηλώνει εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και από εμπορικές επιχειρήσεις, τα ποσά που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 3 αυτού του άρθρου περιορίζονται στο μισό, εφόσον το καθαρό εισόδημα που προέρχεται από μισθωτές υπηρεσίες είναι ίσο ή ανώτερο από τις 450.000 δραχμές.

5. Τα ποσά που οφείλονται με βάση τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του υπόχρεου, για φόρους, τέλη και εισφορές που συμβεβαιώνονται με αυτή, προσδιορίζονται με βάση τα ποσά του εισοδήματος ή του φόρου, κατά περίπτωση, που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος.

6. Ο προσδιορισμός του εισοδήματος, κατά τις διατάξεις αυτού του άρθρου, δεν αποκλείει το φορολογικό έλεγχο, ούτε τον κατά τις ισχύουσες διατάξεις λογιστικό ή εξωλογιστικό προσδιορισμό εισοδήματος μεγαλύτερου από αυτό που πρέπει να δηλωθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται για τα καθαρά κέρδη που αποκτούν οι δικαιούχοι, τα οποία προσδιορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 περίπτωση α΄ του άρθρου 36α».

2. Στο ν.δ. 3323/1955 προσθέτεται, μετά το άρθρο 47, άρθρο με αριθμό 47α, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 47α.

Τεκμήριο βιωσιμότητας ελευθέριου επαγγέλματος.

1. Σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από τον κατά το άρθρο 47 τεκμαρτό προσδιορισμό, αν το δηλούμενο ποσό εισοδήματος από την ατομική άσκηση ενός από τα ακόλουθα ελευθέρια επαγγέλματα:

α) του ιατρού, οδοντίατρου, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, εκτελεστού μουσικών έργων ή καλλιτέχνη των κέντρων διασκέδασης που έχουν καταταγεί αγορανομικώς στην Α΄ ή σε ανώτερη από αυτή την κατηγορία, φυσιοθεραπευτή, δημοσιογράφου, συμβούλου επιχειρήσεων, ιδιοκτήτη ή διευθυντή φορολογικού ή λογιστικού γραφείου,

β) κτηνίατρου, άμισθου υποθηκοφύλακα, δικαστικού επιμελητή, καθηγητή ή δασκάλου, γεωπόνου, δασολόγου,

είναι μικρότερο από τις 550.000 δραχμές, για τους αναφερόμενους στην α΄ περίπτωση ή από τις 450.000 δραχμές, για τους αναφερόμενους στη β΄ περίπτωση, η διαφορά προσαυξάνει το εισόδημα που δηλώνεται, ως προερχόμενο από την άσκηση του ελευθέριου επαγγέλματος και ο φόρος που οφείλεται, με βάση την οικεία δήλωση του υπόχρεου, υπολογίζεται στο συνολικό εισόδημά του που προκύπτει με αυτόν τον τρόπο.

2. Αν ο φορολογούμενος δηλώνει εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και από την άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος, τα ποσά που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο περιορίζονται στο μισό, εφόσον το καθαρό εισόδημα που προέρχεται από μισθωτές υπηρεσίες είναι ίσο ή ανώτερο από τις 450.000 ή τις 550.000 δραχμές, κατά περίπτωση.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 5 και 6 του άρθρου 33β εφαρμόζονται ανάλογα και στις περιπτώσεις αυτού του άρθρου.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται για το καθαρό εισόδημα που αποκτούν οι δικαιούχοι από αμοιβές που τους καταβάλλονται από το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου και τα κρατικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, από την παροχή υπηρεσιών με μίσθωση έργου.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 47 δε θίγονται από τις διατάξεις αυτού του άρθρου».

3. Η προσαύξηση του εισοδήματος από την άσκηση εμπορικής επιχείρησης ή ελευθέριου επαγγέλματος, κατά την παράγραφο 1 των άρθρων 33β και 47α του ν.δ. 3323/1955, όπως ισχύουν, μπορεί να αμφισβητηθεί από το φορολογούμενο ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού δικαστηρίου, εφόσον από λόγους που ανάγονται αποκλειστικά στις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας της επιχείρησης ή άσκησης του επαγγέλματος προέκυψε εισόδημα μικρότερο από το παραπάνω ποσό. Δε συνιστούν και δεν αποδεικνύουν τέτοιους λόγους μόνες οι εγγραφές στα τηρούμενα βιβλία του φορολογουμένου. Η επίκληση των λόγων αυτών, καθώς και η προσαγωγή των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων γίνεται με αίτηση του φορολογουμένου, που κατατίθεται στον αρμόδιο για τη φορολογία του οικονομικό έφορο, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών μηνών, η οποία αρχίζει από τη λήξη της οριζόμενης στο άρθρο 12 του ν.δ. 3323/1955 προθεσμίας για την υποβολή της δήλωσης. Ισχυρισμοί που δεν περιέχονται στην αίτηση αυτή, δεν μπορούν να προβληθούν παραδεκτώς ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού πρωτοδικείου, εκτός αν η όψιμη προβολή τους κρίνεται από το διοικητικό πρωτοδικείο αποχρώντως δικαιολογημένη. Αν ασκηθεί προσφυγή, ο οικονομικός έφορος υποχρεούται να αποστείλει την παραπάνω αίτηση με τα σχετικά στοιχεία που τυχόν κατατέθηκαν στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο μαζί με το φάκελο της υπόθεσης.

4. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν.δ. 3323/1955.

Άρθρο 10.

Αφορολόγητα ποσά μερισμάτων. Κέρδη ή ζημίες από πώληση χρεωγράφων.

1. Τα τρία τελευταία εδάφια της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του α.ν. 148/1967 (ΦΕΚ Α' 173) αντικαθίστανται ως εξής:

«Στους δικαιούχους των πιο πάνω μερισμάτων παρέχεται αφορολόγητο ποσό τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών το χρόνο για κάθε μέτοχο για τα μερίσματα που εισπράττει από την ίδια ανώνυμη εταιρία. Το αφορολόγητο ποσό για κάθε μέτοχο δεν μπορεί να ξεπεράσει συνολικά τις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές, όταν τα μερίσματα προέρχονται από περισσότερες ανώνυμες εταιρίες.

Για τον υπολογισμό του παρακρατούμενου φόρου, σύμφωνα με τα πιο πάνω, η έκπτωση του αφορολόγητου ποσού για μερίσματα που προέρχονται από μετοχές ονομαστικές γίνεται από την ανώνυμη εταιρία κατά την καταβολή ή πίστωση των μερισμάτων στους μετόχους, εφόσον ο μέτοχος που εισπράττει το μέρισμα δηλώσει με υπεύθυνη δήλωσή του στην εταιρία ότι δεν έχει απαλλαγεί από την προείσπραξη του φόρου, με βάση τη διάταξη αυτή, κατά την είσπραξη μερισμάτων ονομαστικών μετοχών από άλλες ανώνυμες εταιρίες που αναφέρονται στην ίδια χρήση για ποσό μερισμάτων μεγαλύτερο από εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) δραχμές, στο οποίο περιλαμβάνεται και το αφορολόγητο ποσό που ζητάει ο μέτοχος με τη δήλωσή του αυτή.

Προκειμένου για μερίσματα που προέρχονται από μετοχές ανώνυμες, ο υπολογισμός του παρακρατούμενου φόρου από την εταιρία θα γίνεται χωρίς καμιά έκπτωση αφορολόγητου ποσού. Η έκπτωση των αφορολόγητων ποσών 30.000 ή 120.000 δραχμές, κατά περίπτωση, θα ενεργείται από την αρμόδια οικονομική εφορία κατά την εκκαθάριση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, που υποβάλλεται από το μέτοχο, αφού συμπεριλάβει στη δήλωσή του και τα ποσά των μερισμάτων από τυχόν ονομαστικές μετοχές που κατέχει εισηγμένες στο Χρηματιστήριο, που αναφέρονται στην ίδια χρήση, προκειμένου να προσδιοριστεί το ύψος του αφορολόγητου ποσού που δικαιούται να λάβει ο μέτοχος για τα μερίσματα των ανώνυμων μετοχών.

Η πιο πάνω παρεχόμενη έκπτωση του αφορολόγητου ποσού θα ενεργείται σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα αν ο μέτοχος επιθυμεί ή όχι να φορολογηθεί με τις γενικές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος φυσικών ή νομικών προσώπων».

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 8 του ν.δ. 608/1970 (ΦΕΚ Α' 170) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Τα εισπραττόμενα μέχρι του συνολικού ποσού δραχμών εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) μερίσματα κάθε χρόνο από τους μετόχους μιας ή περισσότερων εταιριών επενδύσεων—χαρτοφυλακίου απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος. Κατά τον υπολογισμό του απαλλασσόμενου συνολικού ποσού μερισμάτων συμπεριλαμβάνονται και τα ποσά μερισμάτων τα απαλλαγέντα από το φόρο με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του α.ν. 148/1967. Η απαλλαγή αφορά το μέρισμα ολόκληρης της χρήσεως, εφόσον οι μετοχές ήταν εισηγμένες στο Χρηματιστήριο μέσα στην αυτή χρήση, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον εκατόν είκοσι (120) ημερών. Σε διαφορετική περίπτωση το μέρισμα φορολογείται ολόκληρο.

Για τον υπολογισμό του παρακρατούμενου φόρου στα καταβαλλόμενα αυτά μερίσματα, η έκπτωση του πιο πάνω απαλλασσόμενου ποσού θα ενεργείται, για μεν τα μερίσματα που προέρχονται από μετοχές ονομαστικές, από την καταβάλλουσα εταιρία επενδύσεων—χαρτοφυλακίου, κατόπιν υποβολής από το μέτοχο υπεύθυνης δήλωσης για το αφορολόγητο ποσό που τυχόν δικαιώθηκε κατά την είσπραξη μερισμάτων ονομαστικών μετοχών από άλλες ανώνυμες εταιρίες, για δε τα μερίσματα από μετοχές ανώνυμες, από την αρμόδια οικονομική εφορία κατά την εκκαθάριση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος που υποβάλλεται από το μέτοχο, εφαρμοζομένων ανάλογα των αναφερομένων στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του α.ν. 148/1967».

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 25 του ν.δ. 608/1970 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Κέρδη διανεμόμενα σε μεριδιούχους απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος, καθώς και κάθε άλλου φόρου, τέλους χαρτοσήμου, εισφοράς, δικαιώματος ή οποιασδήποτε άλλης επιβάρυνσης υπέρ του Δημοσίου ή τρίτου μέχρι του ποσού των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών ετησίως κατά μεριδιούχο.

Για να τύχει απαλλαγής από την παρακράτηση φόρου ο μεριδιούχος, θα πρέπει να δηλώσει με υπεύθυνη δήλωσή του στην Α.Ε. Διαχειρίσεως, αν κατά την αυτή χρήση έτυχε όμοιας απαλλαγής από άλλο αμοιβαίο κεφάλαιο, καθώς και το ποσό αυτής ή αν έτυχε ανάλογης απαλλαγής με βάση τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του α.ν. 148/1967.

Απαλλάσσονται οι μεριδιούχοι της υποχρέωσης υποβολής υπεύθυνης δήλωσης, αν τα λαμβανόμενα από καθένα μεριδιούχο κέρδη από το αμοιβαίο κεφάλαιο δεν υπερβαίνουν το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών».

4. Στο μέτοχο που έχει μερίσματα από μετοχές ανώνυμες εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και ζητεί την έκπτωση με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του αφορολόγητου ποσού για τα μερίσματα αυτά, επιβάλλεται πρόστιμο από δραχμές δέκα χιλιάδες (10.000) έως διακόσιες χιλιάδες (200.000), στην περίπτωση που δε θα συμπεριλάβει στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος το συνολικό ποσό των μερισμάτων από ονομαστικές μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο ή των κερδών από αμοιβαία κεφάλαια, για τα οποία έχει τύχει της προβλεπόμενης από το νόμο έκπτωσης αφορολόγητου ποσού, με βάση την υπεύθυνη δήλωση που υπέβαλε στις εταιρίες κατά την

είσπραξη των εισοδημάτων αυτών. Για την επιβολή και τη διαδικασία βεβαίωσης του πρόστιμου εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 820/1978.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται για τα μερίσματα ή τα κέρδη από αμοιβαία κεφάλαια που αποκτούν οι δικαιούχοι από 1 Ιανουαρίου 1986 και μετά.

6. Τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της παραγράφου 4 του άρθρου 10 του α.ν. 148/1967 αντικαθίστανται ως εξής:

«Η απαλλαγή των κερδών παρέχεται με την προϋπόθεση ότι τα κέρδη εμφανίζονται σε λογαριασμό ειδικού αποθεματικού με προορισμό το συμψηφισμό τυχόν ζημιών που θα προκύψουν στο μέλλον από την πώληση χρεωγράφων. Τα κέρδη αυτά φορολογούνται σε περίπτωση διανομής ή διάλυσης της επιχείρησης. Αν σε μια διαχειριστική χρήση προκύψει ζημία από πώληση χρεωγράφων, το τυχόν υπόλοιπο της ζημίας που απομένει μετά το συμψηφισμό με τα εμφανιζόμενα στο ειδικό αποθεματικό κέρδη ή ολόκληρο το ποσό της ζημίας, αν δεν υφίσταται ειδικός λογαριασμός αποθεματικού, μεταφέρεται σε ειδικό λογαριασμό του ενεργητικού και δεν εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης. Το ποσό αυτό θα συμψηφισθεί με κέρδη που τυχόν θα προκύψουν στο μέλλον από πώληση χρεωγράφων».

7. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται στις πωλήσεις χρεωγράφων που πραγματοποιούνται από 1 Ιανουαρίου 1986 και μετά.

Άρθρο 11.

Παράταση και επέκταση εφαρμογής διατάξεων του ν.δ. 1297/1972

1. Η προθεσμία του άρθρου 1 του ν.δ. 1297/1972 (ΦΕΚ Α' 217), η οποία έληξε την 31 Δεκεμβρίου 1985, παρατείνεται από τότε που έληξε έως 31 Δεκεμβρίου 1987.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν.δ. 1297/1972 εφαρμόζονται αναλόγως, αφότου ίσχυσαν, και επί των ευεργετημάτων του ν. 849/1978 (ΦΕΚ Α' 232), του ν. 1116/1981 (ΦΕΚ Α' 8) και του ν.1262/1982 (ΦΕΚ Α' 70) για τις μετατρεπόμενες ή συγχωνευόμενες επιχειρήσεις.

3. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν.δ. 1297/1972 προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Εισφορά βιομηχανικού κλάδου αποτελεί και η εισφορά σε ανώνυμη εταιρία μιας ή περισσότερων εργοστασιακών μονάδων, με την προϋπόθεση ότι αποτελεί τεχνικοοικονομικό σύνολο που μπορεί να λειτουργήσει αυτοτελώς».

Άρθρο 12.

Κατάργηση απαλλαγών.

1. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του γενικού και του ειδικού τρόπου υπολογισμού του φορολογούμενου εισοδήματος ή του φόρου, κατά περίπτωση, από την εφαρμογή ειδικών διατάξεων, που αναφέρονται είτε α) σε ειδικές εκπτώσεις ή απαλλαγές των καθαρών εισοδημάτων που προκύπτουν από ακίνητα, από κινητές αξίες, από την άσκηση επιχείρησης ή επαγγέλματος, από αμοιβές για την παροχή εξαρτημένης εργασίας, από συντάξεις, από αμοιβές για την παροχή υπηρεσιών με σχέση μίσθωσης έργου ή ανεξάρτητων υπηρεσιών είτε β) σε ειδικές μειώσεις του φόρου που αναλογεί, στα εισοδήματα των φυσικών και των νομικών προσώπων, μειώνεται ως εξής:

α) κατά ποσοστό είκοσι τα εκατό (20%) από τη χρήση 1986,

β) κατά ποσοστό σαράντα τα εκατό (40%), κατά τη χρήση 1987,

γ) κατά ποσοστό εξήντα τα εκατό (60%), κατά τη χρήση 1988,

δ) κατά ποσοστό ογδόντα τα εκατό (80%), κατά τη χρήση 1989 και

ε) κατά ποσοστό εκατό τα εκατό (100%), κατά τη χρήση 1990.

2. Κατ' εξαίρεση διατηρούνται σε ισχύ οι απαλλαγές που προβλέπονται από νομοθετήματα που αναφέρονται:

α) σε οποιοδήποτε φορέα από αυτούς που ορίζονται στην παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ Α' 65),

β) στην προστασία του εθνικού νομίσματος,

γ) στην προστασία της κεφαλαιαγοράς, γενικώς,

δ) σε αναπτυξιακούς νόμους,

ε) σε συμβάσεις που έχουν κυρωθεί με νόμο,

στ) στις διατάξεις των άρθρων 7 του ν.δ. 3323/1955 και 6 του ν.δ. 3843/1958.

3. Επίσης, διατηρείται ο ειδικός τρόπος υπολογισμού του φόρου σε εισοδήματα από αμοιβές που καταβάλλονται σε ξένο νόμισμα.

Άρθρο 13.

Διαδικαστικές διατάξεις.

Τα δυο τελευταία εδάφια της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 41 του ν. 820/1978 αντικαθίστανται και στο τέλος της παραγράφου αυτής προστίθενται δυο νέα εδάφια, ως εξής:

«Δεν απαιτείται η προσκόμιση του πιο πάνω πιστοποιητικού, αν ο μεταβιβάζων υποβάλει στον αρμόδιο για τη φορολογία του εισοδήματός του οικονομικό έφορο υπεύθυνη δήλωση, στην οποία θα βεβαιώνει ότι το μεταβιβαζόμενο ακίνητο δεν απέφερε εισόδημα κατά το χρόνο που ήταν κύριος, επικαρπωτής ή νομέας αυτού και πάντως όχι πέραν των πέντε ετών από το χρόνο της μεταβίβασης. Η πιο πάνω δήλωση υποβάλλεται σε δυο αντίγραφα, από τα οποία το ένα επιστρέφεται θεωρημένο στο μεταβιβάζοντα».

«Το πιο πάνω πιστοποιητικό ή η υπεύθυνη δήλωση, κατά περίπτωση, μνημονεύονται στο σχετικό συμβόλαιο.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο του πιστοποιητικού και της υπεύθυνης δήλωσης, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του άρθρου αυτού».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

I. Φορολογία μεταβίβασης ακινήτων.

Άρθρο 14.

Απαλλαγή από το φόρο για αγορά πρώτης κατοικίας.

1. Οι παράγραφοι 2 και 14 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (ΦΕΚ Α' 238) «περί απαλλαγής εκ του φόρου μεταβίβασης ακινήτων της αγοράς πρώτης κατοικίας κλπ.», όπως ισχύει, αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Η απαλλαγή που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο παρέχεται για ποσό αγοραίας αξίας οικίας ή διαμερίσματος μέχρι τριών εκατομμυρίων (3.000.000) δραχμών. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά οκτακόσιες χιλιάδες (800.000) δραχμές για καθένα από τα τρία πρώτα παιδιά του αγοραστή, που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο και κατά ένα εκατομμύριο πεντακόσιες χιλιάδες (1.500.000) δραχμές για το τέταρτο και επόμενα παιδιά του.

Εφόσον η οικία ή το διαμέρισμα βρίσκεται εκτός της διοικητικής περιφέρειας των νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης, η απαλλασσόμενη κατά τα προηγούμενα εδάφια αξία προσαυξάνεται κατά ποσοστό δέκα τα εκατό (10%).

Προκειμένου για αγορά οικοπέδου, η απαλλαγή παρέχεται για ποσό της αξίας αυτού μέχρι εννιακοσίων χιλιάδων (900.000) δραχμών, εφόσον το οικόπεδο βρίσκεται στη διοι-

κητική περιφέρεια οποιουδήποτε νομού της χώρας, εκτός των νομών Αττικής και Θεσσαλονίκης και για ποσό μέχρι επτακοσίων χιλιάδων (700.000) δραχμών, εφόσον το οικόπεδο βρίσκεται στη διοικητική περιφέρεια των δύο αυτών νομών».

«14. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και κατά την αγορά πρώτης κατοικίας από ενήλικους αγάμους, με εξαίρεση τα σπουδάζοντα τέκνα των προσώπων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου. Στην περίπτωση αυτή η απαλλαγή παρέχεται για ποσό αγοραίας αξίας οικίας ή διαμερίσματος μέχρι δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών ή μέχρι επτακοσίων χιλιάδων (700.000) δραχμών προκειμένου για αγορά οικοπέδου».

2. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (ΦΕΚ Α΄ 238) προστίθεται εδάφιο τέταρτο, που έχει ως εξής:

«Ωσαύτως, δεν παρέχεται απαλλαγή σε πρόσωπα που απαλλάχθηκαν από το φόρο κληρονομίας για απόκτηση πρώτης κατοικίας».

3. Στο άρθρο 1 του ν. 1078/1980 προστίθεται παράγραφος 15, η οποία έχει ως εξής:

«15. Σε περίπτωση που ο αγοραστής ή η σύζυγός του ή τα τέκνα τους της παραγράφου 1 έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή επικαρπίας ή οίκησης σε διαμέρισμα ή διαμερίσματα, θεωρείται ότι καλύπτονται οι κατά την παράγραφο αυτή στεγαστικές ανάγκες, αν το συνολικό εμβαδόν του διαμερίσματος ή των διαμερισμάτων αυτών είναι:

α) για ένα άτομο 35 τετραγωνικά μέτρα και β) για δύο άτομα 60 τετραγωνικά μέτρα, προσαυξανόμενα κατά 12 τετραγωνικά μέτρα για καθένα επιπλέον άτομο».

Άρθρο 15.

Απαλλαγή γεωργικών και κτηνοτροφικών εκτάσεων.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 634/1977 (ΦΕΚ Α΄ 186) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Συμβάσεις αγοράς κυριότητας γεωργικών και κτηνοτροφικών εκτάσεων, μαζί με τις εγκαταστάσεις τους, που εξυπηρετούν αποκλειστικά την εκμετάλλευσή τους, εφόσον η κατά στρέμμα αγοραία αξία τους δεν υπερβαίνει τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές, απαλλάσσονται από το φόρο μεταβίβασης ακινήτων για το μέχρι εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδες (125.000) δραχμές τμήμα της κατά στρέμμα αγοραίας αξίας τους και μέχρι εμβαδού 40 στρεμμάτων συνολικά για κάθε αγοραστή, είτε αυτές συντελούνται με μία είτε με περισσότερες συμβολαιογραφικές πράξεις».

ΙΙ. Φορολογία κληρονομιών— δωρεών—γονικών παροχών.

Άρθρο 16.

Απαλλαγή γεωργικών—κτηνοτροφικών εκτάσεων.

1. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του ν. 814/1978 (ΦΕΚ Α΄ 144) αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Δε φορολογείται το μέχρι 100.000 δραχμές τμήμα της στρεμματικής αγοραίας αξίας γεωργικών ή κτηνοτροφικών εκτάσεων μαζί με τις εγκαταστάσεις τους που εξυπηρετούν αποκλειστικά την εκμετάλλευσή τους, οι οποίες αποκτώνται αιτία θανάτου, εφόσον η κατά στρέμμα αγοραία αξία δεν υπερβαίνει τις 250.000 δραχμές και μέχρι 40 στρέμματα συνολικά, για κάθε κληρονόμο ή κληροδόχο, εάν:».

2. Η προθεσμία των δώδεκα (12) ετών, που αναφέρεται στο άρθρο 40 του ν. 814/1978, ορίζεται σε δεκαπέντε (15) έτη.

Άρθρο 17.

Απαλλαγή από το φόρο αιτία θανάτου κτήσης της πρώτης κατοικίας.

1. Οικία ή διαμέρισμα, που αποκτάται αιτία θανάτου από σύζυγο ή και τέκνα του κληρονομουμένου κατά πλήρη κυριότητα, μπορεί να απαλλαγεί από το φόρο, εφόσον ο κληρονόμος (ή κληροδόχος) ή τα ανήλικα τέκνα ή τα τέκνα του που σπουδάζουν σε αναγνωρισμένες σχολές της ημεδαπής ή αλλοδαπής και δεν έχουν υπερβεί το 25ο έτος της ηλικίας τους, δεν έχουν α) δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή επικαρπίας ή οίκησης σε άλλη οικία ή διαμέρισμα που να πληροί τις στεγαστικές ανάγκες της οικογένειάς του όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 1078/1980, όπως τούτο συμπληρώνεται με την παράγραφο 3 του άρθρου 14 του παρόντος, ή β) δικαίωμα πλήρους κυριότητας, σε οικόπεδο οικοδομήσιμο το οποίο βρίσκεται σε πόλη με πληθυσμό άνω των 3.000 κατοίκων ή σε τουριστική περιοχή.

Η κατά το προηγούμενο εδάφιο απαλλαγή παρέχεται για ποσό αγοραίας αξίας οικίας ή διαμερίσματος μέχρι δραχμές δύο εκατομμύρια (2.000.000) για καθένα κληρονόμο (ή κληροδόχο).

Ο κληρονόμος (ή κληροδόχος) που έτυχε της απαλλαγής αυτής δεν δικαιούται τη μείωση του φόρου κληρονομίας (TAX CREDIT), που προβλέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου 29 του ν.δ. 118/1973 (ΦΕΚ Α΄ 202), όπως ισχύουν.

2. Το οικόπεδο ή το γήπεδο, στο οποίο βρίσκεται η αιτία θανάτου αποκτώμενη οικία ή διαμέρισμα, πρέπει απαραιτήτως να είναι οικοδομήσιμο, να βρίσκεται μέσα σε εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο δήμου ή κοινότητας και τούτο να βεβαιώνεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες ή, αν αυτές δεν υπάρχουν, από τον αρμόδιο δήμαρχο ή πρόεδρο της κοινότητας και με δική τους ευθύνη.

Προκειμένου περί οικισμών, που προϋπήρχαν του 1923, ή πόλεων ή χωρίων, στα οποία δεν υπάρχει εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο, η βεβαίωση του προηγούμενου εδαφίου, ότι το οικόπεδο ή το γήπεδο επί του οποίου η οικία ή το διαμέρισμα είναι οικοδομήσιμο, χορηγείται από τις ίδιες δημόσιες αρχές ή όργανα.

3. Η απαλλαγή από το φόρο αιτία θανάτου κτήσης παρέχεται για μία μόνο φορά. Δεν παρέχεται απαλλαγή αν ο κληρονόμος (κληροδόχος) έτυχε απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης για απόκτηση στέγης, πριν από την αιτία θανάτου κτήση.

4. Η απαλλαγή παρέχεται με τον όρο ότι η οικία ή το διαμέρισμα θα παραμείνει στην κυριότητα του κληρονόμου (κληροδόχου) για μία τουλάχιστον πενταετία. Αν, πριν από την πάροδο της πενταετίας, μεταβιβασθεί η οικία ή το διαμέρισμα ή συσταθεί σ' αυτό οποιοδήποτε εμπράγματο δικαίωμα, εκτός από υποθήκη, ο κληρονόμος (κληροδόχος) έχει υποχρέωση, πριν από τη μεταβίβαση ή τη σύσταση του εμπράγματου δικαιώματος να υποβάλει δήλωση και να καταβάλει εφάπαξ ολόκληρο το ποσό του φόρου που αναλογεί επιμεριστικά στην αξία του ακινήτου του χρόνου μεταβίβασης, εκτός εάν ο φόρος που αναλογεί στην αξία του ακινήτου του χρόνου της αιτία θανάτου κτήσης είναι μεγαλύτερος, οπότε καταβάλλεται ο μεγαλύτερος αυτός φόρος.

Πριν από την πάροδο πενταετίας απαγορεύεται να συνταχθεί συμβολαιογραφικό έγγραφο, με το οποίο να μεταβιβάζεται η κυριότητα ή να συνιστώνται εμπράγματα δικαιώματα εκτός από υποθήκη, σε οικία ή διαμέρισμα, που απαλλάχθηκε από το φόρο κληρονομίας κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, αν δεν προσαρτηθεί από το συμβολαιογράφο, στο συμβόλαιο που θα συντάξει, βεβαίωση του αρμόδιου οικονομικού εφόρου ότι υποβλήθηκε δήλωση και καταβλήθηκε ολόκληρο το ποσό του φόρου που επιμεριστικά αναλογεί στην αξία του μεταβιβαζόμενου ακινήτου.

5. Αν παρασχέθηκε απαλλαγή χωρίς να συντρέχουν οι κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου προϋποθέσεις, σε βάρος του κληρονόμου (κληροδόχου) επιβάλλεται εκτός από το φόρο που αναλογεί στην αξία του ακινήτου του χρόνου διαπίστωσης της παράβασης και πρόσθετος φόρος που ορίζεται σε ποσοστό εκατό τα εκατό (100%) αυτού.

6. Στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων παραγράφων

του παρόντος άρθρου, αν η αξία που απαλλάχθηκε από το φόρο αποτελεί τμήμα της συνολικής αξίας της οικίας ή του διαμερίσματος, ο κύριος και πρόσθετος φόρος επιβάλλεται στο τμήμα της αξίας, που προσδιορίζεται με βάση τη σχέση της αξίας που απαλλάχθηκε προς τη συνολική αξία του χρόνου απαλλαγής.

7. Προκειμένου περί κτήσεως αιτία θανάτου οικίας ή διαμερίσματος, που απαλλάσσεται από το φόρο κληρονομίας κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, στην εμπρόθεσμη δήλωση κληρονομίας που υποβάλλεται από τον υπόχρεο πρέπει να διατυπώνεται ρητώς αίτημα για απαλλαγή από το φόρο για απόκτηση πρώτης κατοικίας και να γίνεται ρητή μνεία ότι η οικία ή το διαμέρισμα δε θα μεταβιβασθεί ή επιβαρυνθεί με εμπράγματο δικαίωμα πλην υποθήκης, για μία πενταετία από την απόκτησή του. Η ρητή αυτή μνεία πρέπει να περιλαμβάνεται και στις πράξεις αποδοχής της κληρονομίας ή κληροδοσίας.

8. Στις υποθέσεις του άρθρου αυτού και για όσα θέματα δε ρυθμίζονται απ' αυτό, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.δ. 118/1973, όπως ισχύουν.

9. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται ο τρόπος διαπίστωσης των προϋποθέσεων για απαλλαγή κατά το άρθρο αυτό και τα δικαιολογητικά που είναι απαραίτητα γι' αυτή, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία για την εφαρμογή του λεπτομέρεια.

Άρθρο 18.

Αρχικές πράξεις.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 76 του ν.δ. 118/1973 (ΦΕΚ Α' 202) αντικαθίσταται, ως εξής:

«2. Δεν εκδίδεται πράξη εάν η δήλωση κρίθηκε ειλικρινής ή το ποσό του φόρου δεν υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες (2.000) δραχμές, κατά κληρονομική μερίδα ή κληροδοσία».

Άρθρο 19.

Καταβολή του φόρου.

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 82 του ν. δ. 118/1973 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«8. Αν το σύνολο του φόρου που βεβαιώθηκε μαζί με τυχόν πρόσθετους υπέρ τρίτων φόρους είναι μέχρι και 100.000 δραχμές δεν απαιτείται ασφάλεια για την καταβολή του σε δόσεις, αν είναι πάνω από 100.000 δραχμές μέχρι και 500.000 δραχμές απαιτείται προσωπική εγγύηση αξιόχρεου κατά την κρίση του οικονομικού εφόρου προσώπου και αν είναι πάνω από 500.000 δραχμές απαιτείται εμπράγματη ασφάλεια ή εγγυητική επιστολή τράπεζας, αναγνωρισμένης στην Ελλάδα».

Άρθρο 20.

Παραγραφή.

Η παράγραφος 5 του άρθρου 102 του ν.δ. 118/1973 (ΦΕΚ Α' 202), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή και είσπραξη των φόρων, που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος, σε υποθέσεις για τις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι και την 31.12.1962, θεωρείται παραγραμμένο.

Στις υποθέσεις αυτές δεν απαιτείται το πιστοποιητικό του οικονομικού εφόρου και του δημόσιου ταμείου, που προβλέπεται από τα άρθρα 105 και 112, αλλά, αντί γι' αυτό, μπορεί να προσκομίζεται:

α) προκειμένου για κτήσεις αιτία θανάτου, ληξιαρχική πράξη θανάτου, από την οποία να προκύπτει ότι ο θάνατος του κληρονομουμένου ή δωρητή αιτία θανάτου επήλθε μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1962, καθώς και υπεύθυνη δήλωση του υποχρέου ότι δεν συντρέχει περίπτωση μετάθεσης του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης,

β) προκειμένου για δωρεές εν ζωή και προίκες, αντίγραφο του οικείου συμβολαίου που συντάχθηκε μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1962 ή βεβαίωση του συμβολαιογράφου που συνέταξε το συμβόλαιο, ότι αυτό συντάχθηκε μέχρι και την 31 Δεκεμβρίου 1962 και δε συντρέχει περίπτωση μετάθεσης του χρόνου γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΕΜΜΕΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ
Ι. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Άρθρο 21.

Αναπροσαρμογή πάγιων τελών χαρτοσήμου και άλλες διατάξεις.

1. Τα πάγια τέλη χαρτοσήμου, που προβλέπονται από τις διατάξεις του π.δ. της 28 Ιουλίου 1931 (ΦΕΚ 239) και άλλων νομοθετημάτων, αυξάνονται ως εξής:

α) Τα κάτω των δέκα (10) δραχμών σε δραχμές δέκα (10),

β) Τα δέκα (10) δραχμών και πάνω στο διπλάσιο.

Από την αύξηση αυτή εξαιρούνται τα τέλη χαρτοσήμου που προβλέπονται από τις κατωτέρω διατάξεις:

α) των άρθρων 15α παρ. 1, 25 και 28 του π.δ. της 28 Ιουλίου 1931,

β) της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν.δ. 1146/1972 (ΦΕΚ 64),

γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 4045/1960 (ΦΕΚ 47),

δ) του άρθρου εικοστού πρώτου του ν. 4125/1960 (ΦΕΚ 202).

2. Η ισχύς των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει μετά 10 ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Εξαιρετικά, η αύξηση των τελών χαρτοσήμου, που προβλέπονται από τη διάταξη της παραγράφου 1 του τίτλου Γ' του άρθρου 18 του π.δ. της 28 Ιουλίου 1931, ισχύει από 1 Νοεμβρίου 1985.

3. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν.δ. 4535/1966 (ΦΕΚ 165) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το τέλος της προηγούμενης παραγράφου οφείλεται και στα ακαθάριστα έσοδα των επιτηδευματιών, που προέρχονται από υποκείμενες σε τέλη χαρτοσήμου συναλλαγές, χωρίς να απαιτείται παράβαση των κείμενων διατάξεων για μη έκδοση ή για ανακριβή έκδοση τιμολογίων, αποδείξεων ή άλλων εγγράφων. Ως ακαθάριστα έσοδα για τον υπολογισμό του τέλους νοούνται αυτά που προσδιορίζονται για την επιβολή του φόρου εισοδήματος, χωρίς να απαιτείται και οριστικοποίηση αυτών με οποιονδήποτε τρόπο».

4. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 22 του ν. 12/1975 (ΦΕΚ 34) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το τέλος της προηγούμενης παραγράφου οφείλεται και στα ακαθάριστα έσοδα των επιτηδευματιών, που προέρχονται από υποκείμενες σε τέλη χαρτοσήμου συναλλαγές, χωρίς να απαιτείται παράβαση των κείμενων διατάξεων για μη έκδοση ή για ανακριβή έκδοση τιμολογίων, αποδείξεων ή άλλων εγγράφων. Ως ακαθάριστα έσοδα για τον υπολογισμό του τέλους νοούνται αυτά που προσδιορίζονται για την επιβολή του φόρου εισοδήματος, χωρίς να απαιτείται και οριστικοποίηση αυτών με οποιονδήποτε τρόπο».

5. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 15δ του π.δ. της 28 Ιουλίου 1931 εφαρμόζονται αναλόγως και στις περιπτώσεις των παραπάνω παραγράφων 3 και 4 του άρθρου αυτού.

ΙΙ. ΦΟΡΟΣ ΚΥΚΛΟΥ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Άρθρο 22.

Κατάργηση διατάξεων.

1. **Η περίπτωση β' του άρθρου 4 του α.ν. 660/1937 (ΦΕΚ 159) καταργείται.**

2. Η δασμολογική κλάση 36.06 «Σπίρτα» της παραγράφου 8 του παραρτήματος Ι του ν. 1477/1984 (ΦΕΚ 144) διαγράφεται.

3. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 22 Ιανουαρίου 1986.

ΙΙΙ. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Άρθρο 23.

Ατελής είσοδος στα δημόσια θεάματα.

Η διάταξη του εδαφίου β' της περίπτωσης Β' της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 2366/1953 «περί καταργήσεως φορολογικών απαλλαγών και εξαιρέσεων», όπως ισχύει, αντικαθίσταται, ως εξής:

«β. Δύο ιδιοκτήτες για κάθε εφημερίδα που εκδίδεται κάθε μέρα καθώς και τα μέλη της Ένωσης Δημοσιογράφων Ιδιοκτητών Περιοδικού Τύπου».

Άρθρο 24.

Επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης στα παιγνιόχαρτα, στο αλάτι και άλλες διατάξεις.

1. Επιβάλλεται φόρος με την ονομασία «ειδικός φόρος κατανάλωσης» στα παιγνιόχαρτα και στο αλάτι κάθε τύπου και είδους που κατασκευάζονται ή παράγονται στο εσωτερικό ή εισάγονται από το εξωτερικό ως εξής:

Α) Παιγνιόχαρτα δασμολογικής κλάσης 9704 Α:

α) από χαρτόνι ποσοστό	120%
β) από λοιπές ύλες ποσοστό	150%

Β) Αλάτι δασμολογικής κλάσης 2501 ΑΠ β, (αλάτι καθαρισμένο επιτραπέζιο ή μη, ιωδιούχο) τυποποιημένο ή μη ποσοστό 15%.

2. Ως αξία για τον υπολογισμό του φόρου λαμβάνεται, για μεν τα εισαγόμενα από το εξωτερικό η φορολογητέα αξία των ειδών, για δε τα εγχωρίως παραγόμενα η τιμή πώλησης από τον κατασκευαστή ή παραγωγό χωρίς την προσθήκη καμίας άλλης επιβάρυνσης.

3. Υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εισάγει από την αλλοδαπή, παράγει ή κατασκευάζει στο εσωτερικό τα είδη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

4.α) Η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου για τα εισαγόμενα από το εξωτερικό καθώς και οι περί αυτών αμφισβητήσεις διέπονται από τις διατάξεις της τελωνειακής και δασμολογικής νομοθεσίας που ισχύουν για τις φορολογίες εισαγωγής.

Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας του ν. 1165/1918 «περί τελωνειακού κώδικος» εφαρμόζονται και επί παραβάσεων με αντικείμενο τον προαναφερόμενο φόρο.

β) Προκειμένου για τα κατασκευαζόμενα ή παραγόμενα είδη στο εσωτερικό ο φόρος εισπράττεται από τον κατασκευαστή ή παραγωγό των ειδών και αποδίδεται στο Δημόσιο κάθε μήνα με δήλωση. Όλα τα θέματα που αναφέρονται στην υποβολή και την επαλήθευση της δήλωσης και γενικά τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου, περιλαμβανομένων και σε ό,τι αφορά τις προσαυξήσεις, την παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου, την άσκηση προσφυγών και ένδικων μέσων, διέπονται από τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά στη φορολογία κύκλου εργασιών.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν.δ. 4242/1962 (ΦΕΚ Α' 135) της παραγράφου 17 και του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 18 του άρθρου 7 του ν. 1160/1981 εφαρμόζονται ανάλογα και στους φόρους που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού.

6. Τα είδη της παραγράφου 1 απαλλάσσονται από το φόρο του παρόντος άρθρου όταν εξάγονται στο εξωτερικό απευθείας από τον παραγωγό ή κατασκευαστή ή από τρίτο ο οποίος τα αγόρασε αποδεδειγμένα από αυτόν.

7. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που θα δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, θα ορίζεται η διαδικασία της απαλλαγής και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

8.α) Καταργούνται οι διατάξεις των νόμων και διαταγμάτων κατά το μέρος εκείνο που αφορούν την εισαγωγή και διάθεση λεπτού χάρτου της δασμολογικής κλάσης ΕΧ 4818, του τσιγαρόχαρτου των δασμολογικών κλάσεων 4801 Β και 4810 και την εισαγωγή της σακχαρίνης της δασμολογικής κλάσης ΕΧ 29.26.ΑΙ του κοινού δασμολογίου.

β) Με αποφάσεις του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων θα καθορίζεται ο τρόπος εισαγωγής και διακίνησης της σακχαρίνης και άλλων γλυκαντικών ουσιών καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

9. Μετά το κεφάλαιο ΕΧ 95 του Πίνακα Α του παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 1477/1984 και τη δασμολογική κλάση 9211 Β του πίνακα Β του ίδιου παραρτήματος προστίθενται ΕΧ 9704 Α παιγνιόχαρτα:

α) από χαρτόνι ποσοστό 120%

β) από λοιπές ύλες ποσοστό 150%.

Μετά τη δασμολογική κλάση ΕΧ 2209 του πίνακα Α του παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 1477/1984 (ΦΕΚ Α' 144) και τη δασμολογική κλάση 2203 του πίνακα Β του ίδιου παραρτήματος προστίθενται:

ΕΧ 2501 ΑΙΙβ (αλάτι καθαρισμένο επιτραπέζιο ή μη ιωδιούχο) τυποποιημένο ή μη ποσοστό 15%.

10. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή.

Άρθρο 25.

Απόδοση ποσοστού από τέλη κυκλοφορίας.

1. Η παράγραφος 6 του άρθρου 15 του ν. 2367/1953 (ΦΕΚ 82 Α'), όπως προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 του ν. 1326/1983 (ΦΕΚ 13 Α'), αντικαθίσταται όπως πιο κάτω:

«6. Ποσοστό είκοσι τα εκατό (20%) από τα τέλη κυκλοφορίας που εισπράττονται αποδίδεται μέσα στους μήνες Μάιο και Νοέμβριο κάθε έτους στους δήμους και κοινότητες με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης, μετά από γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων. Με τις αποφάσεις αυτές ορίζεται και ο τρόπος κατανομής και απόδοσης του εσόδου, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής. Με τον ίδιο τρόπο θα αποδίδονται και τα τέλη στάθμευσης και καθαριότητας των αυτοκινήτων οικονομικού έτους 1982 και παλαιοτέρων που θα εισπράττονται στο εξής ως δημόσιο έσοδο».

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1986.

IV. ΕΙΔΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΣΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟ

Άρθρο 26.
Επιβολή φόρου.

Επιβάλλεται φόρος με την ονομασία «ειδικός φόρος κατανάλωσης», 20.000 δραχμών κατά χιλιόγραμμο καθαρού βάρους:

α) Στο τσιγαρόχαρτο που παράγεται στο εσωτερικό ή εισάγεται από το εξωτερικό, των δασμολογικών κλάσεων 4801 Β, 4810 και 4815 Β, με τη μορφή κυλίνδρων, φυλλαδίων ή φύλλων διαφόρων διαστάσεων, προς διασκευή σε φυλλάδια για την κατασκευή τσιγάρων.

β) Σε κάθε είδος χαρτιού εγχώριας ή αλλοδαπής προέλευσης βάρους κατώτερου των 30 γραμμαρίων κατά τετραγωνικό μέτρο, που είναι κατάλληλο για κάπνισμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του επόμενου άρθρου.

Άρθρο 27.
Έννοια τσιγαρόχαρτου.

1. Θεωρείται κατάλληλο για κάπνισμα:

α. Κάθε είδος χαρτιού που δεν είναι τυπωμένο βάρους μέχρι 30 γραμμάρια κατά τετραγωνικό μέτρο, εφόσον δεν είναι στιλβωμένο έστω και στη μια επιφάνεια αυτού, δεν είναι πορώδες, είναι ταχύκαυστο και η τέφρα του είναι πάνω από το οκτώ τα εκατό (8%).

β. Για τη συνδρομή ή όχι των ανωτέρω ιδιοτήτων αποφαίνεται το Γενικό Χημείο του Κράτους.

2. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση του Ανώτατου Χημικού Συμβουλίου, είναι δυνατό να μεταβάλλονται οι ιδιότητες και τα άλλα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του χαρτιού που είναι κατάλληλο για κάπνισμα.

Άρθρο 28.
Βεβαίωση και είσπραξη του φόρου.

1. Υπόχρεος για την καταβολή του φόρου του άρθρου 26 του παρόντος νόμου είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει στην Ελλάδα ή εισάγει από την αλλοδαπή τα είδη αυτά.

2. Η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το εισαγόμενο από το εξωτερικό τσιγαρόχαρτο και χαρτί κατάλληλο για κάπνισμα, κάθε τύπου και είδους, καθώς και οι περί αυτών αμφισβητήσεις διέπονται από τις διατάξεις της τελωνειακής και δασμολογικής νομοθεσίας, που ισχύουν για τις λοιπές φορολογίες κατά την εισαγωγή.

3. Οι διατάξεις περί τελωνειακών παραβάσεων και λαθρεμπορίας του ν. 1165/1918 «Περί Τελωνειακού Κώδικα» εφαρμόζονται και για παραβάσεις με αντικείμενο τον προαναφερόμενο φόρο.

4. Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που προτίθεται να παράγει στην Ελλάδα τσιγαρόχαρτο ή χαρτί κατάλληλο για κάπνισμα πρέπει να καταθέσει στον οικονομικό έφορο της έδρας της επιχείρησης δήλωση έναρξης κατασκευής τσιγαρόχαρτου.

5. Η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του ειδικού φόρου κατανάλωσης για το παραγόμενο στην Ελλάδα τσιγαρόχαρτο κλπ. ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 29.
Εξαιρέσεις.

1. Εξαιρείται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης το τσιγαρόχαρτο που περιλαμβάνεται στη συσκευασία του φορολογημένου κομμένου καπνού για χειροποίητο (στριφτό) τσιγάρο, εφόσον ο αριθμός των τεμαχίων (φύλλων) τσιγαρόχαρτου δεν υπερβαίνει τον αριθμό των γραμμαρίων του φορολογημένου καπνού καπνίσματος.

2. Απαλλάσσονται από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης οι καπνοβιομηχανίες για τους κυλίνδρους τσιγαρόχαρτου που προμηθεύονται και χρησιμοποιούν, υπό τον έλεγχο του Δημοσίου, για την παραγωγή τσιγάρων.

3. Σε περίπτωση μεταβίβασης (πώλησης) τσιγαρόχαρτου από ιδιώτες εισαγωγείς ή εταιρείες σε καπνοβιομηχανίες, επιστρέφεται ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που καταβλήθηκε.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

Άρθρο 30.
Ειδική ρύθμιση.

Το τσιγαρόχαρτο της δασμολογικής κλάσης 4815 Β εισάγεται από το Δημόσιο χωρίς δασμολογικές και φορολογικές επιβαρύνσεις και διαθέτεται στους καπνοπαραγωγούς της χώρας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του ψηφίσματος της 1ης Ιουνίου 1927.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ.'

ΠΑΤΑΞΗ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ

Άρθρο 31.
Αδικήματα φοροδιαφυγής.

1. Αδίκημα φοροδιαφυγής διαπράττει:

α) Όποιος δεν υποβάλλει δηλώσεις ή υποβάλλει ανακριβείς δηλώσεις για τους φόρους ή τα τέλη ή τις εισφορές, που σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις υποχρεούται να παρακρατεί και να αποδίδει στο Δημόσιο ή για το φόρο κύκλου εργασιών που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις, ή το χαρτόσημο της παραγράφου 1 του άρθρου 15δ και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 15ε του Κώδικα Νόμων τελών χαρτοσήμου ή την ειδική εισφορά ειδών πολυτελείας της υποπερίπτωσης β' της περίπτωσης Ζ' της παραγράφου 1 του άρθρο 11 του ν. 4169/1961 (ΦΕΚ 81) ή το φόρο κέντρων διασκέδασης και πολυτελείας του άρθρου 4 του ν.δ. 254/1973 (ΦΕΚ 335), εφόσον το συνολικό ποσό των παραπάνω φόρων, τελών και εισφορών που είχε υποχρέωση να δηλώσει και να αποδώσει στο Δημόσιο, από συναλλαγές ή άλλες πράξεις που πραγματοποιήθηκαν σε διάστημα ενός (1) ημερολογιακού τρίμηνου, υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές.

Για τον υπολογισμό των ημερολογιακών τρίμηνων, πρώτος μήνας θεωρείται ο Ιανουάριος κάθε έτους.

β) Όποιος δεν υποβάλλει δήλωση φορολογίας εισοδήματος, εφόσον για το ποσό του εισοδήματος που δε δηλώθηκε, οφείλεται κύριος φόρος πάνω από τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές.

γ) Όποιος δεν εκδίδει τα φορολογικά στοιχεία που προβλέπονται:

αα) από τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 5 έως και 14, 16, 18 και 19 του άρθρου 13, των παραγράφων 1, 4 έως 7 και 10 του άρθρου 19, των παραγράφων 1, 3, 5 και 6 του άρθρου 20, των παραγράφων 1 και 6 του άρθρου 21, των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 23, των παραγράφων 2, 3 και 5 του άρθρου 25, της παραγράφου 1 του άρθρου 26 και της παραγράφου 1, εδάφια 4 και 5 του άρθρου 28 του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, όπως οι διατάξεις αυτές ισχύουν κάθε φορά και ββ) από τις διατάξεις των υπ' αριθ. Σ. 2087/50/7.4.1979 (ΦΕΚ 384 τ. Β') και Σ. 3537/37/20.6.

1979 (ΦΕΚ 933 τ. Β') αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, όπως οι διατάξεις ισχύουν αυτές κάθε φορά.

δ) Όποιος εκδίδει ανακριβή, ως προς την ποσότητα ή την τιμή μονάδας ή την αξία, τα στοιχεία που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση γ' εφόσον από την ανακρίβεια αυτή προκύπτει διαφορά, που υπερβαίνει το δέκα τα εκατό (10%) της συνολικής ποσότητας ή της συνολικής αξίας των αγαθών ή της παροχής υπηρεσιών ή της συναλλαγής γενικά.

ε) Όποιος τηρεί ανακριβή βιβλία και στοιχεία του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, εφόσον η ανακρίβεια διαπιστωθεί από τακτικό έλεγχο, του οποίου το αποτέλεσμα οριστικοποιήθηκε είτε με διοικητική επίλυση της διαφοράς είτε λόγω παρόδου άπρακτης της προθεσμίας για άσκηση προσφυγής είτε με οριστική απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου, εφόσον στη διαχειριστική περίοδο που ελέγχθηκε προκύπτει διαφορά ακαθάριστων εσόδων πάνω από είκοσι τα εκατό (20%) σε σχέση με αυτά που δηλώθηκαν και πάντως όχι μικρότερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές.

στ) Όποιος δεν τηρεί την υποχρέωση διαφύλαξης των βιβλίων που προβλέπεται από τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 44 του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, καθώς και των στοιχείων που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση γ'.

ζ) Όποιος εκδίδει πλαστό ή εικονικό ή νοθεύει τιμολόγιο πώλησης αγαθών ή παροχής υπηρεσιών ή οποιοδήποτε από τα φορολογικά στοιχεία που αναφέρονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου αυτής.

Θεωρείται ως πλαστό και το φορολογικό στοιχείο που έχει διατηρηθεί ή σφραγισθεί μ' οποιοδήποτε τρόπο, χωρίς να έχει καταχωρηθεί στα οικεία βιβλία της αρμόδιας φορολογικής αρχής σχετική πράξη θεώρησής του και εφόσον η μη καταχώρηση τελεί σε γνώση του υποχρέου για τη θεώρηση του φορολογικού στοιχείου. Θεωρείται επίσης ως πλαστό το φορολογικό στοιχείο και όταν το περιεχόμενο και τα λοιπά στοιχεία του πρωτότυπου ή αντίτυπου αυτού είναι διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στέλεχος του ίδιου στοιχείου.

Θεωρείται εικονικό και το φορολογικό στοιχείο που εκδόθηκε για συναλλαγή, διακίνηση ή οποιαδήποτε άλλη αιτία ανύπαρκτη στο σύνολο ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο φορολογικό στοιχείο.

η) Όποιος γνωρίζει το σκοπό της επιχειρούμενης πράξης και συνεργεί με οποιοδήποτε τρόπο στην κατασκευή πλαστών φορολογικών στοιχείων ή γνωρίζει ότι τα στοιχεία είναι πλαστά ή εικονικά και συνεργεί με οποιοδήποτε τρόπο στην έκδοσή τους ή αποδέχεται τα πλαστά ή τα εικονικά ή νοθευμένα φορολογικά στοιχεία με σκοπό την απόκρυψη φορολογητέας ύλης.

2. Καθένα από τα αδικήματα που προβλέπονται στις περιπτώσεις γ', δ', ε' και στ' της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον ενός (1) μήνα και καθένα από τα αδικήματα που προβλέπονται στις λοιπές περιπτώσεις τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον έξι (6) μηνών.

3. Οι ποινές αυτές επιβάλλονται:

α) Προκειμένου για ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες στους διευθύνοντες συμβούλους, εντεταλμένους ή συμπράττοντες συμβούλους και διευθυντές και γενικά σε κάθε πρόσωπο εντεταλμένο, είτε αμέσως από το νόμο είτε από ιδιωτική βούληση ή δικαστική απόφαση στη διεύθυνση των εταιρειών αυτών.

β) Προκειμένου για ομόρρυθμες ή ετερόρρυθμες ή περιορισμένης ευθύνης εταιρείες ή συνεταιρισμούς στους διαχειριστές αυτών.

γ) Προκειμένου για αλλοδαπές επιχειρήσεις γενικά, στους διευθυντές ή αντιπροσώπους ή πράκτορες που έχουν στην Ελλάδα.

4. Σε περίπτωση υποτροπής το κατώτερο όριο των ως άνω ποινών διπλασιάζεται.

5. Οι ανωτέρω ποινές επιβάλλονται ανεξάρτητα από τους πρόσθετους φόρους και τα πρόστιμα που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 32.

Ποινική δίωξη.

1. Η ποινική δίωξη για τα αδικήματα του προηγούμενου άρθρου ασκείται αυτεπάγγελτα, η άσκηση δε αυτής δεν κωλύεται από την επίτευξη εξωδίκου ή κατά τις διατάξεις του ν. 4600/1966 (ΦΕΚ Α' 242) λύσεως της φορολογικής διαφοράς.

2. Προκειμένου για τα αδικήματα των περιπτώσεων α', β', δ' και ε' της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου η ποινική δίωξη ασκείται μετά την οριστικοποίηση, κατά τη διάταξη της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου της φορολογικής εγγραφής, στις περιπτώσεις δε αυτές αναστέλλεται η παραγραφή του αδικήματος κατά το χρονικό διάστημα μέχρι την οριστικοποίηση της φορολογικής εγγραφής.

3. Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση των ανωτέρω αδικημάτων είναι το πλημμελειοδικείο στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του ο υπαίτιος ή έχει την έδρα της η κατά την παράγραφο 3 του προηγούμενου άρθρου επιχείρηση. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να τεθούν όροι και προϋποθέσεις για την υποβολή της, σχετικά με τα αδικήματα του προηγούμενου άρθρου, μηνυτήριας αναφοράς από τα αρμόδια φορολογικά όργανα.

5. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 109 του ν. 4125/1960 «περί κυρώσεως του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Οργανισμού των φορολογικών δικαστηρίων και καθορισμού των τελών διαδικασίας» αντικαθίσταται ως εξής: «Με την απόφαση δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη. Κατεξαίρεση, αν η απόφαση προσδιορίζει τη φορολογητέα ύλη σε ποσοστό κατώτερο του πενήντα τα εκατό (50%) της φορολογητέας ύλης που προσδιόρισε η φορολογική αρχή, το δικαστήριο με την ίδια απόφαση επιβάλλει σε βάρος του Δημοσίου τη δικαστική δαπάνη του φορολογούμενου όλων των βαθμών».

Άρθρο 33.

Διοικητικές κυρώσεις.

1. Σε περίπτωση μεταφοράς αγαθών με αυτοκίνητο επιβατικό ιδιωτικής ή μικτής ιδιωτικής χρήσης ή με αυτοκίνητο φορτηγό ή ημιφορτηγό ή τρίκυκλο δημόσιας ή ιδιωτικής χρήσης, χωρίς να έχουν εκδοθεί τα οικεία στοιχεία που ορίζονται στον Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων για τη μεταφορά τους ή, σε περίπτωση έκδοσής τους, εφόσον αυτά τα στοιχεία δε συνοδεύουν τα μεταφερόμενα αγαθά, αφαιρούνται για χρονικό διάστημα από ένα μήνα μέχρι έξι μήνες, οι πινακίδες και η άδεια κυκλοφορίας του μεταφορικού μέσου, καθώς και η άδεια οδήγησης του προσώπου που οδηγούσε το όχημα, κατά τη μεταφορά των αγαθών. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται στους οδηγούς των μεταφορικών μέσων που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο, αν αυτοί αρνηθούν στα αρμόδια φορολογικά όργανα, μ' οποιοδήποτε τρόπο, να διενεργήσουν έλεγχο των φορολογικών στοιχείων που συνοδεύουν τα μεταφερόμενα αγαθά.

Σε περίπτωση που, για οποιοδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατή η διαπίστωση των στοιχείων του οδηγού του μεταφορικού μέσου και δεν δηλωθούν τα στοιχεία αυτά στις φορολογικές αρχές, το αργότερο μέσα σε είκοσι ημέρες από την κοινοποίηση σχετικής πρόσκλησης, αφαιρείται η άδεια κυκλοφορίας του μεταφορικού μέσου για χρονικό διάστημα από τρεις έως έξι μήνες.

2. Επίσης, σε περίπτωση που, με ένα από τα πιο πάνω ιδιωτικής ή δημόσιας χρήσης μεταφορικά μέσα, μεταφέρονται αγαθά που συνοδεύονται με ανακριβή φορολογικά στοιχεία, αφαιρούνται για χρονικό διάστημα μέχρι έξι μήνες η άδεια κυκλοφορίας του μεταφορικού μέσου, καθώς και η άδεια οδήγησης του προσώπου που το οδηγεί, εφόσον από την ανακρίβεια αυτή προκύπτει διαφορά που υπερβαίνει το είκοσι τα εκατό (20%) της συνολικής ποσότητας των μεταφερόμενων αγαθών. Δεν αφαιρείται η άδεια του οδηγού του μεταφορικού μέσου, μόνο όταν αυτός προσφέρει εξαρτημένη εργασία στην επιχείρηση που έχει πωλήσει τα μεταφερόμενα αγαθά ή σ' εκείνη που διενεργεί τη μεταφορά των αγαθών, ως αποστολέας ή παραλήπτης, ανεξάρτητα αν αυτά ανήκαν στην κυριότητά της ή σε τρίτο.

3. Σε περίπτωση μεταβίβασης του οχήματος από επαχθή ή χαριστική αιτία ή σε περίπτωση αντικατάστασής του πριν από την επιβολή των ανωτέρω κυρώσεων επιβάλλεται με πράξη του αρμόδιου οικονομικού εφόρου πρόστιμο από είκοσι χιλιάδες έως διακόσιες χιλιάδες δραχμές σε βάρος αυτού που ήταν ιδιοκτήτης ή εκμεταλλευτής του κατά το χρόνο που διαπράχθηκε η παράβαση.

4. Σε περίπτωση υποτροπής μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) ετών διπλασιάζονται τα κατώτερα και ανώτερα όρια των ως άνω κυρώσεων.

5. Η επιβολή των ανωτέρω διοικητικών κυρώσεων γίνεται με απόφαση του νομάρχη στην περιφέρεια του οποίου ευρίσκεται η έδρα του οικονομικού εφόρου, που είναι αρμόδιος για την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται από τον Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων.

Η απόφαση αυτή του νομάρχη εκδίδεται:

α) Για τις περιπτώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, μετά τη διαπίστωση της παράβασης από τη φορολογική αρχή.

β) Για τις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, μετά την οριστικοποίηση, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του παρόντος, της οικείας πράξης επιβολής προστίμου, για παράβαση των διατάξεων του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων.

6. Πριν από την επιβολή των κυρώσεων ο νομάρχης υποχρεούται να καλέσει τον ενδιαφερόμενο να παράσχει εξηγήσεις και να εκθέσει τις απόψεις του μέσα σε προθεσμία 10 ημερών.

7. Οι ανωτέρω διοικητικές κυρώσεις επιβάλλονται ανεξάρτητα από τους πρόσθετους φόρους, τα πρόστιμα και τις λοιπές κυρώσεις που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΔΑΣΜΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34.

Φορολογητέα αξία κατά την εισαγωγή.

1. Το εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1477/1984 (ΦΕΚ 144 Α') αντικαθίσταται, όπως παρακάτω:

«β) Για τα εισαγόμενα από το εξωτερικό προϊόντα, από τη δασμολογητέα αξία, όπως αυτή λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή των εισαγωγικών δασμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 1224/28.5.1980 του Συμβουλίου της Ε.Ο.Κ., στην οποία συνυπολογίζονται τα έξοδα προμήθειας αγοράς, συσκευασίας, μεταφοράς και ασφάλισης μέχρι τον πρώτο τόπο προορισμού των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας, καθώς και οι τόκοι κεφαλαίου.

Στην τιμή αυτή προστίθενται:

ι. Οι εισαγωγικοί δασμοί που πραγματικά καταβάλλονται σε συνάρτηση με την προέλευση των προϊόντων και οι δασμοί αντιντάμπιγκ ή αντισταθμιστικοί που εισπράττονται στα πλαίσια εφαρμογής κανονισμών ή αποφάσεων αρμόδιων οργάνων της Ε.Ο.Κ.

Σαν «εισαγωγικοί δασμοί» νοούνται οι δασμοί, οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδύναμου αποτελέσματος, οι γεωργικές εισφορές και οι λοιπές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής της Ε.Ο.Κ. ή εκείνης των ειδικών καθεστώτων που εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 235 της συνθήκης ίδρυσης της Ε.Ο.Κ. για ορισμένα εμπορεύματα που προέρχονται από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

ιι. Οι φόροι, πλην τελών χαρτοσήμου, εισφορές και επιβαρύνσεις γενικά, που εφαρμόζονται στα εισαγόμενα προϊόντα.

Δεν περιλαμβάνεται στη φορολογητέα βάση του Φ.Κ.Ε. η εισφορά υπέρ του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων, που καταβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983».

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν. 1477/1984 αντικαθίσταται όπως παρακάτω:

«β) Για τα εισαγόμενα από το εξωτερικό προϊόντα, από τη δασμολογητέα αξία, όπως αυτή λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή των εισαγωγικών δασμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 1224/28.5.1980 του Συμβουλίου της Ε.Ο.Κ., στην οποία προστίθενται τα έξοδα προμήθειας αγοράς, συσκευασίας, μεταφοράς και ασφάλισης μέχρι τον πρώτο τόπο προορισμού των αγαθών στο εσωτερικό της χώρας, καθώς και οι τόκοι κεφαλαίου.

Στην αξία αυτή προστίθενται οι εισαγωγικοί δασμοί κατά την έννοια της περίπτωσης ι' της παραγράφου 2β του άρθρου 1 του νόμου αυτού, που πραγματικά καταβάλλονται σε συνάρτηση με την προέλευση των εισαγόμενων προϊόντων και οι δασμοί αντιντάμπιγκ ή αντισταθμιστικοί, που εισπράττονται στα πλαίσια εφαρμογής κανονισμών ή αποφάσεων αρμόδιων οργάνων της ΕΟΚ».

3. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από 1 Ιανουαρίου 1986.

Άρθρο 35.

Διαρρύθμιση φορολογητέας αξίας επιβατικών αυτοκινήτων κατά την εισαγωγή.

1. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 363/1976 (ΦΕΚ 152 Α') όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1003/1979 (ΦΕΚ 294 Α') αντικαθίσταται, όπως παρακάτω:

«γ) Ενός ποσοστού προσαύξησης 21% του αθροίσματος των παραπάνω α' και β' στοιχείων, προκειμένου περί εισαγωγής επιβατικών αυτοκινήτων που αγοράζονται απευθείας από το εργοστάσιο κατασκευής, ανεξάρτητα αν ο αγοραστής είναι αποκλειστικός αντιπρόσωπος ή διανομέας ή έμπορος αυτοκινήτων.

Στις λοιπές εισαγωγές αυτοκινήτων το ποσοστό προσαύξησης των παραπάνω στοιχείων α' και β' καθορίζεται σε 23,2%».

2. Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή.

Άρθρο 36.

Δασμοφορολογικές απαλλαγές πολιτικών προσφύγων.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 27 του ν. 1326/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επιβατικά αυτοκίνητα με κυλινδρισμό κινητήρα μέχρι 1600 κυβ. εκατοστά, που φέρνουν κατά την άφιξή τους για επαναπατρισμό οι Έλληνες και ομογενείς πολιτικοί πρόσφυγες (από ένα για κάθε οικογένεια), απαλλάσσονται από τον εισαγωγικό δασμό και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης. Αν όμως έχουν κυλινδρισμό κινητήρα πάνω από 1600 κυβικά εκατοστά υποβάλλονται στο 1/3 του προβλεπόμενου από τις ισχύουσες διατάξεις ειδικού φόρου κατανάλωσης.

Προϋπόθεση για την παροχή των παραπάνω απαλλαγών είναι να υπήρχαν τα αυτοκίνητα στην κυριότητα και χρήση των δικαιούχων πριν από τον επαναπατρισμό τους».

Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει από την ημέρα καταθέσεως του παρόντος νομοσχεδίου στη Βουλή των Ελλήνων για ψήφιση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'
ΓΕΝΙΚΟ ΧΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Άρθρο 37.

Καταμετρήσεις ζύθου—Άδεια διάθεσης ζύθου.

Η παράγραφος 2 του άρθρου πέμπτου του α.ν. 930/1949 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως νόμων αρμοδιότητος του Γενικού Χημείου του Κράτους» αντικαθίσταται ως εξής:

«2. α) Σε περίπτωση αύξησης του ειδικού φόρου κατανάλωσης βύνης, η αύξηση αυτή επεκτείνεται και στις ποσότητες της βύνης που βρίσκεται αυτούσια κατά την ημέρα ενάρξεως της ισχύος της νέας φορολογίας στα ζυθοποιεία που παράγουν ζύθο είτε για λογαριασμό τους είτε για λογαριασμό άλλων ή που αντιστοιχεί στις ποσότητες του ζυθογλεύκους και του ζύθου που βρίσκονται στα ζυθοποιεία υπό την ως άνω έννοια ή τις αποθήκες τους ή που κατέχουν οι πρατηριούχοι, αντιπρόσωποι επαρχιών και άλλοι επαγγελματίες που διαθέτουν ζύθο χονδρικώς ή λιανικώς στην κατανάλωση, έστω και παράλληλα με το εμπόριο άλλων προϊόντων εξαιρουμένων εκείνων για τους οποίους δεν απαιτείται άδεια των Χημικών Υπηρεσιών του Γ.Χ.Κ. ή των κατά τόπους αρμόδιων οικονομικών εφοριών προς διάθεση ζύθου.

β) Τα ως άνω αποθέματα ζύθου και βύνης καταμετρούνται από τα αρμόδια όργανα του Γ.Χ.Κ. ή των οικονομικών εφοριών.

γ) Στην καταβολή της διαφοράς για την αύξηση του φόρου κατανάλωσης βύνης υποβάλλονται εκτός από τα αποθέματα του ζύθου που καταμετρήθηκαν στα ζυθοποιεία, στις αποθήκες τους, στους πρατηριούχους, στους αντιπροσώπους επαρχιών και άλλους επαγγελματίες κατά τα ανωτέρω και οι ποσότητες του ζύθου που διατέθηκαν την ημέρα έναρξης της ισχύος της νέας φορολογίας πριν από την καταμέτρηση των αποθεμάτων τους.

δ) Οι παραπάνω διατάξεις εφαρμόζονται και στον εισαγόμενο ζύθο.

ε) Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται εκάστοτε οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για τη χορήγηση της άδειας διάθεσης ζύθου και ρυθμίζονται λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου αυτής.

ζ) Κατά την αύξηση του φόρου κατανάλωσης αμυλοσιροπίου αυτή επεκτείνεται και στα ποσά του αμυλοσιροπίου που είναι στα εργοστάσια παραγωγής του».

Άρθρο 38.

Διάθεση οίνων από ανάμιξη με αφορολόγητο οινόπνευμα.

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 της 101/75 Π.Υ.Σ. «Περί παρασκευής οινοπνεύματος προς παρασκευήν γλυκέων οίνων και οινοπνευματωδών ποτών εξαχθέων εις την αλλοδαπήν» που κυρώθηκε με την παράγραφο 9α του άρθρου 46 του ν. 1473/1984 προστίθεται εδάφιο γ', που έχει ως εξής:

«γ) Το Γενικό Χημείο του Κράτους μπορεί να επιτρέψει τη διάθεση στην εσωτερική κατανάλωση των οίνων από ανάμιξη πριν από τη λήξη των παραπάνω προθεσμιών και αφού καταβληθούν οι διαφορές μεταξύ της τιμής διάθεσης του αμπελουργικού οινοπνεύματος και της τιμής διατίμησης του αφορολόγητου οινοπνεύματος, ο φόρος κατανάλωσης του οινοπνεύματος και οι άλλες επιβαρύνσεις που αντιστοιχούν στο πρόσθετο οινόπνευμα που περιέχεται στους οίνους και ισχύουν κατά την ημέρα εξόδου του οίνου από το οινοποιείο για διάθεση στην εσωτερική κατανάλωση».

2. Στο άρθρο 10 της 15158/2630/23.8.1979 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου «περί παρασκευής οινοπνεύματος εξαγωγικής δραστηριότητας», που κυρώθηκε με την παράγραφο 9β του άρθρου 46 του ν. 1473/1984, προστίθεται παράγραφος 5, που έχει ως εξής:

«5) Το Γενικό Χημείο του Κράτους μπορεί να επιτρέψει τη διάθεση στην εσωτερική κατανάλωση των οίνων από ανάμιξη πριν από τη λήξη των παραπάνω προθεσμιών και αφού καταβληθούν οι διαφορές μεταξύ της τιμής του οινοπνεύματος εξαγωγικής δραστηριότητας και της τιμής του οινοπνεύματος εγχώριας κατανάλωσης, που καθορίζεται από την ισχύουσα διατίμηση, ο φόρος κατανάλωσης του οινοπνεύματος και οι άλλες επιβαρύνσεις που αντιστοιχούν στο πρόσθετο οινόπνευμα που περιέχεται στους οίνους και ισχύουν κατά την ημέρα εξόδου του οίνου από το οινοποιείο για διάθεση στην εσωτερική κατανάλωση».

Άρθρο 39.

Εισαγωγή και διάθεση οξικού οξέος.

Το άρθρο 3 του ν. 4586/1930 «Περί προστασίας της παραγωγής φυσικού όξους και εμπορίας αυτού» αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3.

1. Εισαγωγή οξικού οξέος επιτρέπεται μόνο στα βιομηχανικά εργοστάσια που καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και χρησιμοποιούν αυτό ως πρώτη ή βοηθητική ύλη για την παραγωγή των προϊόντων τους.

2. Επιτρέπεται η εισαγωγή χημικώς καθαρού ή PRO ANALYSI οξικού οξέος, κατόπιν αδειών που χορηγούνται από το Γενικό Χημείο του Κράτους για:

α. Φαρμακευτική ή εργαστηριακή χρήση σε φιάλες χωρητικότητας όχι μεγαλύτερης των 2,5 λίτρων από

α.α. Τα χημικά και μικροβιολογικά εργαστήρια και

β.β. Τους φαρμακοποιούς και φαρμακέμπορους.

β. Αποκλειστικώς για μεταπώληση σε χημικά και μικροβιολογικά εργαστήρια καθώς και σε φαρμακοποιούς και φαρμακέμπορους για εργαστηριακή ή φαρμακευτική χρήση σε φιάλες χωρητικότητας όχι μεγαλύτερης των 2,5 λίτρων από εμπόρους χημικών και φαρμακευτικών προϊόντων.

γ. Ανασυσκευασία από τα εργαστήρια χημικών και φαρμακευτικών προϊόντων σε φιάλες χωρητικότητας μέχρι 2,5 λίτρων για μεταπώληση στους δικαιούμενους να εισάγουν και να χρησιμοποιούν οξικό οξύ.

3. Οι όροι και οι διατυπώσεις σύμφωνα με τους οποίους επιτρέπεται η εισαγωγή, ανασυσκευασία, διάθεση και διακίνηση του οξικού οξέος καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με όμοια απόφαση μεταβάλλεται το ανώτατο όριο χωρητικότητας των φιαλών του συσκευασμένου οξικού οξέος.

4. Με π.δ. καθορίζονται οι όροι και οι περιορισμοί σύμφωνα με τους οποίους επιτρέπεται η παραγωγή, συσκευασία και διάθεση του οξικού οξέος».

Άρθρο 40.

Εισαγωγή και διάθεση ακετυλοχλωριδίου.

Οι διατάξεις του ν. 4586/1930, όπως τροποποιήθηκαν

και συμπληρώθηκαν με το άρθρο 17 του α.ν. 1311/1938 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως νόμων αρμοδιότητος του Γενικού Χημείου του Κράτους» και την παράγραφο 3 του άρθρου 6 του ν. 1757/1944 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως νόμων αρμοδιότητος του Γενικού Χημείου του Κράτους», επεκτείνονται και εφαρμόζονται και για το ακετυλοχλωρίδιο. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι, διατυπώσεις και περιορισμοί σύμφωνα με τους οποίους επιτρέπεται η εισαγωγή και η διάθεση του προϊόντος αυτού.

Άρθρο 41.

Διακίνηση εγχώριας αφορολόγητης βύνης.

Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν.δ. της 29.12.1923 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί φορολογίας του ζύθου νόμων» προστίθενται παράγραφοι με αριθμούς 4, 5 και 6, που έχουν ως εξής:

«4.α. Επιτρέπεται η εξαγωγή και μεταφορά εγχώριας βύνης χωρίς πληρωμή του ειδικού φόρου κατανάλωσης (αφορολόγητης) από τις αποθήκες αποταμίευσης (σιλό) του βυνοποιείου παραγωγής:

1. Στις αποθήκες αποταμίευσης (σιλό) άλλου βυνοποιείου που έχουν συσταθεί νόμιμα και ανήκουν στην ίδια ζυθοποιητική επιχείρηση.

2. Σε ζυθοποιείο της ίδιας ή άλλης ζυθοποιητικής επιχείρησης στο οποίο έχουν συσταθεί αποθήκες (σιλό) αποταμίευσης αφορολόγητης βύνης με τήρηση των διατάξεων που ισχύουν για τη σύσταση αποθηκών αποταμίευσης στα βυνοποιεία.

β. Η αφορολόγητη εγχώρια βύνη μεταφέρεται με άδειες εξαγωγής και μεταφοράς που χορηγούνται από τη Χημική Υπηρεσία του Γενικού Χημείου του Κράτους που εποπτεύει τις αποθήκες αποταμίευσης (σιλό) του βυνοποιείου παραγωγής.

γ. Κατά τις μεταφορές αυτές της αφορολόγητης βύνης δεν αναγνωρίζεται φύρα μεταφοράς.

δ. Η αφορολόγητη βύνη που μεταφέρθηκε σε βυνοποιείο ή ζυθοποιείο απαγορεύεται να μεταφερθεί πάλι.

ε. Για τη μεταφορά της αφορολόγητης εγχώριας βύνης ισχύει η εγγύηση που έχει κατατεθεί από το βυνοποιό, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις για τη σύσταση αποθήκης αποταμίευσης βύνης με αναβολή πληρωμής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, μέχρι την παραλαβή της βύνης από το βυνοποιείο ή ζυθοποιείο προορισμού της παρουσία της αρμόδιας Χημικής Υπηρεσίας του Γενικού Χημείου του Κράτους.

5α. Υπόχρεος καταβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης της εγχώριας αφορολόγητης βύνης, που μεταφέρεται και αποταμιεύεται στα βυνοποιεία ή ζυθοποιεία κατά την προηγούμενη παράγραφο, είναι η ζυθοποιητική επιχείρηση που παραλαμβάνει τη βύνη. Η καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης γίνεται κατά την εξαγωγή της βύνης από τις αποθήκες αποταμίευσης του βυνοποιείου ή ζυθοποιείου που παραλαμβάνει τη βύνη και διέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις της νομοθεσίας περί φορολογίας του ζύθου.

β. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί έλλειμμα κατά την παραλαβή της βύνης στο ζυθοποιείο ή βυνοποιείο παραλαβής της, καταβάλλεται αμέσως από τη ζυθοποιητική επιχείρηση αποστολής της βύνης ο ειδικός φόρος κατανάλωσης της βύνης που αναλογεί στα χιλιόγραμμα της βύνης του ελλείμματος. Στα τυχόν πλεονάσματα που παρουσιάζονται κατά την παραλαβή της αφορολόγητης βύνης, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καταβάλλεται κατά τη φορολογία της βύνης από το εργοστάσιο παραλαβής της.

γ. Ως ημερομηνία αποταμίευσης της βύνης στο σιλό υποδοχής του βυνοποιείου ή ζυθοποιείου για την εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 9 του ε.δ. της 28.9.1922 θεωρείται η ημερομηνία πλήρωσης του σιλό του βυνοποιείου παραγωγής. Όταν η βύνη που μεταφέρεται και αποταμιεύεται προέρχεται από περισσότερα του ενός σιλό και αποθηκεύεται σε ένα σιλό του εργοστασίου παραλαβής, τότε ως ημερομηνία αποταμίευσης λαμβάνεται η ημερομηνία πλήρωσης του παλαιότερου σιλό από το οποίο προέρχεται η βύνη.

δ. Ο υπολογισμός της φύρας της αφορολόγητης βύνης που μεταφέρεται και αποταμιεύεται γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 9 του ε.δ. της 28.9.1922 «Περί εκτελέσεως των περί φορολογίας του ζύθου νόμων», όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του π.δ. 965/1980.

6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι και οι λεπτομέρειες για τη διαδικασία μεταφοράς, αποταμίευσης και παρακολούθησης της διάθεσης και πιστοχρέωσης της αφορολόγητης βύνης που μεταφέρεται στα βυνοποιεία και ζυθοποιεία».

Άρθρο 42.

Επιστροφή φόρου κατανάλωσης οινοπνεύματος.

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Κώδικα των νόμων περί φορολογίας του οινοπνεύματος, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα, προστίθεται νέο εδάφιο στ΄, που έχει ως εξής:

«(στ) Οίνοι από ανάμιξη με φορολογημένο οινόπνευμα εφόσον κατά την παρασκευή και εξαγωγή τους τηρήθηκαν οι διατυπώσεις και οι διατυπώσεις που προβλέπονται από το Κεφάλαιο ΙΒ΄ του β.δ. της 15.12.1917 «Περί εκτελέσεως του ν. 971/1917 περί φορολογίας του οινοπνεύματος».

Άρθρο 43.

Φόρος κατανάλωσης οινοπνεύματος.

1. Ο φόρος κατανάλωσης του οινοπνεύματος, που επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Κώδικα των Νόμων «περί φορολογίας οινοπνεύματος», όπως οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 50 του ν. 1249/1982, ορίζεται ως εξής:

α) Για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου εγχώριου οινοπνεύματος δραχμές εκατό (100).

β) Για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου εγχώριου αποστάγματος οίνου δραχμές πενήντα (50).

γ) Για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου εγχώριου οινοπνεύματος, που προορίζεται για την παρασκευή οίνων ελεγχόμενης ονομασίας προέλευσης δραχμές πενήντα (50).

δ) Για το οινόπνευμα που, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα των Νόμων «περί φορολογίας του οινοπνεύματος», μετουσιώνεται κατά τρόπο ώστε να μη μπορεί να χρησιμοποιηθεί για πόση, μυρεψία ή φαρμακευτική χρήση και καταναλώνεται μέσα στο Κράτος, για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου οινοπνεύματος δραχμές έξι (6).

2. Για το οινόπνευμα ή οινοπνευματικά προϊόντα, που εισάγονται από το εξωτερικό, ο κατά την παράγραφο 1 φόρος ορίζεται:

α) Για οινόπνευμα κάθε δύναμης, φόρος κατανάλωσης δραχμές εκατό (100) κατά χιλιόγραμμο άνυδρου οινοπνεύματος,

β) Για οινοπνευματώδη ποτά ή χημικά προϊόντα ή φαρμακευτικά ή βιομηχανικά, φόρος κατανάλωσης δραχμές εκατό (100) για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου οινοπνεύματος, που περιέχουν,

γ) Για τους οίνους που εισάγονται από το εξωτερικό και έχουν οινοπνευματικό βαθμό πάνω από 12 καταβάλλουν, για το οινόπνευμα που περιέχουν πάνω από τον οινοπνευματικό βαθμό 12, φόρο κατανάλωσης δραχμές εκατό (100) για κάθε χιλιόγραμμο άνυδρου οινοπνεύματος.

3. Επί της πιο πάνω οριζόμενης τιμής των πενήντα (50) δραχμών για το χιλιόγραμμο άνυδρο του αποστάγματος οίνου

ισχύουν οι συντελεστές που αναφέρονται στο άρθρο 6 του ν. 1477/1984, οπότε ο φόρος κατανάλωσης του αποστάγματος διαμορφώνεται στο συνολικό ποσό των εξήντα (60) δραχμών, μέχρι 30.6.1986.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου ρυθμίζονται με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

'Αρθρο 44.

1. Ακίνητα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών που βρίσκονται στην περιοχή ΚΑΣΤΡΙ—ΛΟΥΤΡΟ Αιγάνης και έχουν καταγραφεί ως δημόσια κτήματα με τους αριθμούς ΒΚ 881 και ΒΚ 928 της Οικονομικής Εφορίας Β' Λάρισας, παραχωρούνται στους αυθαίρετους κατόχους, εφόσον οι ίδιοι ή οι δικαιοπάροχοί τους τα κατέχουν πριν από τις 24.10.1931.

2. Η παραχώρηση γίνεται με τίμημα το οποίο καθορίζεται από τον αρμόδιο οικονομικό έφορο και είναι ίσο:

α) Προς το 1/10 της τρέχουσας αγοραίας αξίας του ακινήτου κατά το χρόνο της παραχώρησης, για έκταση μέχρι 500 τ.μ.

β) Προς τα 3/10 για το τμήμα της έκτασης που παραχωρείται πέραν των 500 τ.μ. και μέχρι 1.000 τ.μ. της προαναφερόμενης αξίας.

Εφόσον κατέχεται έκταση πέραν των 1.000 τ.μ. αυτή παραχωρείται:

1α) Εφόσον το υπό παραχώρηση ακίνητο βρίσκεται στο τμήμα της έκτασης του ΒΚ 881, στην τρέχουσα αγοραία αξία αυτού.

2α) Εφόσον τούτο βρίσκεται στο τμήμα της έκτασης του ΒΚ 928, η παραχώρηση αυτού γίνεται με το τίμημα που προβλέπει η διάταξη του ν. 719/1977 (ΦΕΚ Α' 301) για τα αγροτικά και εφόσον οι κάτοχοί τους είναι αγρότες και ασχολούνται αποκλειστικά με τη γεωργία, στερούνται δε βιώσιμου γεωργικού κλήρου, για τους υπόλοιπους δε κατόχους ως η περίπτωση 1α.

Το τίμημα καταβάλλεται το πολύ σε έξι εξαμηνιαίες δόσεις έντοκα προς 7%.

3. Από την παραχώρηση εξαιρούνται οι δρόμοι, οι πλατείες, οι ποταμολίμνες, αιγιαλός και παραλία και γενικά οι κοινόχρηστοι χώροι, όπως απεικονίζονται στο σχεδιάγραμμα από Φεβρουάριο 1985 του μηχανικού Στεφ. Τασόπουλου, που παραχωρούνται στο νομικό πρόσωπο της κοινότητας χωρίς άλλη διαπίστωση.

4. Οι παραχωρήσεις γίνονται με απόφαση του νομάρχη μετά από σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων, με την οποία υποβάλλουν συνημμένα νομιζόμενους τίτλους κυριότητας και αποδεικτικά στοιχεία κατοχής.

Οι αιτήσεις υποβάλλονται στον Οικονομικό 'Εφορο Β' Λάρισας μέσα σε έξι μήνες από τη δημοσίευση αυτού του νόμου. Η απόφαση του νομάρχη αποτελεί τίτλο κυριότητας που μεταγράφεται.

5. Σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο η αίτηση παραχώρησης απορριφθεί, αποφασίζει το μονομελές πρωτοδικείο της περιοχής του ακινήτου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων των άρθρων 682 και επόμενα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου που ασκείται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία ενός μήνα από την κοινοποίηση σ' αυτόν της απορριπτικής απόφασης του νομάρχη. Η αίτηση στο μονομελές πρωτοδικείο στρέφεται κατά του Δημοσίου και επιδίδεται στον αρμόδιο οικονομικό έφορο, που το εκπροσωπεί στη δίκη.

6. Με την ψήφιση της παρούσας διάταξης τυχόν επιβληθέντα χρηματικά πρόστιμα διαγράφονται, πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής που τυχόν εκδόθηκαν παύουν να ισχύουν, όλες δε οι εκκρεμείς δίκες ενώπιον των δικαστηρίων καταργούνται.

'Αρθρο 45.

Παρατείνονται από τότε που έληξαν και για έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση αυτού του νόμου οι προθεσμίες για την υποβολή αιτήσεων εξαγοράς και των απαιτούμενων δικαιολογητικών που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 8 του α.ν. 263/1968, 1, 4 και 16 του ν. 719/1977, της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του ν. 1473/1984. Αιτήσεις, που έχουν απορριφθεί ως εκπρόθεσμες ή επειδή δεν είχαν υποβληθεί εμπρόθεσμα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, θεωρούνται εμπρόθεσμες και επανεξετάζονται.

'Αρθρο 46.

Παρατείνονται, από τότε που έληξαν (7.3.1985) με την παράταση της παραγράφου 2 του άρθρου 42 του ν. 1473/1984 και για δύο (2) χρόνια από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι προθεσμίες που ορίζονται από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 357/1976 (ΦΕΚ Α' 156).

'Αρθρο 47.

Κύριοι οικοπέδων, υποχρέων αποζημίωσης προσκυρούμενων ή ρυμοτομούμενων ανταλλάξιμων κτημάτων, που καθορίστηκαν μέχρι σήμερα και θα καθορίζονται με πράξη αναλογισμού αποζημίωσης και τακτοποίησης του αρμόδιου πολεοδομικού γραφείου, υποχρεούνται εντός δίμηνης ανατρεπτικής προθεσμίας από τη με απόδειξη ειδοποίηση της αρμόδιας οικονομικής εφορίας (τμήμα ΔΑΠ) να υποβάλουν αιτήσεις εξαγοράς των ακινήτων αυτών.

Παρερχομένης απράκτου της προθεσμίας αυτής η Επιτροπή ΔΑΠ μετά πρόταση του αρμόδιου γραφείου καθορίζει την αξία του οικοπέδου επί προσκυρουμένων ή τιμή μονάδας αποζημίωσης επί ρυμοτομουμένων.

Η απόφαση της Επιτροπής ΔΑΠ κοινοποιείται από τον αρμόδιο οικονομικό έφορο στον υπόχρεο, ο οποίος δικαιούται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία ενός (1) μήνα να προσβάλει την απόφαση αυτή ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου της περιοχής του ακινήτου.

Η αίτηση στο μονομελές πρωτοδικείο στρέφεται κατά της ανταλλάξιμης περιουσίας και επιδίδεται στον αρμόδιο οικονομικό έφορο που εκπροσωπεί αυτή στη δίκη.

Η απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου που δικάζει κατά την τακτική διαδικασία είναι αμετάκλητη.

Η εκδίκαση της αίτησης από το μονομελές πρωτοδικείο θα γίνεται το αργότερο εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία της υποβολής της αίτησης, η δε απόφαση εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε 3 μήνες από την εκδίκαση.

Παρερχομένης απράκτου της πιο πάνω προθεσμίας ή μετά την έκδοση της αμετάκλητης απόφασης του μονομελούς πρωτοδικείου, ενεργείται οίκοθεν η βεβαίωση του ποσού από τον αρμόδιο οικονομικό έφορο σε βάρος του υποχρέου.

Μετά την ολοσχερή εξόφληση του βεβαιωθέντος στο δημόσιο ταμείο ποσού παρά του υποχρέου, εκδίδεται για μεν τα προσκυρούμενα ακίνητα το σχετικό παραχωρητήριο, για δε τα ρυμοτομούμενα εξοφλητική πράξη.

Στη ρύθμιση των προηγούμενων παραγράφων δεν υπάγονται οι δήμοι και οι κοινότητες οι οποίοι απαλλάσσονται από την καταβολή αποζημίωσης στην ΥΔΑΜΚ λόγω ρυμοτομίας ανταλλάξιμου κτήματος.

Κάθε θέμα, που θα ανακύψει κατά την εφαρμογή του παρόντος, ρυθμίζεται εκάστοτε με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 48.

Αντίτιμα ή δικαιώματα πάσης φύσεως, για την πώληση βιβλίων, κωδίκων κ.λπ. εντύπων γενικά, από δημόσιες υπηρεσίες προς τρίτους, δύναται να επιβάλλονται, αναπροσαρμόζονται και αναπροσδιορίζονται, με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 49.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται η εσωτερική οργανωτική και λειτουργική διάρθρωση των περιφερειακών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, οι αρμοδιότητες των ειδικότερων υπηρεσιών, τμημάτων ή γραφείων αυτών, καθώς και τα καθήκοντα και τα δικαιώματα των προϊσταμένων και των λοιπών υπαλλήλων.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα τηρούμενα από τις περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών βιβλία, δελτία και στοιχεία, καθώς και ο τρόπος τήρησης και ενημέρωσης αυτών.

Άρθρο 50.

1. Το άρθρο 5 του ν. δ. 356/1974 (ΦΕΚ Α' 90) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5.

Ληξιπρόθεσμα χρέη.

Τα χρέη προς το Δημόσιο που βεβαιώνονται στα δημόσια ταμεία και τα τελωνεία του Κράτους γίνονται ληξιπρόθεσμα ως εξής:

1. Τα χρέη που καταβάλλονται εφάπαξ την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα.

2. Τα χρέη που με βάση το νόμο καταβάλλονται σε δόσεις την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του μήνα κατά τον οποίο πρέπει να καταβληθεί κάθε δόση σύμφωνα με τις σχετικές φορολογικές ή άλλες διατάξεις.

Αν η βεβαίωση γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας πληρωμής της πρώτης ή οποιασδήποτε επόμενης δόσης, την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του μήνα πληρωμής της δόσης, που λήγει μετά τη βεβαίωση.

3. Τα χρέη από συμβάσεις την ημέρα που σύμφωνα με τη σύμβαση πρέπει να καταβληθεί ολόκληρο ή μέρος του κεφαλαίου της οφειλής.

4. Τα χρέη από εισαγωγικά τέλη, για εμπορεύματα που βρίσκονται σε αποταμίευση, την ημέρα που λήγει, σύμφωνα με τους τελωνειακούς νόμους, η διάρκεια της αποταμίευσης, προκειμένου δε για χρέη από εμπορεύματα, που έχουν εισαχθεί με σκοπό την επανεξαγωγή, την ημέρα που λήγει η προθεσμία για επανεξαγωγή.

5. Τα χρέη δημόσιων υπόλογων από καταλογισμό, την ημέρα που ο υπόλογος είχε υποχρέωση για την εισαγωγή των εισπράξεων στο Δημόσιο, εφόσον ο καταλογισμός έγινε για παράλειψη εισαγωγής εισπράξεων, ενώ σε περίπτωση ελλείμματος, την ημέρα που εξακριβώθηκε ότι δημιουργήθηκε το έλλειμμα και αν η εξακρίβωση είναι αδύνατη, την ημέρα κατά την οποία έχει ανακαλυφθεί, κατά την επιθεώρηση ή την παράδοση της διαχείρισης, το έλλειμμα.

Αν η εξακρίβωση του ελλείμματος στη διαχείριση γίνει μετά τη λήξη του οικονομικού έτους και είναι αδύνατος ο προσδιορισμός της ημέρας που δημιουργήθηκε αυτό, την ημέρα λήξης του οικονομικού έτους της ελλειμματικής διαχείρισης».

2. Οι παράγραφοι 1 και 6 του άρθρου 6 του ν.δ. 356/1974 «περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων» αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Από την πρώτη εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του μήνα, ο οποίος ακολουθεί την προθεσμία κατά την οποία, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, γίνονται ληξιπρόθεσμα τα χρέη προς το Δημόσιο, επιβάλλονται, σε βάρος των υποχρέων, προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

Το ποσοστό της προσαύξησης εκπρόθεσμης καταβολής ορίζεται σε 2% για κάθε μήνα καθυστέρησης και δεν μπορεί να είναι ανώτερο του 75% του χρέους που καταβάλλεται κάθε φορά.

Εξαιρετικά, προκειμένου για χρέη από φόρο κληρονομιών, δωρεών, προικών και γονικών παροχών, το ποσοστό της προσαύξησης εκπρόθεσμης καταβολής ορίζεται σε 1,5% το μήνα και δεν μπορεί να υπερβεί το 50% του καταβαλλόμενου κάθε φορά χρέους.

Για καθυστέρηση καταβολής για χρονικό διάστημα μικρότερο του μήνα, υπολογίζεται προσαύξηση εκπρόθεσμης καταβολής για ολόκληρο το μήνα.

Για χρέη από συμβάσεις, το ποσοστό της προσαύξησης εκπρόθεσμης καταβολής ρυθμίζεται από τις διατάξεις του παρόντος, εκτός αν προβλέπεται άλλη ρύθμιση με ρητό όρο της σύμβασης και υπολογίζεται από την επόμενη ημέρα της προθεσμίας που πρέπει, σύμφωνα με τη σύμβαση, να καταβληθεί η οφειλή μερικά ή ολικά».

«6. Επιτρέπεται στο αρμόδιο, κατά τις κείμενες διατάξεις, όργανο να απαλλάσσει μερικά ή ολικά, ύστερα από αιτιολογημένη γνώμη της επιτροπής του άρθρου 15 του ν. 3200/1955, οφειλές προς το Δημόσιο από τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής, εφόσον η εκπρόθεσμη καταβολή οφείλεται σε υπαιτιότητα των αρμόδιων δημόσιων οργάνων, που αποδεικνύεται από επίσημα έγγραφα ή στοιχεία.

Στις ίδιες περιπτώσεις και εφόσον η οφειλή δεν εισπράττεται με μηχανογραφικά τριπλότυπα η απόφαση για την απαλλαγή προσαύξησης μπορεί να αναφέρεται και στη χορήγηση της σχετικής έκπτωσης, όταν αυτή προβλέπεται από τις ισχύουσες διατάξεις. Προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής ή ποσά έκπτωσης που τυχόν έχουν καταβληθεί επιστρέφονται, με βάση την παραπάνω απόφαση».

3. Για την καταβολή των βεβαιωμένων χρεών προς το Δημόσιο δεν ισχύει η παράταση των δέκα ημερών που καθορίζεται με τη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του ν. 2252/1952 (ΦΕΚ Α' 284) και ισχύει μόνο για τις προθεσμίες υποβολής και πληρωμής των δηλώσεων.

4. Για τον υπολογισμό των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής και το χρόνο καταβολής των χρεών προς το Δημόσιο, που ήδη έχουν βεβαιωθεί στα δημόσια ταμεία, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού.

5. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει μετά τη λήξη του τρίτου μήνα από το μήνα δημοσίευσης του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ειδικώς όσο αφορά τη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων οι διατάξεις του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. δ. 356/1974, όπως αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, ισχύουν από 1 Ιουνίου 1986.

Άρθρο 51.

Συμψηφισμός χρεωστικών και πιστωτικών υπολοίπων φόρου.

1. Τα χρεωστικά και πιστωτικά ποσά που προκύπτουν από την εκκαθάριση αρχικής ή συμπληρωματικής δήλωσης φόρου εισοδήματος φυσικών ή νομικών προσώπων συμψηφίζονται αυτόθεν, μέχρι το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών, ως εξής:

α. Πιστωτικά υπόλοιπα μέχρι το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών, που προέρχονται από παρακράτηση ή από προκαταβολή, η οποία όπως προκύπτει από τα στοι-

χεία του μηχανογραφικού αρχείου είσπραξης έχει καταβληθεί, συμψηφίζονται με τυχόν χρεωστικά υπόλοιπα.

β. Χρεωστικά υπόλοιπα μέχρι το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχμών συμψηφίζονται με τα πιστωτικά υπόλοιπα.

2. Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από το οικονομικό έτος 1986 και εφαρμόζεται κατά την εκκαθάριση των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος αυτού του οικονομικού έτους και στο εξής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'.

ΚΥΡΩΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ.

Άρθρο 52.

1. Κυρώνονται και έχουν ισχύ από τότε που εκδόθηκαν οι αποφάσεις Ε.3412/4.3.1985, Ε. 7298/28.3.1985, Ε.7304/28.3.1985, Ε. 7692/9.4.1985, Μ. 1202/17.4.1985, 41250/1259/25.4.1985, Ε. 9854/26.5.1985, Ε. 10708/28.6.1985, Ε. 13177/18.9.1985, Ε. 13178/18.9.1985, Ε. 16075/1708/18.11.1985 και Ε. 15934/20.11.1985, οι οποίες έχουν ως εξής :

α) «Αριθ. Ε. 3412 Αθήνα, 4 Μαρτίου 1985

ΘΕΜΑ: Παράταση της προθεσμίας υποβολής των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος καθώς και των δηλώσεων ακίνητης περιουσίας οικον. έτους 1985.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 12 και της παραγράφου 1 του άρθρου 16α του ν.δ. 3323/1955, της παραγράφου 2 του άρθρου 44 του ν.δ. 3323/1955 και της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν.δ. 3843/1958.

2. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του α.ν. 843/1948.

3. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 25 του ν. 1249/1982.

4. Την κατάσταση που δημιουργήθηκε εξ αιτίας της μη έγκαιρης αποστολής των βεβαιώσεων για τις αμοιβές, τις αποδοχές και τις συντάξεις που καταβλήθηκαν στους δικαιούχους, καθώς και τη μη έγκαιρη χορήγηση των βεβαιώσεων για τους τόκους ενυπόθηκων δανείων κτλ.

5. Σχετικά αιτήματα των ενδιαφερόμενων.

Αποφασίζουμε

1. Παρατείνουμε μέχρι και τις 15 Μαρτίου 1985 την προθεσμία υποβολής στον οικονομικό έφορο των παρακάτω δηλώσεων :

α. Των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1985, η οποία ορίζεται από το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 12 και της παραγράφου 1 του άρθρου 16α του ν.δ. 3323/1955 και την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν.δ. 3843/1958.

β. Των οριστικών δηλώσεων εκκαθάρισης του φόρου εισοδήματος μισθωτών υπηρεσιών, η οποία ορίζεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 44 του ν.δ. 3323/1955.

γ. Των δηλώσεων του φόρου της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του α.ν. 843/1948.

δ. Των δηλώσεων ακίνητης περιουσίας οικονομικού έτους 1985, η οποία ορίζεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 25 του ν. 1249/1982.

2. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Αναπλ. Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

β) «Αριθ. Ε. 7298 Αθήνα, 28 Μαρτίου 1985

ΘΕΜΑ: Παρακράτηση φόρου εισοδήματος επί των θετικών διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1505/1984 και χρόνος φορολογίας αυτών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις των άρθρων 2, 9, 41 και 43 του ν.δ. 3323/1955, ως ισχύουν.

2. Τις διατάξεις του ν. 1505/1984.

3. Το έγγραφό μας 27241/11632 από 13.3.1985 (ΓΛΚ).

4. Τα τεχνικά προβλήματα που θα δημιουργηθούν σε περίπτωση υποβολής συμπληρωματικών δηλώσεων από τους μισθωτούς του δημόσιου τομέα για τα χρηματικά ποσά που δικαιούνται λόγω της αναδρομικής εφαρμογής των διατάξεων του ν. 1505/1984.

Αποφασίζουμε

1. Ορίζουμε όπως η παρακράτηση φόρου εισοδήματος στις θετικές διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1505/1984 για το από 1.1.1984 έως 30.4.1985 χρονικό διάστημα γίνει ως εξής:

α) Για τις συνολικές θετικές διαφορές μέχρι δρχ. 5.000 δε θα παρακρατείται φόρος.

β) Για τις διαφορές πάνω από 5.000 δρχ. θα παρακρατείται φόρος δέκα τα εκατό (10%), στο καθαρό ποσό τους.

2. Οι διαφορές του χρονικού διαστήματος 1.1—31.12.1984 θα έχουν απαλλαγή από το φόρο, σε ποσοστό είκοσι τα εκατό (20%) του καθαρού ποσού τους και θα δηλωθούν με τα εισοδήματα του χρονικού διαστήματος 1.1—31.12.1985 (οικον. έτους 1986), λογιζόμενες ότι αποτελούν εισόδημα που αποκτιέται κατά τη χρήση 1985.

3. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Αναπλ. Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

γ) «Αριθ. Ε. 7304 Αθήνα, 28 Μαρτίου 1985

ΘΕΜΑ: Επέκταση εφαρμογής και παράταση ισχύος της Ε. 11350/31.8.1983 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Την απόφαση του Πρωθυπουργού αριθ. Υ. 79/21.6.84 (Φ.Ε.Κ. 413/1984 τ. Β').

2. Την ανάγκη περιορισμού των φορολογικών υποθέσεων μικρής σημασίας οι οποίες εκκρεμούν στις φορολογικές αρχές.

3. Την ανάγκη επέκτασης της εφαρμογής και παράτασης της ισχύος της Ε. 11350/31.8.1983 απόφασής μας, για την ικανοποίηση σχετικών αιτημάτων των παραγωγικών τάξεων.

Αποφασίζουμε

1. Η ισχύς της Ε. 11350/31.8.1983 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών παρατείνεται μέχρι και τις 30 Ιουνίου 1985.

2. Ορίζουμε ότι από 1 Απριλίου 1985 οι διατάξεις της Ε. 11350/31.8.83 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών εφαρμόζονται ανάλογα και στις υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος και λοιπών συναφών αντικειμένων, οι οποίες αφορούν και στην ανέλεγκτη χρήση του ημερολογιακού έτους 1983.

3. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Αναπλ. Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

δ) «Αριθ. Ε. 7692 Αθήνα, 9 Απριλίου 1985

ΘΕΜΑ: Παράταση της προθεσμίας καταβολής της πρώτης δόσης των τελών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων και μοτοσυκλεττών, καθώς και της προθεσμίας υποβολής των προσωρινών δηλώσεων των παραγράφων 1 άρθρου 44 και 4 άρθρου 48 ν.δ. 3323/1955 και της παραγράφου 1 άρθρου 5 του α.ν. 843/1948.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την απόφαση του Πρωθυπουργού αριθ. Υ.79/21.6.84 (ΦΕΚ 413/1984 τ. Β').

2. Τις διατάξεις του ν. 2367/1953 «περί τίτλων κυριότητας, ταξινομήσεως, αδειών κυκλοφορίας και φορολογίας αυτοκινήτων» όπως ισχύουν σήμερα.

3. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 1284/1982 «ρύθμιση ορισμένων μισθολογικών, φορολογικών και δημοσιολογιστικών θεμάτων» για παράταση των προθεσμιών καταβολής χρεών προς το Δημόσιο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

4. Το γεγονός ότι αρκετοί φορολογούμενοι δεν έχουν ακόμη πάρει τα μηχανογραφικά τριπλότυπα είσπραξης τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτων και μοτοσυκλεττών.

5. Την απόφασή μας 31225/37456/26.3.85 με την οποία είχε παραταθεί η καταβολή της πρώτης δόσης των τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτων και μοτοσυκλεττών μέχρι 9 Απρίλη 1985.

6. Τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 44 και του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 48 του ν.δ. 3323/1955.

7. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του α.ν. 843/1948.

8. Το γεγονός ότι η λήξη της προθεσμίας υποβολής των παραπάνω δηλώσεων συμπίπτει με τις αργίες των εορτών του Πάσχα,

Αποφασίζουμε

1. Παρατείνουμε μέχρι και τις 22 Απριλίου 1985 τις παρακάτω προθεσμίες:

α) Την προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης των τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτων και μοτοσυκλεττών, που λήγει στις εννέα Απρίλη 1985.

β) Την προθεσμία υποβολής στον οικονομικό έφορο των προσωρινών δηλώσεων απόδοσης του φόρου που παρακρατήθηκε στις αμοιβές του πρώτου τριμήνου του έτους 1985 των μισθωτών και συνταξιούχων, των ελεύθερων επαγγελματιών, στους μισθούς των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ανώνυμων εταιρειών, στους μισθούς ή οποιαδήποτε άλλη απολαβή σε χρήμα των εταίρων εταιρειών περιορισμένης ευθύνης που θεωρούνται ως εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις καθώς και του φόρου του άρθρου 5 του α.ν. 843/1948.

2. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Αναπλ. Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

ε) «Αριθ. Μ 1202 Αθήνα, 17 Απριλίου 1985

ΘΕΜΑ: Απαλλαγή από το φόρο ποσοστού είκοσι τα εκατό (20%) επί των θετικών διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1505/1984.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 2, 9, 41 και 43 του ν.δ. 3323/1955, ως ισχύουν.

2. Τις διατάξεις του ν. 1505/1984.

3. Την Ε. 7298/ΠΟΛ.67/28.3.1985 απόφασή μας.

4. Τα έγγραφα 27241/11632 από 13.3.1985 (Γ.Λ.Κ.) και 3709/1484 από 2.4.1985 (ΜΗ.Κ.Υ.Ο.).

5. Τα τεχνικά προβλήματα που δημιουργούνται από την απαλλαγή ποσοστού από το φόρο μόνο για το χρονικό διάστημα 1/1—31/12/1984, λόγω του εξαρχής ενιαίου τρόπου υπολογισμού των θετικών διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1505/1984,

Αποφασίζουμε

1. Ορίζουμε ότι η παράγραφος 2 της Ε.7298/ΠΟΛ. 67/28 Μαρτίου 1985 απόφασής μας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι θετικές διαφορές που θα προκύψουν από την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 1505/1984, για το χρονικό διάστημα από 1/1/1984—30/4/1985 απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος σε ποσοστό είκοσι τα εκατό (20%) του καθαρού ποσού τους και θα δηλωθούν με τα εισοδήματα του χρονικού διαστήματος 1/1—31/12/1985 (οικον. έτος 1986), λογιζόμενες ότι αποτελούν εισόδημα που αποκτιέται κατά τη χρήση 1985».

2. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Αναπλ. Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

στ) «Αριθ. 41250/1259 Αθήνα, 25 Απρίλη 1985

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση αποφάσεων για επιστροφή φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων με επιταγές.

Έχοντας υπόψη:

1. Την Υ79/1984 απόφαση του Πρωθυπουργού.

2. Τις διατάξεις του ν. 277/76 «περί εκδόσεως υπό του Ελληνικού Δημοσίου επιταγών προς επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων».

3. Την απόφαση αριθ. 35430/2862/19.3.1982 (ΦΕΚ 144/82 τ. Β') «έκδοση επιταγών Ν. 277/76 για την επιστροφή φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και ρύθμιση σχετικών θεμάτων».

4. Την απόφαση αριθ. Ε.2380/28.2.79, που κυρώθηκε με το ν. 979/79, με την οποία καθιερώθηκε ο συμψηφισμός από τη μηχανογραφική υπηρεσία των πιστωτικών υπολοίπων με τα χρεωστικά υπόλοιπα που προκύπτουν από την εκκαθάριση της δήλωσης φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων.

5. Τις αποφάσεις αριθ. 25009/Δ—Ε/3.3.80, Ε. 7362/11.6.81 και 30408/Δ—Ε/4.3.82, που κυρώθηκαν με τους ν. 1041/80, 1249/82 και 1473/84, με τις οποίες τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε η απόφαση αριθ. 2380/28.2.79.

6. Την ανάγκη απλούστευσης των διαδικασιών για την επιστροφή του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων ώστε να ικανοποιούνται ταχύτατα οι δικαιούχοι φορολογούμενοι,

Αποφασίζουμε

Ι. Τροποποιούμε την απόφασή μας αριθ. Ε.2380/28.2.1979 σε θέματα επιστροφής πιστωτικού υπολοίπου με επιταγές απευθείας από το ΜΗ.Κ.Υ.Ο. ως εξής:

Τα τελικά πιστωτικά ποσά, που προκύπτουν από την εκκαθάριση των αρχικών δηλώσεων του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και μετά το συμψηφισμό των χρεωστικών

και πιστωτικών υπολοίπων, σύμφωνα και με την απόφαση αριθ. 30408/4.3.82, μέχρι του ποσού των εκατό χιλιάδων (100.000) δραχ. και προέρχονται είτε από παρακρατήσεις είτε από προκαταβολή προηγούμενου οικονομικού έτους, για την οποία θα προκύπτει από τα στοιχεία του ΜΗΚΥΟ ότι έχει εξοφληθεί, επιστρέφονται απευθείας στους δικαιούχους με επιταγές που εκδίδει το ΜΗΚΥΟ και ενσωματώνει στο εκκαθαριστικό σημείωμα του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων.

ΙΙ. Τροποποιούμε την παράγραφο 1 του άρθρου 4 της απόφασής μας αριθ. 35430/2864/19.3.82 (ΦΕΚ 144/82 τ. Β'), ως εξής:

«1. Το ΜΗ.Κ.Υ.Ο., στις περιπτώσεις που θα προκύψει από την εκκαθάριση των αρχικών δηλώσεων του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων ποσό για επιστροφή, θα εκδίδει:

α. Για τους φορολογούμενους που το επιστρεφόμενο ποσό είναι πιστωτικό και μέχρι εκατό χιλιάδες (100.000) δρχ. και προέρχεται από παρακράτηση ή και προκαταβολή προηγούμενου οικονομικού έτους που έχει εξοφληθεί, ένα πιστωτικό σημείωμα κατά πιστωτική κατάσταση, το οποίο θα συνοδεύεται με ονομαστική κατάσταση των δικαιούχων των επιταγών.

β. Για τους φορολογούμενους που το επιστρεφόμενο ποσό προέρχεται από προκαταβολή προηγούμενου οικονομικού έτους που δεν έχει εξοφληθεί ανεξαρτήτως ποσού ή από παρακράτηση που υπερβαίνει τις 100.000 δραχμές ή έχουν χρεωστικό και πιστωτικό υπόλοιπο, μία κατάσταση επεξεργασίας επιστροφών, με βάση την οποία θα εκδίδει για κάθε περίπτωση (διαγραφές, συμψηφισμοί, απευθείας επιταγές) ένα πιστωτικό σημείωμα, που θα συνοδεύεται με την αντίστοιχη ονομαστική κατάσταση.

ΙΙΙ. Κάθε προηγούμενη απόφασή μας που ρυθμίζει θέματα σχετικά με τα παραπάνω παύει να ισχύει στο εξής.

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Ο Αναπλ. Υπουργός των Οικονομικών
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

ζ) «Αριθ. Ε.9854 Αθήνα, 26 Μαΐου 1985

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 36α του ν.δ. 3323/1955.

2. Την Ε.823 από 24 Ιανουαρίου 1983 τηλεγραφική διαταγή με την οποία ανεστάλθηκε ο έλεγχος προσδιορισμού καθαρών κερδών των εργοληπτικών επιχειρήσεων που αναλαμβάνουν δημόσια έργα.

3. Την ανάγκη άρσης των ερμηνευτικών αμφισβητήσεων που έχουν γεννηθεί σχετικά με τον προσδιορισμό των καθαρών κερδών των εργοληπτικών επιχειρήσεων που αναλαμβάνουν δημόσια έργα,

Αποφασίζουμε

1. Ορίζουμε σε 10% το συντελεστή καθαρού κέρδους των επιχειρήσεων που ασχολούνται στην εργοληπτική κατασκευή τεχνικών έργων του Δημοσίου, δήμων και κοινοτήτων, δημόσιων επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων, οργανισμών ή επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου γενικά ανεξάρτητα από το αν για την κατασκευή αυτών των έργων χρησιμοποιούνται υλικά του εργολάβου ή όχι.

2. Ο πιο πάνω συντελεστής εφαρμόζεται για τα ακαθάριστα έσοδα των πιο πάνω επιχειρήσεων που προέκυψαν από 1 Ιανουαρίου 1981 και μέχρι 31.12.1983 και καταλαμβάνει τις υποθέσεις που εκκρεμούν στις φορολογικές αρχές, στα Διοικητικά Δικαστήρια και στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

3. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ»

η) «Αριθ. Ε. 10708 Αθήνα, 28 Ιουνίου 1985

ΘΕΜΑ : Παράταση ισχύος της Ε. 11350/31.8.1983 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την ανάγκη περιορισμού των φορολογικών υποθέσεων μικρής σημασίας οι οποίες εκκρεμούν στις φορολογικές αρχές.

2. Την ανάγκη παράτασης της ισχύος της Ε. 11350/31.8.1983 απόφασής μας, όπως αυτή συμπληρώθηκε με την Ε.7304/ΠΟΛ. 65/28.3.1985 όμοια, για την ικανοποίηση σχετικών αιτημάτων των παραγωγικών τάξεων.

Αποφασίζουμε

1. Η ισχύς της Ε. 11350/31.8.1983 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως αυτή συμπληρώθηκε με την Ε. 7304/ΠΟΛ. 65/28.3.1985 όμοια, παρατείνεται μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 1985.

2. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ»

θ) «Αριθ. Ε. 13177 Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 1985

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Ότι από το οικονομικό έτος 1986 αρχίζει η εφαρμογή του νέου θεσμού του δειγματοληπτικού ελέγχου των φορολογικών δηλώσεων.

2. Την ανάγκη περιορισμού των φορολογικών υποθέσεων, οι οποίες εκκρεμούν στις φορολογικές αρχές, προκειμένου να εξασφαλισθεί η επιτυχία του νέου θεσμού, χωρίς να ζημιώνεται το Ελληνικό Δημόσιο.

Αποφασίζουμε

Άρθρο 1.

Στη ρύθμιση της απόφασης αυτής υπάγονται οι ανέλεγκτες υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος, που αφορούν σε διαχειρίσεις που έκλεισαν μέχρι 31.12.1984, των επιτηδευματιών οι οποίοι στις διαχειρίσεις αυτές τήρησαν βιβλία και στοιχεία τρίτης ή τέταρτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων (ΚΦΣ).

Άρθρο 2.

1. Οι υποθέσεις του προηγούμενου άρθρου υπάγονται στη ρύθμιση της παρούσας απόφασης, εφόσον, κατά την τελευταία οριστική διαχείριση, τα βιβλία και τα στοιχεία που τηρήθηκαν, Γ' ή Δ' κατηγορίας του Κ.Φ.Σ., έχουν κριθεί:

α. Επαρκή και ακριβή και η υπόθεση οριστικοποιήθηκε στη φορολογία εισοδήματος με διοικητική επίλυση της διαφοράς ή με δικαστικό συμβιβασμό ή μετά από απόφαση Διοικητικού Δικαστηρίου.

β. Ανεπαρκή και η υπόθεση οριστικοποιήθηκε στη φορολογία εισοδήματος με τη διαδικασία που αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση.

2. Στη ρύθμιση της παρούσας υπάγονται και οι εκκρεμείς υποθέσεις των επιχειρήσεων οι οποίες τήρησαν βιβλία και στοιχεία Γ' ή Δ' κατηγορίας του Κ.Φ.Σ. και από την έναρξη της

λειτουργίας τους δεν έχουν ελεγχθεί, καθώς και αυτές που στην οριστική χρήση δεν τήρησαν βιβλία και στοιχεία, επειδή δεν είχαν τέτοια υποχρέωση ή τήρησαν ακριβή βιβλία και στοιχεία Α' ή Β' κατηγορίας του Κ.Φ.Σ.

Άρθρο 3.

Ο προσδιορισμός των αποτελεσμάτων των επιχειρήσεων που υπάγονται στις ρυθμίσεις της απόφασης αυτής γίνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

1. Επιχειρήσεις των οποίων τα βιβλία και τα στοιχεία, Γ' ή Δ' κατηγορίας, που τηρήθηκαν στην οριστική χρήση κρίθηκαν επαρκή και ακριβή:

α. Προσδιορίζεται το ποσοστό που προκύπτει από τη διαίρεση του ύψους των οριστικών λογιστικών διαφορών του ελέγχου, της τελευταίας οριστικής χρήσης, δια του ύψους των ακαθάριστων εσόδων της χρήσης αυτής.

Οι λογιστικές διαφορές που προέρχονται από τον επιμερισμό των δαπανών που έγινε σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 35 του ν.δ. 3323/1955, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του πιο πάνω ποσοστού.

β. Το ποσοστό που προκύπτει με τον πιο πάνω τρόπο πολλαπλασιάζεται επί το ύψος των ακαθάριστων εσόδων κάθε ανέλεγκτης χρήσης και το ποσό που προκύπτει προσθέτεται στα δηλωθέντα αποτελέσματα.

Αν στα ακαθάριστα έσοδα των ανέλεγκτων διαχειρίσεων περιλαμβάνονται και απαλλασσόμενα από το φόρο, τότε γίνεται επιμερισμός του συνόλου των δαπανών, όπως αυτές εμφανίζονται στο λογαριασμό αποτελέσματα χρήσης ή στη λογιστική κατάσταση, μεταξύ φορολογητέων και απαλλασσόμενων εσόδων.

Το ποσό που αντιστοιχεί στα απαλλασσόμενα έσοδα, μειωμένο κατά το ποσό που τυχόν έχει δηλωθεί για την αιτία αυτή, προσθέτεται και αυτό στα δηλωθέντα αποτελέσματα.

2. Επιχειρήσεις, των οποίων τα βιβλία και τα στοιχεία, Γ' ή Δ' κατηγορίας, που τηρήθηκαν την τελευταία οριστική χρήση, κρίθηκαν ανεπαρκή:

Για τον προσδιορισμό των καθαρών κερδών των πιο πάνω επιχειρήσεων, τα ακαθάριστα έσοδα των ανέλεγκτων χρήσεων πολλαπλασιάζονται επί το συντελεστή καθαρού κέρδους της οριστικής χρήσης. Αν κατά τον εξωλογιστικό προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της οριστικής χρήσης χρησιμοποιήθηκαν διαφορετικοί συντελεστές καθαρού κέρδους, κατά κατηγορία εσόδων οι συντελεστές αυτοί εφαρμόζονται για τις ίδιες κατηγορίες εσόδων των ανέλεγκτων χρήσεων. Σε περίπτωση που στις ανέλεγκτες χρήσεις υπάρχουν κατηγορίες εσόδων, που δεν υπήρχαν στην οριστική χρήση, εφαρμόζεται ο μέσος όρος των συντελεστών καθαρού κέρδους των πινάκων (ελάχιστος — μέγιστος), που προβλέπονται γι' αυτές. Απόφαση Υπουργού Οικονομικών (Ε. 14337/1213/29.12.1979).

Στα αποτελέσματα που προκύπτουν με τον τρόπο της παραγράφου αυτής προσθέτονται και τα έσοδα των περιπτώσεων α', β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 36 του ν.δ. 3323/1955. Υποθέσεις που περαιώνονται με τη διαδικασία της παραγράφου αυτής έχουν όλες τις συνέπειες της ανεπάρκειας των βιβλίων και στοιχείων, εκτός του Κ.Φ.Σ.

3. Επιχειρήσεις, οι ποίες τήρησαν βιβλία και στοιχεία Γ' ή Δ' κατηγορίας του Κ.Φ.Σ. και από την έναρξη της λειτουργίας τους δεν έχουν ελεγχθεί και αυτές που στην οριστική χρήση δεν τήρησαν βιβλία, επειδή δεν είχαν τέτοια υποχρέωση ή τήρησαν ακριβή βιβλία και στοιχεία Α' ή Β' κατηγορίας του Κ.Φ.Σ.

Για τις πιο πάνω επιχειρήσεις ο προσδιορισμός των αποτελεσμάτων των ανέλεγκτων χρήσεων γίνεται με τον ακόλουθο τρόπο:

Τα ακαθάριστα έσοδα πολλαπλασιάζονται με ποσοστό ένα και μισό τα εκατό (1,5%) και το ποσό που προκύπτει προσθέτεται στα δηλωθέντα αποτελέσματα.

Αν στα ακαθάριστα έσοδα περιλαμβάνονται και απαλλασσόμενα από το φόρο, για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων ακολουθείται ο τρόπος που ορίζεται στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

4. Επιχειρήσεις με ζημιογόνα αποτελέσματα:

Για επιχειρήσεις που σε ορισμένες ή σε όλες τις ανέλεγκτες διαχειρίσεις δήλωσαν ζημιογόνα αποτελέσματα, που προκύπτουν από τη δραστηριότητά τους στις χρήσεις αυτές, αν μετά την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου αυτού τα αποτελέσματα που προσδιορίζονται εξακολουθούν να είναι ζημιογόνα, η υπόθεση περαιώνεται μόνο εφόσον ο φορολογούμενος δεχθεί μηδενισμό των ζημιών.

Για τις πιο πάνω υποθέσεις, τα αποτελέσματα κάθε ανέλεγκτης διαχείρισης κρίνονται χωριστά.

Ζημιές που προέρχονται από την οριστική ή προηγούμενες διαχειρίσεις, καθώς και αυτές που προέρχονται από συμμετοχές σε άλλες επιχειρήσεις, μεταφέρονται και συμψηφίζονται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 ν.δ. 3323/1955, κατά το ποσό που έχουν αναγνωρισθεί.

5. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού α) για παραγωγικές επενδύσεις που έχουν πραγματοποιηθεί και ελεγχθεί σε προηγούμενες χρήσεις, η έκπτωση της αφορολόγητης κράτησης θα γίνεται για το ποσό που αναλογεί στο ύψος της επένδυσης που έχει αναγνωρισθεί, β) για επενδύσεις που έχουν πραγματοποιηθεί στις διαχειρίσεις που περαιώνονται με την απόφαση αυτή θα γίνεται η έκπτωση των αφορολόγητων ποσών που δηλώθηκαν και οι επενδύσεις αυτές θα αποτελέσουν αντικείμενο ειδικού ελέγχου μέχρι τη διενέργεια του οποίου η υπόθεση δεν οριστικοποιείται.

6. Αν στις οικονομικές εφορίες υπάρχουν έγγραφα στοιχεία για επιδοτήσεις, επιστροφές από τέλη χαρτοσήμου, δασμούς, φόρους ή οικονομικές ενισχύσεις γενικά, λόγω εξαγωγικής δραστηριότητας, τα στοιχεία αυτά πρέπει να επαληθεύονται από τα συμπληρωματικά στοιχεία της δήλωσης ή από τον ισολογισμό ή τη λογιστική κατάσταση ή από την ανάλυση του λογαριασμού αποτελέσματα χρήσης, προκειμένου να κριθεί η υπαγωγή ή μη της υπόθεσης στη ρύθμιση της απόφασης αυτής. Σε περίπτωση που η επαλήθευση αυτή δεν μπορεί να γίνει από τα πιο πάνω στοιχεία της δήλωσης, θα προσκομίζονται τα τηρηθέντα βιβλία στα οποία είναι καταχωρημένες οι σχετικές εγγραφές.

7. Το ποσό των διαφορών, που προκύπτει με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, δεν μπορεί να είναι σε ποσοστό μικρότερο από μισό τα εκατό (0,5%) επί των ακαθάριστων εσόδων. Επίσης, για τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων με τον τρόπο που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, το ποσοστό που εφαρμόζεται στα ακαθάριστα έσοδα δεν μπορεί να είναι μικρότερο από μισό τα εκατό (0,5%), για κάθε κατηγορία ακαθάριστων εσόδων.

8. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας, στην έννοια των ακαθάριστων εσόδων δεν περιλαμβάνονται τα εισοδήματα από συμμετοχή σε άλλες επιχειρήσεις, τα εισοδήματα που φορολογούνται με ειδικό τρόπο ή απαλλάσσονται από το φόρο, καθώς και αυτά που προέρχονται από πώληση πάγιων περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης.

Άρθρο 4.

Στις ρυθμίσεις που ορίζονται με την απόφαση αυτή δεν υπάγονται οι υποθέσεις των επιχειρήσεων όταν:

1. Το ύψος των ακαθάριστων εσόδων, κάθε ανέλεγκτης χρήσης, υπερβαίνει το ποσό των διακοσίων εκατομμυρίων (200.000.000) δραχμών.

Ειδικά, αν τα ακαθάριστα έσοδα ορισμένων από τις ανέλεγκτες χρήσεις υπερβαίνουν το ποσό των διακοσίων εκατομμυρίων δραχμών, η υπόθεση δεν εξαιρείται από τις ρυθμί-

σεις της παρούσας, εφόσον από τη διαίρεση των ακαθάριστων εσόδων όλων των ανέλεγκτων χρήσεων δια του αριθμού των χρήσεων, προκύπτει μέσος όρος εσόδων μέχρι διακόσια εκατομμύρια δραχμές. Στις πιο πάνω περιπτώσεις, που ο μέσος όρος των ακαθάριστων εσόδων είναι πάνω από διακόσια εκατομμύρια δραχμές, στις ρυθμίσεις υπάγονται μόνο οι ανέλεγκτες χρήσεις που είναι συνεχόμενες με την οριστική ή αν δεν έχουν οριστική χρήση, αυτές που είναι συνεχόμενες με την πρώτη και τα ακαθάριστα έσοδά τους είναι μέχρι διακόσια εκατομμύρια δραχμές.

2. Μεταβλήθηκε ουσιαστικά το αντικείμενο εργασιών στις χρήσεις που εκκρεμούν, σε σχέση με την οριστική χρήση. Ειδικά, σε περίπτωση αλλαγής του αντικειμένου, στη ρύθμιση υπάγονται και οι ανέλεγκτες χρήσεις του νέου αντικειμένου, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 3 της παρούσας.

3. Τα καθαρά κέρδη τους υπολογίζονται με βάση το άρθρο 36α του ν.δ. 3323/1955.

4. Στις ανέλεγκτες χρήσεις, υπάρχουν ουσιαστικές παραβάσεις των διατάξεων του Κ.Φ.Σ. ή έγγραφα στοιχεία από τα οποία πιθανολογείται φοροδιαφυγή ή υπάρχει έγγραφη εντολή για έλεγχο από οποιαδήποτε δημόσια αρχή.

5. Έχει γίνει έναρξη ελέγχου μέχρι την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης αυτής.

Δεν θεωρείται έναρξη ελέγχου η θεώρηση των βιβλίων και η κατάστρωση των λογαριασμών εξαγωγής των αποτελεσμάτων, όπως προκύπτουν από τα τηρηθέντα βιβλία και δεν έχουν γίνει άλλες ελεγκτικές ενέργειες.

6. Στις ανέλεγκτες χρήσεις, δεν τηρήθηκαν όλα τα βιβλία και στοιχεία που προβλέπονται από τον Κ.Φ.Σ., εκτός αν στην οριστική χρήση τα βιβλία και στοιχεία που τηρήθηκαν κρίθηκαν ανεπαρκή για τη μη τήρηση των ίδιων βιβλίων και στοιχείων.

Για το σκοπό αυτόν θα υποβάλλεται από την επιχείρηση υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 1 του ν.δ. 105/1969, στην οποία θα αναγράφονται αναλυτικά τα τηρηθέντα βιβλία και στοιχεία, ο αριθμός της πράξης και η ημερομηνία θεώρησης κάθε βιβλίου και στοιχείου.

7. Τα βιβλία και τα στοιχεία που τηρήθηκαν στην οριστική χρήση, ανεξάρτητα από κατηγορία, κρίθηκαν ανακριβή.

Υποθέσεις, που περαιώθηκαν με τη διαδικασία της Ε. 11350/1983 απόφασης ή με παρόμοιες που ίσχυσαν πριν απ' αυτή, θεωρείται ότι τήρησαν ακριβή βιβλία και στοιχεία του Κ.Φ.Σ.

8. Διαπιστώνεται η μη καταχώρηση στα βιβλία εσόδων της παραγράφου 6 του άρθρου 3 της παρούσας.

9. Κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας υποβληθεί τροποποιητική ή ανακλητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος, ως προς τις δηλωθείσες λογιστικές διαφορές γενικά.

10. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας τ' αποτελέσματα κάθε ανέλεγκτης διαχείρισης κρίνονται χωριστά.

Άρθρο 5.

1. Με βάση όσα αναφέρονται στα προηγούμενα άρθρα της απόφασης αυτής και αφού προηγηθεί η υποβολή αίτησης από την επιχείρηση, η οποία δεν είναι δεσμευτική γι' αυτή, ο οικονομικός έφορος καταρτίζει, για κάθε υπόθεση, σχετικό σημείωμα του οποίου τα στοιχεία δικαιούται να λάβει γνώση ο επιτηδευματίας.

2. Αν ο επιτηδευματίας αποδεχθεί τα στοιχεία του σημειώματος, συντάσσεται σχετικό πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από αυτόν και τον οικονομικό έφορο και επέχει θέση πρακτικού εξώδικης λύσης της διαφοράς.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του ν.δ. 3323/1955 εφαρμόζονται ανάλογα και για τις υποθέσεις που περαιώνονται με τη διαδικασία της απόφασης αυτής.

Άρθρο 6.

1. Με βάση το πρακτικό της παραγράφου 2 του άρθρου 5 της παρούσας, το οποίο αποτελεί νόμιμο τίτλο, ο οικονομικός έφορος ενεργεί εκκαθάριση και συντάσσει τους οικείους χρηματικούς καταλόγους για τη βεβαίωση της οφειλής η οποία προκύπτει για φόρο, τέλος ή εισφορά, κατά περίπτωση, χωρίς την επιβολή πρόσθετου φόρου, προσαύξησης ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης.

2. Η οφειλή που προκύπτει και η οποία βεβαιώνεται με βάση την απόφαση αυτή καταβάλλεται ως εξής :

α. σε οκτώ (8) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την εικοστή ένατη (29) ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση της οφειλής,

β. σε δώδεκα (12) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την εικοστή ένατη (29) ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση της οφειλής, στην περίπτωση που η οφειλή αφορά περισσότερες από δύο (2) χρήσεις.

3. Όσοι εξοφλούν, μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης, ολόκληρο το ποσό του οφειλόμενου φόρου, τέλους ή εισφοράς έχουν δικαίωμα έκπτωσης ποσοστού δέκα τα εκατό (10%) στο οφειλόμενο ποσό.

Άρθρο 7.

1. Προϋπόθεση για την εφαρμογή της απόφασης αυτής αποτελεί η ανεπιφύλακτη αποδοχή όσων ορίζονται σ' αυτή.

2. Οι διατάξεις της παραγρ. 3 του άρθρου 23 του ν. 814/1978 δεν εφαρμόζονται στις υποθέσεις των οποίων η περαίωση ρυθμίζεται με την απόφαση αυτή.

Άρθρο 8.

1. Στις διατάξεις της Ε. 11350/1983 απόφασης υπάγονται και οι υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων του ημερολογιακού έτους 1984.

2. Η απόφαση αυτή, η οποία ισχύει μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 1985 θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

ι) «Αριθ. Ε. 13178 Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 1985

ΘΕΜΑ : Παροχή διευκολύνσεων στους φορολογουμένους, για την εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις αποφάσεις μας Ε. 11350/1983 και Ε. 13177/1985, με τις οποίες έχουν παρασχεθεί διευκολύνσεις για την περαίωση ορισμένων κατηγοριών εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων.

2. Την ανάγκη επέκτασης των διευκολύνσεων και σε άλλες κατηγορίες εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, για λόγους ίσης μεταχείρισης των υπόχρεων.

3. Ότι από το οικονομικό έτος 1986 αρχίζει η εφαρμογή του νέου θεσμού ελέγχου των φορολογικών δηλώσεων, ο οποίος θα είναι πλήρης και λεπτομερής,

Αποφασίζουμε

Άρθρο 1.

1. Υπόχρεοι, οι οποίοι, μέχρι την έκδοση της παρούσας, δεν έχουν υποβάλει δήλωση ή έχουν υποβάλει ανακριβή ή ελλιπή δήλωση, για την καταβολή των φόρων, τελών ή εισφορών υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, που αναφέρονται στις πιο κάτω περιπτώσεις :

α) Φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, για τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν μέχρι και το ημερολογιακό έτος 1984,

β) Φόρου υπεραξίας απ' την αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων, με βάση τις διατάξεις των άρθρων 16—29 του ν. 542/1977 και 8—18 του ν. 1249/1982,

γ) Φόρου ακίνητης περιουσίας, για υποθέσεις που έχουν γεννηθεί μέχρι και το ημερολογιακό έτος 1985,

δ) Φόρου κύκλου εργασιών, για ακαθάριστα έσοδα που πραγματοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

ε) Φόρου πολυτελείας, ειδικού φόρου κατανάλωσης ν.δ. 3829/1958 και φόρου κατανάλωσης, στις κηρώδεις ύλες ν. 4324/1963, στα απορρυπαντικά αριθ. 4 α.ν. 156/1967, στα φορτηγά αυτοκίνητα ν. 1223/1981 όπως ισχύουν και μετά την ενοποίηση των φόρων κατανάλωσης και πολυτελείας άρθρ. 3 ν. 1477/1984, για τα ακαθάριστα έσοδα που πραγματοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

στ) Φόρου κατανάλωσης στα επιβατικά αυτοκίνητα που κατασκευάζονται, διασκευάζονται ή συναρμολογούνται στο εσωτερικό ν. 363/1976, στα λιπαντικά έλαια αριθ. 57 ν. 12/1975, στα ελαφρά και μέσα έλαια ν. 216/1975, όπως ισχύουν, για τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984.

ζ) Φόρου κατανάλωσης στις ανυψωτικές συσκευές (ASCENCEURS) άρθρ. 65 ν. 542/1977 που τοποθετήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984 και φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στα μισθώματα δρομώνων ίππων άρθρ. 58 ν. 1249/1982 όπως ισχύει, για μισθώματα που καταβλήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

η) Φόρου που επιβάλλεται στα κέντρα διασκεδάσεως και κέντρα πολυτελείας ν.δ. 254/1973 όπως ισχύει, για τα ακαθάριστα έσοδα που πραγματοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

θ) Τελών χαρτοσήμου, για τα έγγραφα που καταρτίσθηκαν και τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984, εκτός από τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια σε διαταγή,

ι) Φόρων που παρακρατούνται ή προκαταβάλλονται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από τις κάθε είδους αμοιβές, αποδοχές και αποζημιώσεις, που καταβλήθηκαν στους δικαιούχους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

ια) Φόρου άρθρου 5 του α.ν. 843/1948, για τις αποδοχές που αντιστοιχούν σε εργασία που έχει παρασχεθεί από τους μισθωτούς μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

ιβ) Εισφοράς υπέρ ΟΓΑ — δήμων και κοινοτήτων του άρθρου 10 του ν. 4169/1961, καθώς και εισφοράς υπέρ ΟΓΑ του εδαφίου β' της περίπτωσης Ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του ν. 4169/1961, όπως ισχύει, για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

ιγ) Έκτακτων εισφορών των άρθρων 15 —20 του ν. 257/1976 και 1—5 του ν. 816/1978 και

ιδ) Οποιουδήποτε άλλου φόρου, τέλους, εισφοράς ή κράτησης υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, που δεν περιλαμβάνεται στις περιπτώσεις α' έως και ιγ', εφόσον η σχετική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984,

μπορούν να υποβάλουν στον αρμόδιο οικονομικό έφορο, μέχρι 31 Οκτωβρίου 1985, σχετική αρχική ή συμπληρωματική δήλωση, χωρίς την επιβολή πρόσθετου φόρου, προσαύξησης, προστίμου ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης, προκειμένου για τους φόρους των πιό πάνω περιπτώσεων α', β', γ' και με πρόσθετο φόρο το είκοσι τα εκατό (20%) του προβλεπόμενου για την εκπρόθεσμη υποβολή, στις υπόλοιπες περιπτώσεις δ' έως ιδ'.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή στις υποθέσεις των φορολογουμένων στους οποίους δεν έχουν κοινοποιηθεί καταλογιστικές πράξεις, φύλλα ελέγχου κ.λπ., μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας.

3. Κατά την υποβολή των δηλώσεων που προβλέπονται από την περίπτωση α' της παραγράφου 1, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 41 του ν. 820/1978, προκειμένου για τις αιτήσεις που υποβάλλονται για την έκδοση των οικείων πιστοποιητικών, κατά το χρόνο ισχύος της παρούσας.

Άρθρο 2.

1. Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου δεν έχουν εφαρμογή:

α) Στις υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών — δωρεών — προικών — γονικών παροχών, καθώς και της φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων.

β) Για τις φορολογικές δηλώσεις που υποβάλλονται από τους υπόχρεους, εφόσον σ' αυτές έχει σημειωθεί οποιαδήποτε επιφύλαξη.

2. Η δυνατότητα υποβολής αρχικής ή συμπληρωματικής δήλωσης, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στο προηγούμενο άρθρο, δεν αναστέλλει τη διαδικασία ελέγχου των δηλώσεων και της προσωρινής ή οριστικής βεβαίωσης των φόρων, τελών, εισφορών κ.λπ. από τον αρμόδιο οικονομικό έφορο.

3. Κατεξαίρεση δεν μπορεί μέχρι τη λήξη της προθεσμίας ισχύος της παρούσας να δοθεί εντολή για τακτικό έλεγχο των βιβλίων και στοιχείων των επιχειρήσεων που υπάγονται στις ρυθμίσεις των Ε. 11350/1983 και Ε. 13177/1985 αποφάσεών μας, εφόσον οι υπόχρεοι δεν έκαναν χρήση των αποφάσεων αυτών για την περαίωση των υποθέσεών τους, εκτός αν το δικαίωμα του Δημοσίου για τη διενέργεια φορολογικής εγγραφής παραγράφεται μέχρι 31 Οκτωβρίου 1985.

Άρθρο 3.

1. Η οφειλή για φόρους, τέλη και εισφορές, που βεβαιώνεται με βάση τις αρχικές ή τις συμπληρωματικές δηλώσεις, οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 1, καταβάλλεται σε οκτώ (8) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την εικοστή ένατη (29) ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση της οφειλής των περιπτώσεων α' β' γ' του άρθρου 1 της παρούσας και σε τέσσερις (4) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την εικοστή ένατη (29) ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση της οφειλής των περιπτώσεων δ' έως ιδ' του άρθρου 1 της παρούσας.

2. Όσοι εξοφλούν μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης ολόκληρο το ποσό του οφειλόμενου φόρου, τέλους ή εισφοράς έχουν δικαίωμα έκπτωσης ποσοστού δέκα τα εκατό (10%) στο οφειλόμενο ποσό.

3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζονται προκειμένου: α) για τα ποσά του φόρου εισοδήματος, της εισφοράς ΟΓΑ στο φόρο, καθώς και των τελών χαρτοσήμου και της εισφοράς ΟΓΑ στο χαρτόσημο, που βεβαιώνονται σε βάρος όσων έχουν υποχρέωση να τα παρακρατούν, κατά την καταβολή των κάθε είδους εσόδων, αμοιβών ή αποζημιώσεων στους δικαιούχους.

β) Για τα ποσά της εισφοράς ΟΓΑ — δήμων και κοινοτήτων του άρθρου 10 του ν. 4169/1961, καθώς και της εισφοράς δακοκτονίας που βεβαιώνονται σε βάρος αυτών που έχουν υποχρέωση να τα αποδώσουν.

Άρθρο 4.

Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

ια) «Αριθ. Ε. 16075/1708 Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 1985
ΘΕΜΑ : Προσαύξηση ποσών φόρου και εισφοράς πλοίων.

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 «περί φορολογίας πλοίων, επιβολής εισφοράς προς ανάπτυξιν της Εμπορικής Ναυτιλίας, εγκαταστάσεως αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων».

β) Τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 «περί επιβολής ειδικής εισφοράς υπέρ του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ)».

γ) Το γεγονός ότι πρέπει να προσαυξηθούν τα υπό των διατάξεων των άρθρων 6 και 10 του ν. 27/1975 και του άρθρου 4 του ν. 29/1975 ποσά φόρου και εισφοράς και για την πενταετία 1986—1990.

Αποφασίζουμε

1. Τα κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 «περί φορολογίας πλοίων, επιβολής εισφοράς προς ανάπτυξιν της Εμπορικής Ναυτιλίας, εγκαταστάσεως αλλοδαπών ναυτιλιακών επιχειρήσεων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» ποσά φόρου προσαυξάνονται για την πενταετία 1986—1990 κατά ποσοστό τέσσερα επί τοις εκατό (4%) ετησίως.

Το ποσό που προκύπτει από τον υπολογισμό της προσαύξησης προστίθεται στα διαμορφωθέντα κατά το έτος 1985 ποσά φόρου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 και εις αυτά των επόμενων ετών, όπως αυτά θα διαμορφωθούν μέσα στην παραπάνω πενταετία.

2. Τα κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 «περί επιβολής ειδικής εισφοράς υπέρ του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου (ΝΑΤ)» ποσά ειδικής εισφοράς προσαυξάνονται για την πενταετία 1986—1990 κατά ποσοστό τέσσερα επί τοις εκατό (4%) ετησίως.

Το ποσό που προκύπτει από τον υπολογισμό της προσαύξησης προστίθεται στα διαμορφωθέντα κατά το έτος 1985 ποσά φόρου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 και εις αυτά των επόμενων ετών, όπως αυτά θα διαμορφωθούν μέσα στην παραπάνω πενταετία.

3. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

ιβ) «Αριθ. Ε. 15934 Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 1985

ΑΠΟΦΑΣΗ
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Ότι από το οικονομικό έτος 1986 αρχίζει η εφαρμογή του νέου θεσμού του δειγματοληπτικού ελέγχου των φορολογικών δηλώσεων.

2. Την ανάγκη περιορισμού των φορολογικών υποθέσεων, οι οποίες εκκρεμούν στις φορολογικές αρχές, προκειμένου να εξασφαλιστεί η επιτυχία του νέου θεσμού.

3. Τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών για το μέσο ετήσιο εισόδημα που δηλώθηκε από τους μισθωτούς και συνταξιούχους στο οικονομικό έτος 1985 και παλαιότερα.

Αποφασίζουμε

Άρθρο 1.

Στις ρυθμίσεις της απόφασης αυτής υπάγονται οι υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων, οι οποίες αφορούν στις ανέλεγκτες χρήσεις μέχρι και αυτή του ημερολογιακού έτους 1984, των ελεύθερων επαγγελματιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 45 του ν.δ. 3323/1955, οι οποίοι τήρησαν βιβλία και στοιχεία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων (Κ.Φ.Σ.).

Άρθρο 2.

1. Για τον προσδιορισμό των ακαθάριστων αμοιβών από προσφορά υπηρεσιών σε ελεύθερη ιδιωτική πελατεία, οι αμοιβές της κατηγορίας αυτής, που δηλώθηκαν σε κάθε ανέλεγκτη χρήση από ελεύθερους επαγγελματίες, οι οποίοι ασκούν το επάγγελμα πάνω από τρία (3) χρόνια, προσαυξάνονται κατά είκοσι πέντε τα εκατό (25%).

Κατεξαίρεση:

α. Με ποσοστό σαράντα τα εκατό (40%) προσαυξάνονται οι πιό πάνω αμοιβές των ελεύθερων επαγγελματιών που είναι καθηγητές ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή είναι γιατροί διευθυντές κλινικών νοσηλευτικών ιδρυμάτων τα οποία λειτουργούν με τη μορφή νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που επιχορηγούνται από το κράτος.

β. Δεν προσαυξάνονται οι αμοιβές των ελεύθερων επαγγελματιών, για τα πρώτα τρία (3) χρόνια άσκησης του επαγγέλματος.

Η τριετία υπολογίζεται από την 1 Ιανουαρίου του επόμενου έτους στο οποίο υποβλήθηκε στην οικονομική εφορία η δήλωση έναρξης επιτηδεύματος.

γ. Αν στις ανέλεγκτες χρήσεις δε δηλώθηκαν ακαθάριστες αμοιβές από ελεύθερη ιδιωτική πελατεία και από τα στοιχεία της τελευταίας οριστικής χρήσης προκύπτει ότι προσδιορίσθηκαν τέτοιες αμοιβές, τότε το ποσό του ακαθάριστου ή καθαρού εισοδήματος που προσδιορίσθηκε στην οριστική χρήση, χωρίς καμιά προσαύξηση, θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε και στις ανέλεγκτες χρήσεις.

Η τελευταία οριστική χρήση λαμβάνεται ως έτος βάσης.

2. Για τον προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματος κάθε ανέλεγκτης χρήσης, στις ακαθάριστες αμοιβές που προσδιορίζονται με τον τρόπο που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο προσθέτονται και οι λοιπές αμοιβές από την άσκηση του ελευθέριου επαγγέλματος (πάγιας αντιμισθίας, αμοιβές ή έσοδα από το Δημόσιο ή ασφαλιστικά ταμεία) και το άθροισμά τους πολλαπλασιάζεται με το ποσοστό της οριστικής χρήσης.

Το πιό πάνω ποσοστό είναι αυτό που προκύπτει από τη σχέση των ποσών του συνολικού καθαρού εισοδήματος και των συνολικών ακαθάριστων αμοιβών από την άσκηση του ελευθέριου επαγγέλματος. Για τον προσδιορισμό αυτού του ποσοστού δεν υπολογίζονται τα εισοδήματα που προέρχονται από μίσθωση εργασίας, από σύνταξη ή από συμμετοχή σε εταιρείες με αντικείμενο εργασιών την άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος.

Αν στην οριστική χρήση το συνολικό καθαρό εισόδημα από την άσκηση του ελευθέριου επαγγέλματος προσδιορίσθηκε καταποκοπή και το ποσοστό που προκύπτει είναι πάνω από εκατό τα εκατό (100%), τότε εφαρμόζεται ποσοστό εβδομήντα πέντε τα εκατό (75%) στο σύνολο των ακαθάριστων αμοιβών του υπόχρεου, όπως αυτές προσδιορίσθηκαν πιό πάνω.

3. Αν δεν υπάρχει έτος βάσης : α) οι συνολικές ακαθάριστες αμοιβές κάθε χρήσης όπως προσδιορίζονται με τον τρόπο που ορίζεται στις προηγούμενες παραγράφους, πολλαπλασιάζονται με ποσοστό εβδομήντα πέντε τα εκατό (75%), προκειμένου να προσδιορισθεί το καθαρό εισόδημα, β) για τους

ελεύθερους επαγγελματίες της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, για τον προσδιορισμό του συνολικού καθαρού εισοδήματος, το καθαρό εισόδημα που δηλώθηκε στα τρία πρώτα χρόνια προσαυξάνεται κατά τριάντα τα εκατό (30%). Για τις επόμενες ενέλεγκτες χρήσεις εφαρμόζονται οι διατάξεις της προηγούμενης α' περίπτωσης.

Αν σ' αυτά τα τρία πρώτα χρόνια δηλώθηκε ζημιά, οι συνολικές ακαθάριστες αμοιβές που δηλώθηκαν πολλαπλασιάζονται με ποσοστό εβδομήντα πέντε τα εκατό (75%).

Θεωρείται ότι δεν υπάρχει έτος βάσης όταν ο ελεύθερος επαγγελματίας δεν έχει ελεγχθεί και δεν έχει συμβιβασθεί από την έναρξη άσκησης του επαγγέλματός του μέχρι σήμερα και όταν στην τελευταία οριστική χρήση δεν είχε εισοδήματα από υπηρεσίες ελευθέριου επαγγέλματος.

4. Σε περίπτωση που στην οριστική χρήση έχει αναγνωρισθεί ζημιά, για τον προσδιορισμό του καθαρού εισοδήματος των ανέλεγκτων χρήσεων :

α) το σύνολο των ακαθάριστων αμοιβών, όπως αυτές προσδιορίσθηκαν, πολλαπλασιάζεται με ποσοστό εβδομήντα πέντε τα εκατό (75%);

β) των ελεύθερων επαγγελματιών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, το σύνολο των ακαθάριστων αμοιβών που δηλώθηκαν πολλαπλασιάζεται με ποσοστό εβδομήντα πέντε τα εκατό (75%).

5. Αν το καθαρό εισόδημα που δηλώθηκε είναι μεγαλύτερο από αυτό που προσδιορίζεται με τους παραπάνω τρόπους, αυτό θεωρείται ειλικρινές.

6. Το συνολικό καθαρό εισόδημα των ελεύθερων επαγγελματιών, με εξαίρεση τους ελεύθερους επαγγελματίες της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 για τα τρία πρώτα χρόνια άσκησης του επαγγέλματος, δεν μπορεί να είναι, στην κάθε ανέλεγκτη χρήση, κατώτερο από το μέσο ετήσιο εισόδημα που δήλωσαν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι στην αντίστοιχη χρήση.

Το συνολικό αυτό καθαρό εισόδημα δεν μπορεί να είναι κατώτερο :

α) Για το οικονομικό έτος 1976, του ποσού των 172.343 δραχμών

β) Για το οικονομικό έτος 1977, του ποσού των 189.609 δραχμών

γ) Για το οικονομικό έτος 1978, του ποσού των 219.286 δραχμών

δ) Για το οικονομικό έτος 1979, του ποσού των 260.313 δραχμών

ε) Για το οικονομικό έτος 1980, του ποσού των 273.461 δραχμών

στ) Για το οικονομικό έτος 1981, του ποσού των 325.507 δραχμών

ζ) Για το οικονομικό έτος 1982, του ποσού των 399.203 δραχμών

η) Για το οικονομικό έτος 1983, του ποσού των 497.141 δραχμών

θ) Για το οικονομικό έτος 1984, του ποσού των 561.767 δραχμών

ι) Για το οικονομικό έτος 1985, του ποσού των 669.575 δραχμών.

Σε περίπτωση που ο υπόχρεος απέκτησε εισοδήματα από μισθωτές υπηρεσίες ή από συμμετοχή σ' εταιρείες με αντικείμενο εργασιών την άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος, τα εισοδήματα από αυτές τις πηγές λαμβάνονται υπόψη για τη σύγκριση με το μέσο ετήσιο εισόδημα που δήλωσαν οι μισθωτοί και συνταξιούχοι.

Άρθρο 3.

Τα ακαθάριστα έσοδα που προσδιορίζονται με βάση τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή των τελών χαρτοσήμου και των λοιπών συναφών φορολογιών.

Άρθρο 4.

Από τις ρυθμίσεις που ορίζονται στην απόφαση αυτή εξαιρούνται οι υποθέσεις των ελεύθερων επαγγελματιών :

1. Για τις οποίες υπάρχουν ουσιαστικές παραβάσεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων ή έγγραφα στοιχεία από τα οποία πιθανολογείται φοροδιαφυγή.

2. Για τις οποίες έχουν εκδοθεί φύλλα ελέγχου ή πράξεις καταλογισμού φόρων και δεν έχουν κοινοποιηθεί ή έχουν κοινοποιηθεί και εκκρεμούν ενώπιον των φορολογικών αρχών ή των διοικητικών δικαστηρίων.

3. Για τις οποίες έχει γίνει έναρξη ελέγχου. Δεν θεωρείται έναρξη ελέγχου όταν έχει γίνει θεώρηση των βιβλίων και δεν έχουν γίνει άλλες ελεγκτικές ενέργειες.

4. Για τις οποίες από τον έλεγχο του βιβλίου εσόδων—εξόδων, το οποίο θα προσκομίσει υποχρεωτικά στον οικονομικό έφορο, διαπιστώνονται, ως προς τα έσοδα, λάθη στις αθροίσεις ή τις μεταφορές, διορθώσεις, ξέσματα και διαγραφές ποσών.

5. Για τις οποίες δεν τηρήθηκαν τα βιβλία που προβλέπονται από τον Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων.

Ανέλεγκτες χρήσεις, για τις οποίες δε διαπιστώνεται η ύπαρξη καμιάς από τις πιο πάνω περιπτώσεις αν είναι συνεχόμενες με την οριστική ή την πρώτη χρήση, υπάγονται στις ρυθμίσεις της απόφασης αυτής.

Άρθρο 5.

1. Η υπαγωγή στις ρυθμίσεις της απόφασης αυτής είναι προαιρετική για τους ελεύθερους επαγγελματίες.

2. Με βάση όσα αναφέρονται στα προηγούμενα άρθρα, ο οικονομικός έφορος καταρτίζει σχετικό σημείωμα, για κάθε υπόθεση ελεύθερου επαγγελματία ο οποίος προσέρχεται στην αρμόδια οικονομική εφορία είτε μετά από σχετική πρόσκληση. είτε με δική του πρωτοβουλία.

3. Αν ο ελεύθερος επαγγελματίας αποδεχθεί τα στοιχεία του σημειώματος και αφού υπογράψει πάνω σ' αυτό ότι έλαβε γνώση αυτών και αποδέχεται το καθαρό εισόδημα που προσδιορίσθηκε, υποβάλλει χωρίς καμιά επιφύλαξη, συμπληρωματικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος ή αποτελεσμάτων και λοιπών φορολογικών αντικειμένων, τις οποίες ο οικονομικός έφορος υποχρεούται να κρίνει ειλικρινείς, ως προς τα ποσά που αναφέρονται στο σημείωμα. Οι πιο πάνω δηλώσεις δεν ανακαλούνται.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του ν.δ. 3323/1955 εφαρμόζονται ανάλογα και για τις υποθέσεις που περαιώνονται με τη διαδικασία της απόφασης αυτής.

Άρθρο 6.

1. Με βάση τις συμπληρωματικές δηλώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 της παρούσας, ο οικονομικός έφορος ενεργεί εκκαθάριση και συντάσσει τους οικείους χρηματικούς καταλόγους για τη βεβαίωση της οφειλής, η οποία προκύπτει για φόρο, τέλος ή εισφορά, κατά περίπτωση, χωρίς την επιβολή πρόσθετου φόρου, προσαύξησης ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης.

2. Η οφειλή που προκύπτει και η οποία βεβαιώνεται με βάση την απόφαση αυτή καταβάλλεται ως εξής:

α. σε οκτώ (8) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την εικοστή ένατη (29) ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση της οφειλής.

β. σε δώδεκα (12) ίσες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την εικοστή ένατη (29) ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση της οφειλής, στην περίπτωση που η οφειλή αφορά περισσότερες από δύο (2) χρήσεις.

3. Όσοι εξοφλούν, μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης δόσης, ολόκληρο το ποσό του οφειλόμενου φόρου, τέλους ή εισφοράς έχουν δικαίωμα έκπτωσης ποσοστού δέκα τα εκατό (10%) στο οφειλόμενο ποσό.

Άρθρο 7.

Προϋπόθεση για την εφαρμογή της απόφασης αυτής αποτελεί η ανεπιφύλακτη αποδοχή όσων ορίζονται σ' αυτή.

Άρθρο 8.

Η απόφαση αυτή, η οποία ισχύει μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985, θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

2. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι αποφάσεις Κ. 1418/18/28.2.1985, Κ. 4157/74/27.6.1985 και Κ. 4993/86/31.7.1985, οι οποίες έχουν ως εξής:

α) «Αριθ. Κ. 1418

28 Φεβρουαρίου 1985

ΘΕΜΑ: Παροχή διευκολύνσεων για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς — γονικής παροχής ή προίκας.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την έναρξη εφαρμογής του συστήματος του αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των μεταβιβαζόμενων ακινήτων που παρέχει τη δυνατότητα εκκαθάρισης και των εκκρεμών υποθέσεων με σκοπό την άρση κάθε αντιδικίας με τους φορολογουμένους και την παγίωση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το Κράτος.

2. Την ανάγκη σύντομης περαίωσης των φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς — γονικής παροχής ή προίκας, που εκκρεμούν στις φορολογικές αρχές και τα Διοικητικά Πρωτοδικεία.

3. Την ανάγκη παροχής διευκολύνσεων στους φορολογουμένους για την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων τους από τη μεταβίβαση ακινήτων.

4. Την με αριθ. Υ. 79/21.6.1984 απόφαση του Πρωθυπουργού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών Δημήτριο Τσοβόλα»,

αποφασίζουμε:

1. Για υποθέσεις μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου δωρεάς — γονικής παροχής ή προίκας, που βρίσκονται εντός σχεδίου στις περιοχές των δήμων και κοινοτήτων της τέως Διοίκησης Πρωτευούσης, των κοινοτήτων Ζεφειρίου, Δροσιάς, Βάρης — Βάρκιζας και του δήμου Άνω Λιοσίων Αττικής, οι οποίες εκκρεμούν ενώπιον των φορολογικών αρχών κατά την έκδοση της απόφασης αυτής, οι υπόχρεοι μπορούν να αποδεχθούν ως φορολογητέα αξία, εκείνη που προκύπτει αντικειμενικά με εφαρμογή της Κ. 9821/187/21.12.1984 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε το έτος 1984 και μειωμένη κατά ποσοστό:

α) 3% εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε το έτος 1983,

β) 8%, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε το έτος 1982,

γ) 13%, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε το έτος 1981 και

δ) 18%, εφόσον η φορολογική ενοχή γεννήθηκε μέχρι και 31.12.1980.

Για την αποδοχή της φορολογητέας αυτής αξίας υποβάλλεται από τον υπόχρεο στον αρμόδιο οικονομικό έφορο, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας που αρχίζει από 1.3.1985 και λήγει 30.6.1985, η οικεία φορολογική δήλωση, στην οποία επισυνάπτονται και τα αντίστοιχα φύλλα υπολογισμού της αξίας των ακινήτων.

2. Με την υποβολή της φορολογικής δήλωσης, κατά την προηγούμενη παράγραφο, επέρχεται εξώδικη λύση της διαφοράς, υπό τον όρο ότι όλα τα προβλεπόμενα στο φύλλο υπολογισμού της αξίας του ακινήτου στοιχεία είναι ειλικρινή. Σε περίπτωση που από τον έλεγχο του οικονομικού εφόρου διαπιστωθεί ανακρίβεια των στοιχείων τούτων, εφαρμόζονται οι διατάξεις της δεύτερης περιόδου του τέταρτου εδαφίου και του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 41 ν. 1249/1982, όπως τούτο προστέθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 14 ν. 1473/1984.

3. Αν η αξία του ακινήτου που δηλώθηκε με την αρχική δήλωση είναι μεγαλύτερη εκείνης που προκύπτει με τη δήλωση της παραγράφου 1 του άρθρου 1 της απόφασης αυτής, η φορολογική υπόθεση, με την επιφύλαξη των διατάξεων του δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, περαιώνεται ως ειλικρινής με βάση την αξία της αρχικής δήλωσης.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και στις υποθέσεις για τις οποίες κατά την έκδοση της παρούσας απόφασης, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμη προσφυγή και εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων, εφόσον δεν έχουν συζητηθεί στην ουσία τους κατά το χρόνο της υποβολής της δήλωσης αποδοχής της κατά την παράγραφο 1 φορολογητέας αξίας.

Για τις υποθέσεις αυτές οι υπόχρεοι, κατά την υποβολή της φορολογικής δήλωσης στον αρμόδιο οικονομικό έφορο, πρέπει να προσκομίσουν βεβαίωση του γραμματέα του διοικητικού πρωτοδικείου στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, ότι η υπόθεση εκκρεμεί σε πρώτο βαθμό και δεν έχει συζητηθεί στην ουσία της. Η βεβαίωση αυτή μπορεί να αναγραφεί και πάνω στη φορολογική δήλωση που θα υποβληθεί.

Ο οικονομικός έφορος, μόλις του υποβληθεί η φορολογική δήλωση, γνωστοποιεί τούτο, χωρίς καμία καθυστέρηση, στο διοικητικό πρωτοδικείο, οπότε, ως προς το ακίνητο για το οποίο έγινε η δήλωση, η δίκη καταργείται και ο φάκελος επαναφέρεται στην αρμόδια φορολογική αρχή. Σε περίπτωση που η προσφυγή αφορά και άλλα περιουσιακά στοιχεία, εκτός από τα ακίνητα για τα οποία υποβλήθηκε η φορολογική δήλωση, ο φάκελος παραμένει στο δικαστήριο και η δίκη συνεχίζεται ως προς αυτά.

5. Οι υπόχρεοι που θα υποβάλουν την κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου φορολογική δήλωση απαλλάσσονται από την καταβολή οποιουδήποτε πρόσθετου φόρου, προστίμου ή άλλης κύρωσης.

Ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων, που προκύπτει με τη δήλωση αυτή, καταβάλλεται σε οκτώ (8) ισόποσες άτοκες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται με την υποβολή της δήλωσης. Προκειμένου περί φόρων κληρονομιών, δωρεών—γονικών παροχών ή προικών η καταβολή γίνεται σε δόσεις, όπως ορίζεται από τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 1473/1984, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των ισχυουσών διατάξεων.

Άρθρο 2.

1. Για υποθέσεις φορολογίας μεταβίβασης ακινήτων τα οποία βρίσκονται στις λοιπές, εκτός των αναφερομένων στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 της απόφασης αυτής, περιοχές της χώρας, καθώς και ακινήτων που βρίσκονται στις περιοχές της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου 1 αλλά εκτός σχεδίου, που εκκρεμούν ενώπιον των φορολογικών αρχών κατά την έκδοση της απόφασης αυτής και για τις οποίες η φορολογική ενοχή γεννήθηκε μέχρι και την 31.12.1984, οι υπό-

χρεοι μπορούν να αποδεχθούν την αξία που προσωρινά έχει προσδιορίσει ο οικονομικός έφορος στην αρχική τους δήλωση, μειωμένη κατά ποσοστό 10%.

Η αποδοχή αυτή μπορεί να γίνει μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία που αρχίζει από 1.3.1985 και λήγει 30.6.1985, οπότε επέρχεται εξώδικη λύση της διαφοράς, υπό τον όρο ότι όλα τα προβλεπόμενα στην αρχική δήλωση στοιχεία είναι ειλικρινή.

Σε περίπτωση που τα στοιχεία της αρχικής δήλωσης είναι ανακριβή εφαρμόζονται οι οικείες διατάξεις του ν. 1587/1950, όπως ισχύουν.

2. Σε περίπτωση που η προσωρινή αξία, μετά τη μείωση της κατά 10%, είναι μικρότερη εκείνης που με την αρχική δήλωση είχε δηλωθεί και με την επιφύλαξη της διάταξης του τρίτου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου, η φορολογική υπόθεση περαιώνεται ως ειλικρινής με βάση την αξία της αρχικής δήλωσης.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και στις υποθέσεις για τις οποίες, κατά την έκδοση της παρούσας απόφασης, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμη προσφυγή και εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων, εφόσον δεν έχουν συζητηθεί στην ουσία τους κατά το χρόνο της αποδοχής της κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αξίας.

Για τις υποθέσεις αυτές οι υπόχρεοι κατά την αποδοχή της κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αξίας πρέπει να προσκομίσουν στον αρμόδιο οικονομικό έφορο βεβαίωση του γραμματέα του διοικητικού πρωτοδικείου στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, ότι η υπόθεση εκκρεμεί σε πρώτο βαθμό και δεν έχει συζητηθεί στην ουσία της.

Ο οικονομικός έφορος, μόλις γίνει η αποδοχή, γνωστοποιεί τούτο, χωρίς καμία καθυστέρηση, στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, οπότε η δίκη καταργείται και ο φάκελος επαναφέρεται στην αρμόδια φορολογική αρχή.

4. Οι υπόχρεοι που θα αποδεχθούν την κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αξία των ακινήτων απαλλάσσονται από την καταβολή οποιουδήποτε πρόσθετου φόρου, προστίμου ή άλλης κύρωσης.

Ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων, που προκύπτει με την κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αποδοχή της αξίας, καταβάλλεται σε οκτώ (8) ισόποσες άτοκες μηνιαίες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται κατά την αποδοχή.

Άρθρο 3.

1. Για τις υποθέσεις φορολογίας κληρονομιών, δωρεών—γονικών παροχών και προικών που εκκρεμούν ενώπιον των φορολογικών αρχών, για τις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννήθηκε μέχρι 31.12.1984 και για τις οποίες έχουν κοινοποιηθεί πράξεις καταλογισμού του φόρου μέχρι την 28 Φεβρουαρίου 1985, που αφορούν ακίνητα τα οποία βρίσκονται στις λοιπές, εκτός των αναφερομένων στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 της απόφασης αυτής, περιοχές της Χώρας, καθώς και ακίνητα τα οποία βρίσκονται στις περιοχές της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου 1 αλλά εκτός σχεδίου, οι υπόχρεοι μπορούν, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία που αρχίζει από 1.3.1985 και λήγει 30.6.1985, να αποδεχθούν την αξία των ακινήτων, που με την πράξη του προσδιόρισε ο οικονομικός έφορος, μειωμένη κατά ποσοστό 10%.

Με την αποδοχή της αξίας αυτής επέρχεται εξώδικη λύση της διαφοράς όσον αφορά τα ακίνητα.

Σε περίπτωση που η αξία βάσει της πράξης του οικονομικού εφόρου, μετά τη μείωσή της κατά 10%, είναι μικρότερη εκείνης που με την αρχική δήλωση είχε δηλωθεί, η υπόθεση ως προς τα ακίνητα περαιώνεται ως ειλικρινής με βάση την αξία της αρχικής δήλωσης.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως και στις υποθέσεις για τις οποίες, κατά την έκδοση της παρούσας απόφασης, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμη προσφυγή και εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό ενώπιον των διοικητικών πρωτοδικείων, εφόσον δεν έχουν συζητηθεί στην ουσία τους κατά το χρόνο της αποδοχής της κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αξίας.

Για τις υποθέσεις αυτές οι υπόχρεοι κατά την αποδοχή της αξίας αυτής πρέπει να προσκομίσουν στον αρμόδιο οικονομικό έφορο βεβαίωση του γραμματέα του διοικητικού πρωτοδικείου, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, ότι η υπόθεση εκκρεμεί σε πρώτο βαθμό και δεν έχει συζητηθεί στην ουσία της.

Ο οικονομικός έφορος, μόλις γίνει η αποδοχή, γνωστοποιεί τούτο, χωρίς καμία καθυστέρηση, στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, οπότε η δίκη καταργείται και ο φάκελος επαναφέρεται στην αρμόδια φορολογική αρχή. Αν η προσφυγή αφορά και άλλα περιουσιακά στοιχεία, εκτός από τα ακίνητα για τα οποία έγινε η αποδοχή, ο φάκελος παραμένει στο δικαστήριο και η δίκη συνεχίζεται ως προς αυτά.

3. Οι υπόχρεοι που θα αποδεχθούν την κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αξία των ακινήτων απαλλάσσονται από την καταβολή οποιουδήποτε πρόσθετου φόρου, προστίμου ή άλλης κύρωσης.

Ο φόρος που προκύπτει με την αποδοχή της αξίας αυτής καταβάλλεται σε δόσεις όπως ορίζεται από τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 18 του ν. 1473/1984 εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των ισχυουσών διατάξεων.

Άρθρο 4.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Οι Υπουργοί

Δικαιοσύνης	Αναπλ. Οικονομικών
Γ.—Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ	ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

8) «Κ.4157/74 27 Ιουνίου 1985

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου δωρεάς—γονικής παροχής ή προίκας.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την υπ' αριθ. Κ.1418/18/28.2.85 απόφασή μας (ΦΕΚ 106/1.3.85 τ.Β') «Παροχή διευκολύνσεων για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς—γονικής παροχής ή προίκας».

2. Την ανάγκη παράτασης της προθεσμίας για την περαίωση των υποθέσεων, που προβλέπεται από την απόφαση αυτή,

Αποφασίζουμε

1. Παρατείνουμε μέχρι και την 31η Ιουλίου 1985 την προθεσμία που προβλέπεται από την υπ' αριθ. Κ.1418/18/28.2.1985 απόφασή μας «Παροχή διευκολύνσεων για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς—γονικής παροχής ή προίκας», η οποία λήγει στις 30 Ιουνίου 1985.

2. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Οι Υπουργοί

Δικαιοσύνης	Οικονομικών
ΜΠΑΤ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ	ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ»

γ) «Κ. 4993/86 31 Ιουλίου 1985

ΘΕΜΑ: Παράταση προθεσμίας για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς—γονικής παροχής ή προίκας.

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις υπ' αριθ. Κ.1418/18/28.2.85 (ΦΕΚ.106/1.3.85 τ. Β') «Παροχή διευκολύνσεων για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς—γονικής παροχής ή προίκας» και Κ.4157/74/27.6.85 (ΦΕΚ. 400/28.6.85 τ.Β') «Παράταση προθεσμίας για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων κ.λ.π.» αποφάσεις μας.

2. Την ανάγκη παράτασης της προθεσμίας για την περαίωση των υποθέσεων, που προβλέπεται από την απόφαση αυτή.

Αποφασίζουμε

1. Παρατείνουμε μέχρι την 30 Σεπτέμβρη 1985 την προθεσμία που προβλέπεται από τις υπ' αριθ. Κ.1418/18/28.2.85 «Παροχή διευκολύνσεων για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων με αντάλλαγμα ή αιτία θανάτου, δωρεάς—γονικής παροχής, ή προίκας και Κ. 4157/74/27.6.85 «Παράταση προθεσμίας για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων κ.λ.π.» αποφάσεις μας, η οποία λήγει στις 31 Ιουλίου 1985.

2. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Οι Υπουργοί

Δικαιοσύνης
Γ.—Α. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

3. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από 1ης Ιανουαρίου 1985 η Κ. 3786/65/10.6.1985 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών, η οποία έχει ως εξής:

«Κ. 3786/65 10 Ιουνίου 1985

ΘΕΜΑ: Φορολογητέα αξία πλασματικής μεταβίβασης ακινήτων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 1587/1950 «Περί κυρώσεως και συμπληρώσεως του υπ' αριθ. 1521/1950 α.ν. «περί φόρου μεταβίβασης ακινήτων».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 «Διαρρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία, μισθολογικά θέματα και άλλες διατάξεις», όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 1473/1984 «Μεταρρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις» και ισχύουν.

3. Την ανάγκη προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας της πλασματικής μεταβίβασης ακινήτων στον εκ προσυμφώνου αγοραστή, κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 1587/1950, μετά την ισχύ του αντικειμενικού προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των μεταβιβαζόμενων ακινήτων.

Αποφασίζουμε

1. Η διάταξη της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 1587/1950 εφαρμόζεται και στις φορολογικές υποθέσεις που υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 41 ν. 1249/1982 και 14 ν. 1473/1984.

2. Η απόφαση αυτή, που ισχύει από 1ης Ιανουαρίου 1985, θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ»

4. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η απόφαση Τ 2204/589/30.9.1985 και η οποία έχει ως εξής:

«Αριθ. Τ. 2204 30 Σεπτεμβρίου 1985

ΘΕΜΑ: Απαλλαγή των μουσικών και θεατρικών εκδηλώσεων που πραγματοποιούν οι τυφλοί από τέλη και εισφορές υπέρ τρίτων.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν.δ. 26/1973 «περί απαλλαγής εκ του φόρου δημοσίων θεαμάτων των υπό των τυφλών πραγματοποιουμένων μουσικών και θεατρικών εκδηλώσεων και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεών τινων των α.ν. 516/1945 και ν. 2366/1953».

2. Τις διατάξεις της περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 24 του ν. 231/1975 «περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών τινων διατάξεων».

3. Τις διατάξεις των παρ. 21 και 35 του άρθρου 7 του ν. 1160/1981 «περί αυξήσεως των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων πολιτικών και στρατιωτικών, των υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., ρυθμίσεως συναφών θεμάτων, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων».

4. Τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 52 του ν. 1249/1982 «περί διαρρυθμίσεων στην άμεση και έμμεση φορολογία, μισθολογικά θέματα και άλλες διατάξεις».

5. Την ανάγκη στήριξης της ολιγάριθμης τάξης των τυφλών με την απαλλαγή των μουσικών και θεατρικών εκδηλώσεων που πραγματοποιούν από τέλη και εισφορές υπέρ τρίτων.

Αποφασίζουμε:

1. Απαλλάσσονται από τα τέλη και τις εισφορές υπέρ τρίτων οι μουσικές και θεατρικές εκδηλώσεις που πραγματοποιούν οι τυφλοί.

2. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

5. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η απόφαση Σ. 3335/533/22.10.1984 του Υπουργού Οικονομικών η οποία έχει ως εξής:

«Αριθ. Πρωτ. Σ. 3335/533

Αθήνα 22 Οκτωβρίου 1984

ΘΕΜΑ: Απαλλαγή από τα τέλη χαρτοσήμου εργολαβικών εργασιών (ηλεκτρολογικών, υδραυλικών, ξυλουργικών κ.τ.λ.).

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις της παραγρ. 9 του άρθρου 15ε του π. δ/τος της 28 Ιουλίου 1931 (ΦΕΚ 239Α/1931).

β) Τη διαταγή μας Σ. 1604/46/ΠΟΛ 83/30.4.1984, με την οποία διευκρινίστηκε. ότι οφείλεται τέλος χαρτοσήμου, κατ' εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης και στις επιμέρους εργολαβικές συμβάσεις, που εκτελούνται σε οικοδομές (ηλεκτρολογικές, υδραυλικές, ξυλουργικές εργασίες κ.τ.λ.) για την εξυπηρέτηση των ατομικών ή οικογενειακών αναγκών των ιδιωτών.

γ) Το γεγονός ότι η παραπάνω διάταξη (άρθρο 15ε παρ. 9) είχε παρερμηνευτεί, τόσο από τους επιμέρους ειδικούς κατασκευαστές, όσο και από πολλούς οικονομικούς εφόρους, με συνέπεια οι κατασκευαστές αυτοί επί σειρά ετών να μην εισπράττουν τέλη χαρτοσήμου από τους πελάτες τους για τις πιο πάνω εργασίες και να μην αποδίδουν τα τέλη αυτά στο Δημόσιο Ταμείο, οι δε οικονομικοί έφοροι να μην αναζητούν τα εν λόγω τέλη, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί στους ανωτέρω κατασκευαστές η πεποίθηση, ότι για τις ως άνω εργασίες δεν οφείλεται τέλος χαρτοσήμου.

δ) Το γεγονός ότι η αναδρομική επιβολή μη εισπραχθέντων τελών χαρτοσήμου σε βάρος των ως άνω επιμέρους κατασκευαστών θα έθετε σε κίνδυνο την οικονομική κατάσταση αυτών.

ε) Σχετικά αιτήματα των ενδιαφερόμενων επαγγελματικών τάξεων.

Αποφασίζουμε:

1. Οι συμβάσεις εργολαβίας κάθε φύσεως, οι αποδείξεις ή άλλα έγγραφα, που καταρτίστηκαν ή εκδόθηκαν μέχρι και την 30 Απριλίου 1984 και αφορούν τις προβλεπόμενες από τη διάταξη της παραγρ. 9 του άρθρου 15ε του π.δ/τος της 28.7.1931 αρχικές κατασκευές, συμπληρώσεις, επεκτάσεις, διαρρυθμίσεις και ουσιώδεις επισκευές οικοδομών, καθώς και τις τμηματικές επιμέρους εργασίες (ηλεκτρολογικές, υδραυλικές, ξυλουργικές, σιδηρουργικές, μαρμαρικές κ.τ.λ.), που έγιναν σε οικοδομές από διάφορους ειδικούς κατασκευαστές για την εξυπηρέτηση των ατομικών ή οικογενειακών αναγκών των ιδιωτών εργοδοτών, απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου.

Εξαιρούνται από την ανωτέρω ρύθμιση οι εργολαβικές συμβάσεις ανέγερσης οικοδομών, που καταρτίζονται με το σύστημα της αντιπαροχής και προβλέπονται από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 4 του ν.δ. 4486/1965.

2. Τα βεβαιωθέντα και μη καταβληθέντα, μέχρι την έκδοση της απόφασης αυτής, για τις προαναφερόμενες συμβάσεις, αποδείξεις ή άλλα έγγραφα, τέλη χαρτοσήμου διαγράφονται, τα τυχόν δε καταβληθέντα δεν επιστρέφονται.

3. Η απόφαση αυτή να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ»

6. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από 1.1.1985 η αριθ. 143029/1242/18.12.84 απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Οικονομικών (ΦΕΚ. 907/31.12.84 τεύχος Β΄) η οποία έχει ως εξής:

«ΘΕΜΑ: Διαδικασία εφαρμογής διατάξεων άρθρων 34 και 35 του ν. 1489/84.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν.400/76 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 1489/84 «τροποποίηση και συμπλήρωση της κείμενης συνταξιοδοτικής νομοθεσίας».

3. Την αριθ. Υ.79/21.6.84 απόφαση του Πρωθυπουργού «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υπουργό Αναπληρωτή Οικονομικών Δημ. Τσοβόλα» (ΦΕΚ 413/84 τ.Β΄).

4. Την ανάγκη ρύθμισης ορισμένων θεμάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 του ν. 1489/84,

αποφασίζουμε:

1. Ορίζουμε όπως οι προβλεπόμενες από το άρθρο 34 του ν. 1489/84 «τροποποίηση και συμπλήρωση της κείμενης συνταξιοδοτικής νομοθεσίας» αρμοδιότητες των υπηρεσιών εντελλομένων εξόδων για άσκηση προληπτικού ελέγχου στις δαπάνες του Δημοσίου και τα επιτροπικά εντάλματα ασκούνται, προκειμένου για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, από τα ειδικά λογιστήρια που λειτουργούν στα Αρχηγεία Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας.

2. Με τις αποφάσεις της παραγράφου 6 του ανωτέρω άρθρου και νόμου καθορίζεται το αρμόδιο κατά περίπτωση όργανο στο οποίο απευθύνεται ο προϊστάμενος της υπηρεσίας εντελλομένων εξόδων ή του ειδικού λογιστηρίου ή προσφεύγει εκείνος που έχει έννομο συμφέρον κατά των πράξεων των παραπάνω υπηρεσιών, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3 του ίδιου άρθρου.

3. Τα χρηματικά εντάλματα πληρωμής μισθοδοσίας του προσωπικού του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης εξαιρούνται του προληπτικού ελέγχου.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Οι Υπουργοί

Προεδρίας της Κυβέρνησης	Αναπλ. Υπουργ. Οικονομικών
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ	ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ».

7. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου, από τότε που εκδόθηκαν οι κατωτέρω κοινές αποφάσεις Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, που έχουν ως εξής:

α) «Αριθ. Πρωτ. Κ.7472/964/28.9.1984.

Υποβολή στον Εθνικό Οργανισμό Καπνού των δηλώσεων παραγωγής καπνού σε φύλλα, εσοδείας 1984.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το β.δ. της 7/10.2.1915 «περί εκτελέσεως του νόμου 522/1914».

2. Το β.δ. της 22/26.5.1918 «περί εκτελέσεως του ν. 1321/1918».

3. Το β.δ. της 13/16 Απριλίου 1920 «Περί Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας Καπνού».

4. Το ν.δ. 3758/57 «περί ιδρύσεως Εθνικού Οργανισμού Καπνού».

5. Την 26/18.2.1961 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «περί καλλιεργείας καπνού ποικιλίας BURLEY», όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 169/1973, καθώς και την 10930/1642/23.7.64 απόφαση Υπουργού Οικονομικών «περί ρυθμίσεως της διαδικασίας δια την καλλιέργειαν, κατοχήν, αποθήκευσιν κ.λ.π. καπνών ποικιλίας BURLEY».

6. Τους κανονισμούς της Ε.Ο.Κ.: α) 727/70 του Συμβουλίου της 21.4.1970 «περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού», β) 1726/1970 της Επιτροπής της 25.8.1970 «περί των λεπτομερειών της χορηγήσεως πριμοδοτήσεως του καπνού σε φύλλα», γ) 1727/70 της Επιτροπής της 25.8.70 «περί των λεπτομερειών της παρεμβάσεως στον τομέα του ακατέργαστου καπνού», δ) 1076/78 της Επιτροπής της 23.5.1978 «περί ανακοινώσεως στοιχείων επί του ακατέργαστου καπνού» και ε) 1536/81 του Συμβουλίου της 19.5.81 «περί τροποποιήσεως, λόγω της προσχωρήσεως της Ελλάδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1469/70 «περί καθορισμού των ποσοστών και των ποσοτήτων καπνού που αναλαμβάνονται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως, καθώς και του ποσοστού της κοινοτικής παραγωγής καπνού, του οποίου η υπέρβαση συνεπάγεται τη θέση σε ενέργεια των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 727/70».

7. Το ν.400/1976 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων», όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1266/1982, καθώς και την 100/11.9.1976 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.

8. Το π.δ. 636/1977 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού».

9. Το ν. 992/1979 «περί οργανώσεως των διοικητικών υπηρεσιών δια την εφαρμογήν της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ρυθμίσεως συναφών θεσμικών και οργανωτικών θεμάτων».

10. Το π.δ. 397/1980 «περί οργανώσεως της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Αγορών Γεωργικών Προϊόντων (Υ.Δ.Α.ΓΕ.Π.) και τροποποιήσεις του π.δ. 433/1977 «περί Οργανισμού του Υπουργείου Γεωργίας».

11. Την 451199/1981 κοινή απόφαση Υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου «περί ορισμού φορέα για παρεμβάσεις και κάθε είδους ενισχύσεις στον τομέα του καπνού».

12. Το γεγονός ότι η εθνική καπνική νομοθεσία για τον καπνό σε φύλλα δεν έχει ακόμη αναμορφωθεί για να εναρμονισθεί με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και γι' αυτό εξακολουθεί να ισχύει ως προς το μέρος αυτής που δεν συγκρούεται με αντίστοιχες διατάξεις της Κοινοτικής νομοθεσίας.

13. Την ανάγκη αντιμετώπισης των σχετικών με την υποβολή των δηλώσεων παραγωγής καπνού έτους 1984 θεμάτων έτσι που να αποτρέπονται επικαλύψεις αρμοδιοτήτων μεταξύ υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και Γεωργίας, να απλουστεύονται οι συναφείς διαδικασίες και να διευκολύνονται οι συναλλασσόμενοι.

Αποφασίζουμε:

Κατεξαίρεση των κείμενων διατάξεων της καπνικής νομοθεσίας, ειδικά και μόνο για τα παραγόμενα καπνά σε φύλλα, εσοδείας 1984:

1. Οι δηλώσεις παραγωγής καπνού σε φύλλα, εσοδείας 1984, θα υποβληθούν από τους καπνοπαραγωγούς στα οικεία περιφερειακά γραφεία του Εθνικού Οργανισμού Καπνού (Ε.Ο.Κ.), σαν φορέα των κοινοτικών παρεμβάσεων και ενισχύσεων, από τον οποίο θα καθορισθεί η ημερομηνία υποβολής των δηλώσεων αυτών.

2. Οι ανωτέρω δηλώσεις θα περιλαμβάνουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη Δ/νση Φορολογίας Καπνού του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και για τον Ε.Ο.Κ., από τον οποίο και θα θεωρηθούν ως προς την αλήθεια του περιεχομένου τους, θα συνταχθούν δε τέσσερα αντίτυπα, από τα οποία το πρώτο θα παραμείνει στον Ε.Ο.Κ., το δεύτερο θα αποσταλεί στις κατά τόπο αρμόδιες εφορίες καπνού μαζί με συγκεντρωτικό πίνακα κατά χωριό, το τρίτο στο οικείο υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας για τη χορήγηση δανείων με ενέχυρο καπνού και το τέταρτο στον καπνοπαραγωγό.

3. Οι κυρώσεις που αφορούν παραβάσεις αναφορικά με τις δηλώσεις παραγωγής καπνού σε φύλλα, οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις της κείμενης εθνικής καπνικής νομοθεσίας, όπως αυτή ισχύει στα πλαίσια της νομοθεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, θα εξακολουθήσουν να επιβάλλονται από τις εφορίες καπνού, βάσει εκθέσεων διαπιστώσεως παραβάσεων, που θα αποστέλλονται σ' αυτές, από τις υπηρεσίες του Ε.Ο.Κ. και κάθε άλλο, κατά νόμο, αρμόδιο όργανο.

4. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί νομοθετικά, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Αν. Υπουργός Οικονομικών — ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

Γεωργίας — ΚΩΝ. ΣΗΜΙΤΗΣ»

β) «Αριθ. Πρωτ. Κ. 9476/1153/7.12.1984.

Διενέργεια ελέγχου αποθηκών καπνού παραγωγών έτους 1984 από τον Εθνικό Οργανισμό Καπνού.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 32 και 34 του από 13/16. Απριλίου 1920 β.δ. «περί κώδικος νόμων Φορολογίας Καπνού».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του από 7 Αυγούστου 1893 β.δ. «περί εκτελέσεως του ν. ΒΝΕ».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του από 7/10 Φεβρουαρίου 1915 β.δ. «περί εκτελέσεως του ν. 522/1914».

4. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του από 22/26 Μαΐου 1918 β.δ. «περί εκτελέσεως του ν. 1321/1918».

5. Τις διατάξεις του άρθρου 12 του α.ν. 1525/1950, όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 6 του ν.δ. 1401/1973 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του ν.δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων».

6. Το ν. 400/76 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων», όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1266/1982, καθώς και την 100/11.9.1976 πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.

7. Το π.δ. 636/1977 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού».

8. Το ν. 992/1979 «περί οργανώσεως των διοικητικών υπηρεσιών δια την εφαρμογήν της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ρυθμίσεως συναφών θεσμικών και οργανωτικών θεμάτων».

9. Το π.δ. 397/1980 «περί οργανώσεως της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Αγορών Γεωργικών Προϊόντων (Υ.Δ.Α.ΓΕ.Π.) και τροποποιήσεως του π.δ. 433/1977 «περί Οργανισμού του Υπουργείου Γεωργίας».

10. Την 451199/1981 κοινή απόφαση Υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου «περί ορισμού φορέα για παρεμβάσεις και κάθε είδους ενισχύσεις στον τομέα του καπνού».

11. Τους σχετικούς κανονισμούς της Ε.Ο.Κ.

12. Το γεγονός ότι η Εθνική Καπνική νομοθεσία για τον καπνό σε φύλλα δεν έχει ακόμη αναμορφωθεί για να εναρμονισθεί με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και γι' αυτό εξακολουθεί να ισχύει ως προς το μέρος αυτής που δεν συγκρούεται με αντίστοιχες διατάξεις της Κοινοτικής νομοθεσίας.

13. Την αριθ. Ε. 12496/1.10.1982 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία συγκροτήθηκε ομάδα εργασίας, για να προτείνει τη μεταφορά αρμοδιοτήτων μη φορολογικού περιεχομένου του Υπουργείου σε άλλες υπηρεσίες.

14. Την από 14.1.1983 εισηγητική έκθεση της ανωτέρω ομάδας εργασίας, με την οποία πρότεινε τη μεταφορά, από υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών σε υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, αρμοδιοτήτων που αναφέρονται σε θέματα καλλιέργειας — παραγωγής καπνού, ελέγχου καπνοκαλλιέργειας και αποθηκών καπνού παραγωγών.

Αποφασίζουμε:

Κατεξαίρεση των κείμενων διατάξεων της Καπνικής Νομοθεσίας, για το έτος 1984:

1. Ο τακτικός έλεγχος των αποθηκών καπνού παραγωγών έτους 1984 θα διενεργηθεί από τα περιφερειακά γραφεία και τις τοπικές τεχνικές υπηρεσίες του Εθνικού Οργανισμού Καπνού (Ε.Ο.Κ.), βάσει σχετικών εντύπων πρωτοκόλλων εξελέγξεως.

2. Τα ανωτέρω έντυπα θα περιλαμβάνουν οπωσδήποτε τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη Δ/νση Φορολογίας Καπνού του Υπουργείου Οικονομικών καθώς και για την Υ.Δ.Α.ΓΕ.Π., θα συμπληρώνονται δε σε τρία αντίτυπα, από τα οποία το πρώτο θα παραμείνει στον Ε.Ο.Κ., το δεύτερο θα αποστέλλεται στις κατά τόπο αρμόδιες εφορίες καπνού και το τρίτο θα παραδίνεται στον καπνοπαραγωγό.

3. Ο έλεγχος των αποθηκών καπνού παραγωγών θα διενεργηθεί το μήνα Αύγουστο, είναι όμως δυνατό να παραταθεί μέχρι τέλους Μάρτη 1985, με απόφαση του Προέδρου του Ε.Ο.Κ.

4. Μετά την αποπεράτωση του ελέγχου από τον Ε.Ο.Κ. και την καταστροφή των αχρήστων ή των εκτός ποιοτικής κατάταξης καπνών καθώς και την έκδοση από αυτόν των εξ ελέγχου αδειών κατοχής των αποθηκευμένων παραγωγικών καπνών, και εντός μηνός το αργότερο, θα αποσταλούν στις

κατά τόπο αρμόδιες εφορείες καπνού, τα δεύτερα αντίτυπα των πρωτοκόλλων εξέλεγξης μαζί με συγκεντρωτικό πίνακα, που θα περιλαμβάνει τον αριθμό των κατά κοινότητα και χωριό παραγωγών στα χέρια των οποίων υπάρχουν αδιάθετα καπνά, καθώς και τις ποσότητες των καπνών, κατά εσοδεία και κατηγορία, που βρέθηκαν και τα οποία, ανάλογα με την ποιοτική τους κατάσταση, καταστράφηκαν ή αναχρεώθηκαν, βάσει αντίστοιχων πρωτοκόλλων καταστροφής ή αδειών κατοχής εξ ελέγχου, αντίγραφα των οποίων θα αποστέλλονται επίσης στις εφορίες καπνού, για το κλείσιμο των μερίδων στα βιβλία χρεωπίστωσης των κατόχων καπνού παραγωγών.

Η ανωτέρω καταστροφή των καπνών θα γίνεται επιτόπια, ενώπιον επιτροπής συγκροτούμενης με απόφαση του αρμόδιου περιφερειακού οργάνου του Ε.Ο.Κ., αποτελούμενης από δύο υπαλλήλους του Ε.Ο.Κ., και τον Πρόεδρο της Κοινότητας έπειτα από ενυπόγραφη αίτηση του κατόχου του καπνού, επάνω στο έντυπο του πρωτοκόλλου καταστροφής.

5. Είναι αυτονόητο ότι οι εφορείες καπνού θα εξακολουθήσουν να ασκούν τον έκτακτο έλεγχο των αποθηκών καπνού παραγωγών, καθώς και την παρακολούθηση της διακίνησης γενικά του καπνού, για την άσκηση του δημοσιονομικού έργου του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά, με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών.

Οι Υπουργοί

Αν. Υπουργός Οικονομικών	Γεωργίας
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ	ΚΩΝ. ΣΗΜΙΤΗΣ»

γ) «Αριθ. πρωτ. Κ. 1711/277/11 Μαρτίου 1985.
Υποβολή στον Εθνικό Οργανισμό Καπνού των δηλώσεων καλλιέργειας καπνού έτους 1985.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το β.δ. της 7/10.2.1915 «περί εκτελέσεως του ν. 522/1914».
2. Το β.δ. της 22/26.5.1918 «περί εκτελέσεως του ν. 1321/1918».
3. Το β.δ. της 13/16.4.1920 «περί κώδικος νόμων περί φορολογίας καπνού».
4. Τον α.ν. 1525/1950 «περί καλλιεργείας καπνού και άλλων τινών διατάξεων», όπως κυρώθηκε με το ν. 1617/51.
5. Το π.δ. 3758/1957 «περί ιδρύσεως Εθνικού Οργανισμού Καπνού».
6. Την 26/18.2.1961 πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «περί καλλιεργείας καπνού ποικιλίας BURLEY», όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 169/73.
7. Το ν.δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων».
8. Τους κανονισμούς της Ε.Ο.Κ. α) 727 Συμβουλίου της 21.4.1970 «περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού», β) 1726/70 της Επιτροπής της 25.8.1970 «περί των λεπτομερειών της χορήγησης προκαταβολής του καπνού σε φύλλα», γ) 1075/78 της Επιτροπής της 23.5.1978 «περί τροποποιήσεως του κανονισμού της Ε.Ο.Κ. 1726/70» και δ) 1388/81 της Επιτροπής της 25.5.1981 «περί παρεκκλίσεως από τον κανονισμό 1726/70».
9. Το ν. 400/1976 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων», όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1266/1982.
10. Την 100/11.9.76 πράξη Υπουργικού Συμβουλίου.
11. Το π.δ. 636/77 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού».
12. Το ν. 992/1979 «περί οργανώσεως των διοικητικών υπηρεσιών δια την εφαρμογή της Συνθήκης Προσχώρησης της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ρυθμίσεως συναφών θεσμικών και οργανωτικών θεμάτων».
13. Το π.δ. 397/80 «περί οργανώσεως της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Αγορών Γεωργικών Προϊόντων (Υ.Δ.Α.ΓΕ.Π.) και τροποποιήσεως του π.δ. 433/77 «περί οργανισμού του Υπουργείου Γεωργίας».
14. Την 451199/81 κοινή απόφαση Υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου «περί ορισμού φορέα για παρεμβάσεις και κάθε είδους ενισχύσεις στον τομέα του καπνού».
15. Το έγγραφο του Εθνικού Οργανισμού Καπνού Ε.Π. 47/29.6.82, με τις παρατηρήσεις του στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «για τον έλεγχο του καπνού σε φύλλα, προς διασφάλιση δημοσίων εσόδων».
16. Τα έγγραφα του Υπουργείου Γεωργίας 456395/2798/30.3.1981, 475938/11494/2.12.1981, 473623/11.8.1982 και το ενημερωτικό σημείωμα της 17.3.1982 για τον Υπουργό Γεωργίας.
17. Το γεγονός ότι η Εθνική Νομοθεσία δεν έχει ακόμη αναμορφωθεί για να εναρμονισθεί με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και γι' αυτό εξακολουθεί να ισχύει ως προς το μέρος αυτής που δεν συγκρούεται με αντίστοιχες διατάξεις της Κοινοτικής Νομοθεσίας.
18. Την ανάγκη αντιμετώπισης των συναφών θεμάτων της αρχόμενης καλλιεργητικής περιόδου 1985, με τρόπο που να αποτρέπει επικαλύψεις αρμοδιοτήτων μεταξύ υπηρεσιών των Υπουργείων Οικονομικών και Γεωργίας, να απλουστεύει τις σχετικές διαδικασίες και έτσι να διευκολύνει τους συναλλασσόμενους.

Αποφασίζουμε

Κατεξαίρεση των κείμενων διατάξεων της καπνικής νομοθεσίας, ειδικά για το καλλιεργητικό έτος 1985:

1. Οι δηλώσεις καλλιέργειας καπνού θα υποβληθούν από τους καπνοκαλλιεργητές στα οικεία περιφερειακά γραφεία του Εθνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΟΚ) σαν φορέα των κοινοτικών παρεμβάσεων και ενισχύσεων, από τον οποίο θα καθορισθεί η ημερομηνία υποβολής των δηλώσεων αυτών.

2. Οι ανωτέρω δηλώσεις θα περιλαμβάνουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη Διεύθυνση Φορολογίας Καπνού του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και για τον ΕΟΚ, από τον οποίο και θα θεωρηθούν ως προς το περιεχόμενό τους, θα συνταχθούν δε σε τέσσερα αντίτυπα, από τα οποία το πρώτο θα παραμείνει στον ΕΟΚ, το δεύτερο θα αποσταλεί στις, κατά τόπο, αρμόδιες εφορείες καπνού μαζί με συγκεντρωτικό πίνακα, κατά χωριό, το τρίτο στο οικείο υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας για τη χορήγηση καλλιεργητικών δανείων και το τέταρτο στον καπνοπαραγωγό.

3. Ο έλεγχος των καπνοφυτειών που προβλέπεται τόσο από τις εθνικές καπνικές διατάξεις όσο και από τις κοινοτικές θα διενεργηθεί από τις, κατά τόπο, αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΟΚ, οι οποίες μετά το πέρας του ελέγχου θα γνωστοποιήσουν στις εφορείες καπνού τα απαραίτητα γιαυτές σχετικά στοιχεία.

4. Οι κυρώσεις που αφορούν παραβάσεις, αναφορικά με τις δηλώσεις καπνοκαλλιέργειας, οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις της κείμενης καπνικής νομοθεσίας, όπως ισχύει στα πλαίσια της νομοθεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, θα εξακολουθήσουν να επιβάλλονται από τις εφορείες καπνού, βάσει εκθέσεων διαπιστώσεως παραβάσεων, που θα αποστέλλονται σ' αυτές από τις υπηρεσίες του ΕΟΚ και κάθε άλλο, κατά νόμο, αρμόδιο όργανο.

5. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί νομοθετικά, να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών.

Οι Υπουργοί

Αν. Υπουργός Οικονομικών	Γεωργίας
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ	Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ»

Δ) «Αριθ. Πρωτ. Κ. 5351/920/26 Αυγούστου 1985.

Διενέργεια ελέγχου αποθηκών καπνού παραγωγών έτους 1985 από τον Εθνικό Οργανισμό Καπνού.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 32 και 34 του από 13/16 Απριλίου 1920 β. δ. «περί Κώδικος Νόμων Φορολογίας καπνού».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του από 7/8 Αυγούστου 1893 β.δ. «περί εκτελέσεως του ν. ΒΝΕ».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 14 του από 7/10 Φεβρουαρίου 1915 β.δ. «περί εκτελέσεως του ν. 522/1914».

4. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του από 22/26 Μαΐου 1918 β.δ. «περί εκτελέσεως του ν. 1321/1918».

5. Τις διατάξεις του άρθρου 12 του α.ν. 1525/1950, όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 6 του ν.δ. 1401/73 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του ν.δ. 4373/64 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων».

6. Το ν. 400/76 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων», όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1266/82, καθώς και την 100/1976 Π.Υ.Σ.

7. Το π.δ. 636/77 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού».

8. Το ν. 992/79 «περί οργανώσεως των διοικητικών υπηρεσιών δια την εφαρμογή της συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ρυθμίσεως συναφών θεσμικών και οργανωτικών θεμάτων».

9. Το π.δ. 397/80 «περί οργανώσεως της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Αγορών Γεωργικών Προϊόντων (Υ.Δ.Α.ΓΕ.Π.) και τροποποιήσεως του π.δ. 433/77 «περί Οργανισμού του Υπουργείου Γεωργίας».

10. Την 451199/81 κοινή απόφαση Υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου «περί ορισμού φορέα για παρεμβάσεις και κάθε είδους ενισχύσεις στον τομέα του καπνού».

11. Τους σχετικούς κανονισμούς της ΕΟΚ.

12. Το γεγονός ότι η Εθνική Καπνική Νομοθεσία για τον καπνό σε φύλλα δεν έχει ακόμη αναμορφωθεί για να εναρμονιστεί με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και γι' αυτό εξακολουθεί να ισχύει ως προς το μέρος αυτής που δεν συγκρούεται με αντίστοιχες διατάξεις της Κοινοτικής νομοθεσίας.

13. Την αριθ. Ε.12496/1.10.1982 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία συγκροτήθηκε ομάδα εργασίας για τη μελέτη της μεταφοράς αρμοδιοτήτων μη φορολογικού περιεχομένου του Υπουργείου σε άλλες υπηρεσίες.

14. Την από 14.1.1983 Εισηγητική Έκθεση της ανωτέρω ομάδας εργασίας, με την οποία πρότεινε τη μεταφορά, από υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών σε υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, αρμοδιοτήτων που αναφέρονται σε θέματα καλλιέργειας - παραγωγής καπνού, ελέγχου καπνοκαλλιέργειας και αποθηκών καπνού παραγωγών.

Αποφασίζουμε

Κατεξαίρεση των κείμενων διατάξεων της καπνικής νομοθεσίας, για το έτος 1985:

1. Ο τακτικός έλεγχος των αποθηκών καπνού παραγωγών θα διενεργηθεί από τα περιφερειακά γραφεία και τις τοπικές τεχνικές υπηρεσίες του Εθνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΟΚ), βάσει σχετικών εντύπων πρωτοκόλλων εξελέγξεως.

2. Τα ανωτέρω έντυπα θα περιλαμβάνουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη Δ/νση Φορολογίας Καπνού του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και για την Υ.Δ.Α.ΓΕ.Π., θα συμπληρώνονται δε σε τρία αντίτυπα, από τα οποία το πρώτο θα παραμείνει στον ΕΟΚ, το δεύτερο θα αποστέλλεται στις κατά τόπο αρμόδιες εφορίες καπνού και το τρίτο θα παραδίδεται στον καπνοπαραγωγό.

3. Ο έλεγχος των αποθηκών καπνού παραγωγών θα διενεργηθεί το μήνα Αύγουστο, είναι όμως δυνατό να παραταθεί μέχρι τέλους Ιανουαρίου 1986, με απόφαση του Προέδρου του ΕΟΚ.

4. Μετά την αποπεράτωση του ελέγχου από τον ΕΟΚ και την καταστροφή των άχρηστων ή των εκτός ποιοτικής κατάταξης καπνών, καθώς και την έκδοση από αυτόν των εξ ελέγχου αδειών κατοχής των αποθηκευμένων παραγωγικών καπνών, και μέσα σ' ένα μήνα το αργότερο, θα αποσταλούν στις κατά τόπο αρμόδιες εφορίες καπνού, τα δεύτερα αντίτυπα των πρωτοκόλλων εξέλεγξης μαζί με συγκεντρωτικό πίνακα, που θα περιλαμβάνει τον αριθμό των κατά κοινότητα και χωριό παραγωγών στα χέρια των οποίων υπάρχουν αδιάθετα καπνά, καθώς και τις ποσότητες των καπνών, κατά εσοδεία και κατηγορία, που βρέθηκαν και οι οποίες, ανάλογα με την ποιοτική τους κατάσταση, καταστράφηκαν ή αναχρεώθηκαν, βάσει αντίστοιχων πρωτοκόλλων καταστροφής ή αδειών κατοχής εξ ελέγχου, αντίγραφα των οποίων θα αποστέλλονται επίσης στις Εφορίες Καπνού, για το κλείσιμο των μερίδων στα βιβλία χρεωπίστωσης των κατόχων καπνού παραγωγών.

Η ανωτέρω καταστροφή των καπνών θα γίνεται επιτόπια, ενώπιον Επιτροπής, συγκροτούμενης με απόφαση του αρμόδιου Περιφερειακού Οργάνου του ΕΟΚ που θα αποτελείται από 2 υπαλλήλους του ΕΟΚ και τον Πρόεδρο της αρμόδιας Κοινότητας, έπειτα από ενυπόγραφη αίτηση του κατόχου του καπνού, στο έντυπο του πρωτοκόλλου καταστροφής.

5. Οι εφορίες καπνού θα εξακολουθήσουν να ασκούν τον έκτακτο έλεγχο των αποθηκών καπνού παραγωγών, καθώς και την παρακολούθηση της διακίνησης γενικά του καπνού, για την άσκηση του δημοσιονομικού έργου του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά, με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών — ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

Γεωργίας — Ι. ΠΟΤΤΑΚΗΣ»

ε) «Αριθ. Πρωτ. Κ. 5911/1001/18 Σεπτεμβρίου 1985 Υποβολή στον Εθνικό Οργανισμό Καπνού των δηλώσεων παραγωγής καπνού σε φύλλα, εσοδείας 1985.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το β.δ. της 7/10.2.1915 «περί εκτελέσεως του ν. 522/1914».

2. Το β.δ. της 22/26.5.1918 «περί εκτελέσεως του ν. 1321/1918».

3. Το β.δ. της 13/16 Απριλίου 1920 «περί Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας Καπνού».

4. Το ν.δ. 3758/1957 «περί ιδρύσεως Εθνικού Οργανισμού Καπνού».

5. Την 26/18.2.1961 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «περί καλλιεργείας καπνού ποικιλίας BURLEY», όπως κυρώθηκε με το ν.δ. 169/73, καθώς και την 10930/1642/23.7.1964 απόφαση Υπουργού Οικονομικών «περί ρυθμίσεως της διαδικασίας δια την καλλιέργειαν, κατοχήν, αποθήκευσιν κ.λπ. καπνών ποικιλίας BURLEY».

6. Τους κανονισμούς της Ε.Ο.Κ., όπως τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα:

α) 727/70 του Συμβουλίου της 21.4.1970 «περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού», β) 1726/70 της Επιτροπής της 25.8.1970 «περί των λεπτομερειών της χορηγήσεως πριμοδοτήσεως του καπνού σε φύλλα», γ) 1727/70 της Επιτροπής της 25.8.1970 «περί των λεπτομερειών της παρεμβάσεως στον τομέα του ακατέργαστου καπνού», δ) 1076/1978 της Επιτρο-

πής της 23.5.1978 «περί ανακοινώσεως στοιχείων επί του ακατέργαστου καπνού» και ε) 1536/1981 του Συμβουλίου της 19.5.81 «περί τροποποιήσεως, λόγω της προσχωρήσεως της Ελλάδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1469/70 «περί καθορισμού των ποσοστών και των ποσοτήτων καπνού που αναλαμβάνονται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως, καθώς και του ποσοστού της κοινοτικής παραγωγής καπνού, του οποίου η υπέρβαση συνεπάγεται τη θέση σε ενέργεια των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 727/70».

7. Το ν. 400/1976 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» όπως τροποποιήθηκε με το ν. 1266/1982, καθώς και την 100/11.9.76 πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.

8. Το π.δ. 636/1977 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού».

9. Το ν. 992/1979 «περί οργανώσεως των διοικητικών υπηρεσιών δια την εφαρμογή της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ρυθμίσεως συναφών θεσμικών και οργανωτικών θεμάτων».

10. Το π.δ. 397/1980 «περί οργανώσεως της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Αγορών Γεωργικών Προϊόντων (Υ.Δ.Α.ΓΕ.Π.) και τροποποιήσεως του π.δ. 433/1977 «περί οργανισμού του Υπουργείου Γεωργίας».

11. Την 451199/81 κοινή απόφαση Υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου «περί ορισμού φορέα για παρεμβάσεις και κάθε είδους ενισχύσεις στον τομέα του καπνού».

12. Το γεγονός ότι η εθνική καπνική νομοθεσία για τον καπνό σε φύλλα δεν έχει ακόμη αναμορφωθεί για να εναρμονιστεί με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και γι' αυτό εξακολουθεί να ισχύει ως προς το μέρος αυτής που δεν συγκρούεται με αντίστοιχες διατάξεις της Κοινοτικής Νομοθεσίας.

13. Την ανάγκη αντιμετώπισης των σχετικών με την υποβολή των δηλώσεων παραγωγής καπνού έτους 1985, θεμάτων. έτσι που να αποτρέπονται επικαλύψεις αρμοδιοτήτων μεταξύ υπηρεσιών των Υπουργείων Οικονομικών και Γεωργίας, να απλουστεύονται οι συναφείς διαδικασίες και να διευκολύνονται οι συναλλασσόμενοι.

Αποφασίζουμε:

Κατεξαίρεση των κειμένων διατάξεων της καπνικής νομοθεσίας, για τα καπνά σε φύλλα, εσοδείας 1985:

1. Οι δηλώσεις παραγωγής καπνού σε φύλλα, εσοδείας 1985, θα υποβληθούν από τους καπνοπαραγωγούς στα οικεία περιφερειακά γραφεία του Εθνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΟΚ), σαν φορέα των κοινοτικών παρεμβάσεων και ενισχύσεων, από τον οποίο θα καθοριστεί η ημερομηνία υποβολής των δηλώσεων αυτών.

2. Οι ανωτέρω δηλώσεις θα περιλαμβάνουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη Δ/νση Φορολογίας Καπνού του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και για τον Ε.Ο.Κ., από τον οποίο και θα θεωρηθούν ως προς την αλήθεια του περιεχομένου τους, θα συνταχθούν δε σε τέσσερα αντίτυπα.

Από τα αντίτυπα αυτά, το πρώτο θα παραμείνει στον ΕΟΚ, το δεύτερο θα αποσταλεί στις, κατά τόπο, αρμόδιες εφορίες καπνού μαζί με συγκεντρωτικό πίνακα κατά χωριό μέσα σ' ένα μήνα από τη θεώρηση των δηλώσεων, το τρίτο στο οικείο υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας για τη χορήγηση δανείων με ενέχυρο καπνού και το τέταρτο στον καπνοπαραγωγό.

3. Οι κυρώσεις που αφορούν παραβάσεις αναφορικά με τις δηλώσεις παραγωγής καπνού σε φύλλα. οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις της κείμενης Εθνικής Καπνικής Νομοθεσίας, όπως αυτή ισχύει στα πλαίσια της νομοθεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, θα εξακολουθήσουν να επιβάλλονται από τις εφορίες καπνού, βάσει εκθέσεων διαπιστώσεως παραβάσεων. που θα αποστέλλονται σ' αυτές, από τις υπηρεσίες του Ε.Ο.Κ. και κάθε άλλο, κατά νόμο, αρμόδιο όργανο.

4. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί νομοθετικά, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών	Γεωργίας
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ»

8. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 26605/38349/12.3.1985 και 56228/111—176/7.6 1985 οι οποίες έχουν ως εξής:

α) «Αριθ. Πρωτ. 26605 Αθήνα, 12 Μαρτίου 1985
ΘΕΜΑ: Ρύθμιση χρεών που οφείλονται στο Δημόσιο.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 «Περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων».

β) Τις διατάξεις του ν.δ. 321/1969 «Περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού».

γ) Την ανάγκη αντιμετώπισης των φορολογουμένων με ενιαίο τρόπο και με αντικειμενικά κριτήρια, στα πλαίσια της παροχής διευκολύνσεων κατά την εκπλήρωση των οφειλών τους προς τι Δημόσιο.

Αποφασίζουμε:

1. Χρέη προς το Δημόσιο από κάθε αιτία, καθώς και χρέη υπέρ τρίτων που βεβαιώνονται και εισπράττονται μαζί με αυτά, εφόσον έχουν γίνει ληξιπρόθεσμα μέχρι τις 31.12.1984, καταβάλλονται σε δόσεις κατά τις ακόλουθες διακρίσεις:

α) Χρέη για τα οποία η βασική οφειλή ανέρχεται μέχρι δρχ. 100.000 εξοφλούνται σε δέκα (10) μηνιαίες ισόποσες διαδοχικές δόσεις,

β) Χρέη για τα οποία η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 100.001 μέχρι δρχ. 500.000 εξοφλούνται σε δώδεκα (12) μηνιαίες ισόποσες διαδοχικές δόσεις,

γ) Χρέη για τα οποία η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 500.001 μέχρι δρχ. 1.000.000 εξοφλούνται σε δεκατέσσερις (14) μηνιαίες ισόποσες διαδοχικές δόσεις,

δ) Χρέη για τα οποία η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 1.000.001 μέχρι δρχ. 5.000.000 εξοφλούνται σε δεκαέξι (16) μηνιαίες ισόποσες διαδοχικές δόσεις,

ε) Χρέη για τα οποία η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 5.000.001 μέχρι δρχ. 30.000.000 εξοφλούνται σε δεκαοκτώ (18) μηνιαίες ισόποσες διαδοχικές δόσεις.

2. Ληξιπρόθεσμα χρέη για τα οποία η βασική οφειλή υπερβαίνει το ποσό των δραχμών τριάντα εκατομμυρίων (30.000.000) δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις της παρούσας.

3. Προϋπόθεση για την υπαγωγή των οφειλετών στην παραπάνω ρύθμιση είναι η υποβολή σχετικής αίτησης στο αρμόδιο δημόσιο ταμείο μέχρι τις 29.3.1985 και η εξόφληση μέχρι την ίδια ημερομηνία των ληξιπρόθεσμων οφειλών του τρέχοντος οικονομικού έτους.

4. Ως βασική οφειλή, για την υπαγωγή των οφειλετών στην παραπάνω ρύθμιση, νοείται το σύνολο των βασικών χρεών που ήταν ληξιπρόθεσμα κατά την 31.12.1984.

5. Η καταβολή της πρώτης δόσης των κατά τις προηγούμενες παραγράφους ρυθμιζόμενων χρεών πρέπει να γίνει μέχρι τις 10.4.1985, καθεμιάς δε από τις υπόλοιπες μέχρι τη δέκατη ημέρα των επόμενων μηνών.

Η παρούσα ρύθμιση, για την οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.), δεν απαλλάσσει το χρέος από τις προσαυξήσεις.

6. Η παράλειψη καταβολής μιας δόσης των ρυθμιζόμενων χρεών έχει σαν συνέπεια την απώλεια του δικαιώματος που παρέχεται με την απόφαση αυτή.

7. Εάν ο οφειλέτης καταβάλει το σύνολο των χρεών που θα ρυθμισθούν μέσα στην προθεσμία καταβολής της πρώτης

δόσης (μέχρι 10.4.1985), απαλλάσσεται από τις οφειλόμενες προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής κατά τις παρακάτω διακρίσεις και ποσοστά:

α) Για χρέη που η βασική οφειλή ανέρχεται μέχρι δρχ. 100.000 ποσοστό 40%.

β) Για χρέη που η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 100.001 μέχρι δρχ. 500.000 ποσοστό 35%.

γ) Για χρέη που η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 500.001 μέχρι δρχ. 1.000.000 ποσοστό 30%.

δ) Για χρέη που η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 1.000.001 μέχρι δρχ. 5.000.000 ποσοστό 25%.

ε) Για χρέη που η βασική οφειλή ανέρχεται από δρχ. 5.000.001 μέχρι δρχ. 30.000.000 ποσοστό 20%.

8. Εξαιρούνται από την πιο πάνω ρύθμιση χρέη προερχόμενα από πρόστιμα αυθαίρετων κατασκευών, από τελωνειακά έσοδα, από συμβάσεις, εκτός των οφειλών από δάνεια που χορηγήθηκαν με την εγγύηση του Δημοσίου και έχουν βεβαιωθεί στα δημόσια ταμεία, από έλλειμμα δημόσιας διαχείρισης και από παραβάσεις της νομοθεσίας περί προστασίας του εθνικού νομίσματος.

Επίσης εξαιρούνται χρέη για τα οποία έχει γίνει πτωχευτικός συμβιβασμός ή εκούσιος (εξωπτωχευτικός) συμβιβασμός με το Δημόσιο.

9. Η παραγραφή των χρεών, που σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους θα υπαχθούν σε τμηματική καταβολή, αναστέλλεται για ολόκληρο το χρονικό διάστημα, το οποίο αφορά η ρύθμιση αυτή. Μετά την παύση της αναστολής συνεχίζεται η παραγραφή και σε καμιά περίπτωση δεν συμπληρώνεται πριν περάσει ένα εξάμηνο.

10. Οποιαδήποτε μέτρα που έχουν ληφθεί ή θα ληφθούν για την είσπραξη των χρεών που θα υπαχθούν στην παρούσα ρύθμιση εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι να εξοφληθούν τα χρέη.

Κατεξαίρεση, αναστέλλεται η εκτέλεση των ενταλμάτων προσωπικής κράτησης καθώς και η συνέχιση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης κινητών ή ακινήτων, εφόσον ο οφειλέτης θα είναι συνεπής προς τη ρύθμιση.

Η αναστολή αυτή δεν ισχύει προκειμένου για κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί στα χέρια τρίτων.

Όσοι έχουν προσωποκρατηθεί για τα παραπάνω χρέη απολύονται, εφόσον υπαχθούν στη ρύθμιση, σύμφωνα με την παράγραφο 3 της παρούσας και καταβάλουν την πρώτη δόση των ρυθμιζόμενων χρεών.

11. Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

β) «Αριθ. Πρωτ. 56228

Αθήνα, 7 Ιούνη 1985

ΘΕΜΑ: Παράταση της προθεσμίας καταβολής του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων οικον. έτους 1985.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν.δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 1284/1982, για παράταση των προθεσμιών καταβολής χρεών προς το Δημόσιο σε εξαιρετικές περιπτώσεις (καθυστερημένες αφίξεις μηχανογραφικών τριπλοτύπων είσπραξης κ.λπ.).

3. Το γεγονός ότι πολλοί φορολογούμενοι θα πάρουν καθυστερημένα από το ΜΗΚΥΟ τα μηχανογραφικά τριπλότυπα είσπραξης του φόρου εισοδήματος οικον. έτους 1985 λήξης 10.6.85.

Αποφασίζουμε

1. Παρατείνουμε μέχρι και της 21.6.1985 την προθεσμία καταβολής των δόσεων του φόρου εισοδήματος οικον. έτους 1985, που εισπράττεται με μηχανογραφικά τριπλότυπα και η οποία λήγει στις 10.6.1985.

Οι φορολογούμενοι που θα εξοφλήσουν το σύνολο του φόρου μέχρι την παραπάνω ημερομηνία (21.6.1985) θα τύχουν έκπτωσης 10%.

2. Οι παραπάνω φορολογούμενοι θα πληρώσουν στη συνέχεια την τέταρτη και πέμπτη δόση του φόρου μαζί στις 10.8.1985, χωρίς προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής.

3. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν ισχύουν για τους φορολογούμενους που θα πάρουν εκκαθαριστικά σημειώματα του φόρου εισοδήματος με ημερομηνία πρώτης πληρωμής 10.7.1985.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ»

9. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η Θ. 722/674/25.7.1985 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών «περί απαλαγής της Δ.Ε.Θ. Α.Ε. από το φόρο δημοσίων θεαμάτων», που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 504/23.8.1985 τεύχος Β΄ και έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τη διάταξη του εδαφίου β της παραγρ. 1 του άρθρου 17 του ν.δ. 2561/1953 «Περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως φορολογικών τινών νόμων και άλλων διατάξεων», όπως έχει προστεθεί με το άρθρο 12 του α.ν. 154/1967.

2. Τα έγγραφα που υποβάλλει κάθε χρόνο η Α.Ε. «Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης», για απαλλαγή από το φόρο δημοσίων θεαμάτων των εισιτηρίων εισόδου και των καλλιτεχνικών εκδηλώσεων.

3. Ότι η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης λειτουργεί για το δημόσιο συμφέρον.

4. Την αριθ. Δ. 3543/2353/22.7.1985 απόφαση Υπουργού Οικονομικών για μεταβίβαση της εξουσίας να υπογράφει με «Εντολή Υπουργού» στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών.

Αποφασίζουμε

Την απαλλαγή της «Δ.Ε.Θ. Α.Ε.». από το φόρο δημοσίων θεαμάτων και τα συνεισπραττόμενα με αυτόν τέλη και εισφορές υπέρ τρίτων, στα εισιτήρια εισόδου στη γενική και στις κλαδικές εκθέσεις, στις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και στα δημόσια θεάματα που διοργανώνονται από την ίδια τη Δ.Ε.Θ. στο χώρο της.

Η παρούσα, που ισχύει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, θα κυρωθεί νομοθετικά.

Με εντολή Υπουργού
Ο Γενικός Γραμματέας
Γ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ»

10. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η Μ.4314/293/6.12.1985 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών «περί διαθέσεως αλατιού απ' ευθείας από τις αλυκές του Κράτους» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 736/6.12.85 τεύχος Β΄ και έχει ως εξής:

«ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

Α. Την ανάγκη άμεσου εφοδιασμού του καταναλωτικού κοινού με αλάτι.

Β. Το γεγονός ότι:

1) Ο Σύλλογος Προσωπικού των υπαλλήλων της Α.Ε. «ΕΔΕΜΕΔ» έχει κατέβει σε απεργία διαρκείας.

2) Η Α.Ε. «ΕΔΕΜΕΔ», εταιρία που έχει αναλάβει με σύμβαση τη διάθεση και διαχείριση των μονοπωλιακών ειδών, δεν εφοδιάζει τις αποθήκες Μονοπωλίων με τα είδη αυτά λόγω λήξεως της σύμβασης στις 31.12.1985.

3) Το αλάτι αποτελεί είδος πρώτης ανάγκης, χρησιμοποιούμενο ως πρώτη ύλη, τόσο στη βιομηχανία, όσο και στην επεξεργασία προϊόντων (διατήρηση τροφών-ελιών, τουρσιών κ.λπ.) και

4) η ανάγκη εφοδιασμού του κοινού με αλάτι είναι επιτακτικότερη λόγω εποχής συγκομιδής των ελιών.

Αποφασίζουμε:

1. Η πώληση του αλατιού θα γίνεται απ' ευθείας από τις αλυκές του Κράτους σε όλες τις επιχειρήσεις, συνεταιρισμούς και ιδιώτες.

2. Η τιμή πώλησης του αλατιού καθορίζεται σε δραχμές 5 το κιλό. Η τιμή αυτή επιβαρύνεται ακόμα με δραχμές 0,27 το κιλό υπέρ του ΙΚΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 13/1973 και με χαρτόσημο τιμολογίου 3,6%.

3. Αναθέτουμε στον Οικονομικό Έφορο Μεσολογγίου τη διαχείριση και διάθεση του αλατιού που έχει προμηθευτεί το Ελληνικό Μονοπώλιο από την Α.Ε. «ΑΛΥΚΑΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ» με τη Σύμβαση Προμήθειας 65865/84.

4. Ορίζουμε αρμόδιους για τη διάθεση του αλατιού των κρατικών αλυκών τους επιτηρητές των αλυκών αυτών.

5. Η παράδοση του αλατιού θα γίνεται με την προσκόμιση του διπλοτύπου είσπραξης του Δημοσίου Ταμείου από τον ενδιαφερόμενο, για το αντίτιμο της χορηγούμενης ποσότητας πλέον των λοιπών επιβαρύνσεων.

6. Το Δημόσιο Ταμείο θα φέρει το έσοδο από την πώληση του αλατιού στον Κ.Α. 2426.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να κυρωθεί με νόμο και θα ισχύει μέχρι 31.12.1985.

Ο Υπουργός
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

11. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι 46814/1857/9.5.1985, 46829/1886/9.5.1985 και 80013/8592/8.8.1985 αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, οι οποίες έχουν ως εξής:

α) «Αριθ. 46814/1857

Αντικατάσταση των εδαφίων ια και ιβ της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν. 1505/1984.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 1505/1984.

2. Το γεγονός ότι δεν ήταν πρόθεση του ν. 1505/84 η κατάργηση του ειδικού επιδόματος των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα ορεινά ή απομονωμένα μειονοτικά σχολεία της Δυτικής Θράκης, καθώς και του επιδόματος μετεκπαίδευσης των εκπαιδευτικών σε σχολές ή κέντρα εκπαίδευσης, τα οποία καλύπτουν πραγματικές δαπάνες διαβίωσης και η ενσωμάτωσή τους στις τακτικές αποδοχές, ενόψει του σκοπού για τον οποίο χορηγούνται τα ανωτέρω επιδόματα, και λόγω της συχνής εναλλαγής των προσώπων που τα δικαιούνται.

3. Την αριθ. Υ.79/84 απόφαση του Πρωθυπουργού, αποφασίζουμε:

Αντικαθιστούμε τα εδάφια ια και ιβ της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ν. 1505/1984 από τότε που ίσχυσαν, ως εξής:

«ια) Δασκάλων μονοθέσιων σχολείων.

ιβ) Λοιπά γενικά ή ειδικά επιδόματα, ανεξάρτητα από την ονομασία τους και τον τρόπο που καταβάλλονται, εφόσον δεν διατηρούνται με ρητή διάταξη του νόμου αυτού, εκτός από τα έξοδα παράστασης, τα χορηγούμενα για απόδοση πραγματικών δαπανών έξοδα κινήσεως και ιατρείου, για ειδικότητες υιοθετημένες από διεθνείς οργανισμούς που συστήθηκαν με διεθνείς συμβάσεις που έχει συνάψει η Ελλάδα, το επίδομα μετεκπαίδευσης και το επίδομα των εκπαιδευτικών λειτουργών που υπηρετούν σε μειονοτικά σχολεία της Δυτικής Θράκης.

Όπου για τον υπολογισμό των διατηρουμένων τελευταίων τούτων επιδομάτων αναφέρεται στις οικείες διατάξεις βασικός μισθός βαθμού της κλίμακας της διοικητικής ιεραρχίας, παίρνεται υπόψη, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, ο βασικός μισθός του κλιμακίου 28».

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Αθήνα, 9 Μαΐου 1985

Ο Υπουργός Αναπληρωτής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

β) «Αριθ. 46829/1886

Υπολογισμός ποσοστού 6,6% της Α.Τ.Α. πρώτου τετραμήνου 1985.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του ν. 1505/1984 «Αναδιάρθρωση μισθολογίου προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης κλπ.».

2. Το γεγονός ότι ο υπολογισμός της Α.Τ.Α. στις αποδοχές της 30.4.1984 θα δημιουργήσει προβλήματα κατά την εκκαθάριση των αποδοχών των υπαλλήλων.

3. Την Υ.79/21.6.84 (ΦΕΚ 413 τ. Β'.) απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, αποφασίζουμε:

Ορίζουμε όπως ειδικά για τον υπολογισμό του ποσοστού 6,6% της Α.Τ.Α. του πρώτου τετραμήνου 1985 θα ληφθούν υπόψη οι αποδοχές της 1ης Μαΐου 1985, όπως αυτές έχουν καθορισθεί με τις διατάξεις του άρθρ. 25 του ν. 1505/84.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Αθήνα, 9 Μαΐου 1985

Ο Αναπληρωτής Υπουργός
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

γ) «Αριθ. 80013/8592

Αντικατάσταση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρ. 11 του ν. 1505/84.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 1505/84 με τις οποίες χορηγήθηκε επίδομα οικογενειακών βαρών στους υπαλλήλους του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α.

2. Το γεγονός ότι ορισμένες τράπεζες δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός οριοθετήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/82.

3. Την ανάγκη ενιαίας εφαρμογής των ρυθμίσεων που αναφέρονται στο επίδομα οικογενειακών βαρών, όπως είχαν παγιωθεί, αποφασίζουμε:

Αντικαθιστούμε το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 11 του ν. 1505/84, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«Αν ο ένας από τους συζύγους είναι υπάλληλος ή συνταξιούχος των υπηρεσιών του προηγούμενου εδαφίου και ο άλλος υπάλληλος ή συνταξιούχος:

α) Του υπόλοιπου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετήθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65).

β) Των Ν.Π.Ι.Δ. που δεν περιλαμβάνονται στην έννοια του δημόσιου τομέα της προηγούμενης περίπτωσης πλην όμως λειτουργούν με μορφή οργανισμού κοινής ωφέλειας ή κρατικής επιχείρησης.

γ) Των ιδιωτικών τραπεζών εν γένει, και

δ) Είναι δικαιούχος επιδόματος οικογενειακών βαρών από το Διανεμητικό Λογ/σμό Οικογενειακών Επιδομάτων Μισθωτών (ΔΛΟΕΜ) του ΟΑΕΔ, ως υπάλληλος ή συνταξιούχος οποιασδήποτε από τις παραπάνω Υπηρεσίες, τότε το επίδομα οικογενειακών βαρών καταβάλλεται στον έναν απ' αυτούς, κατ' επιλογή τους».

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

Αθήνα, 8 Αυγούστου 1985

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

12. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκε η 51780/2101/27.5.1985 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, η οποία έχει ως εξής:

«Αριθ. 51780/2101.

Χορήγηση ειδικής αποζημίωσης στα όργανα της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος, κατά την περίοδο των βουλευτικών εκλογών της 2.6.1985.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Έχοντας υπόψη·

1. Τις διατάξεις: α) Του ν. 1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης», β) του ν. 1516/1985 «Τροποποίηση, αντικατάσταση και συμπλήρωση διατάξεων της νομοθεσίας για την εκλογή βουλευτών».

2. Το γεγονός της έκτακτης και εντατικής απασχόλησης των οργάνων, που αναφέρονται στο θέμα, κατά την περίοδο των βουλευτικών εκλογών της 2.6.1985, για την τήρηση της τάξης κλπ.

3 Την Υ. 79/21.6.1984 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών», αποφασίζουμε :

1. Εγκρίνουμε τη χορήγηση εφάπαξ αμοιβής στα όργανα της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος εκ δραχ. 5.000 κατ' άτομο για την έκτακτη απασχόλησή τους κατά την περίοδο των βουλευτικών εκλογών της 2.6.1985.

2. Δικαιούχοι της αμοιβής τυγχάνουν οι εν ενεργεία Αξιωματικοί, Υπαξιωματικοί και Αρχιφύλακες, οι μετεκπαιδευόμενοι Αστυφύλακες (Δόκιμοι Αστυφύλακες), οι Δόκιμοι Υπαστυνόμοι και οι Δόκιμοι Αρχιφύλακες της Ελληνικής Αστυνομίας και οι προς αυτούς αντίστοιχοι του Πυροσβεστικού Σώματος, ως και οι Αξιωματικοί, Ανθυπασπιστές — Υπαξιωματικοί και Λιμενοφύλακες (άνδρες και γυναίκες) του Λιμενικού Σώματος.

3. Η αμοιβή δεν υπόκειται σε κρατήσεις, θα πληρωθεί με τις αποδοχές του μηνός Ιουλίου 1985 και η δαπάνη θα βαρύνει τους τακτικούς προϋπολογισμούς των Υπουργείων Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας αντίστοιχα, οικονομικού έτους 1985.

4. Η παρούσα δεν έχει εφαρμογή για τους τελούντες σε καταστάσεις πολεμικής ή μόνιμης διαθεσιμότητας ή σε άλλη κατάσταση ένεκα της οποίας δεν εκτέλεσαν υπηρεσία.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Αθήνα, 27 Μαΐου 1985

Οι Υπουργοί

Αναπληρωτής Οικονομικών
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

Δημόσιας Τάξης
ΑΛ. ΦΛΩΡΟΣ

Εμπορικής Ναυτιλίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ»

13. Οι διατάξεις της περίπτωσης ζ της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου εφαρμόζονται και στα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων που αναφέρονται σ' αυτή, τα οποία προέκυψαν από 1 Ιανουαρίου 1984 μέχρι και τις 17 Σεπτεμβρίου 1985, ημερομηνία έναρξης εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 10 του ν. 1563/1985 (ΦΕΚ Α' 151).

14. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που εκδόθηκαν οι αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών Σ. 283/12/14.3.1984, Ε. 728/119/1.7.85 και Γ. 1070/66/10.9.1985, οι οποίες έχουν ως εξής:

α) «Αριθ. Σ. 283/12

Αθήνα, 14 Μαρτίου 1984

Θέμα: Για την παράταση της ισχύος των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 9 και του άρθρου 28 του ν. 588/1977.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του ν. 588/1977 «περί οργανώσεως των Αστικών Συγκοινωνιών Πρωτευούσης και άλλων τινών διατάξεων».

β) Το έγγραφο αριθ. 4100/121/3.2.1984 του Υπουργείου Συγκοινωνιών για την ανάγκη παράτασης μέχρι 31.12.1984 της ισχύος των διατάξεων των άρθρων 9 και 28 του ν. 588/1977, η ισχύς των οποίων έληξε την 31.12.1983.

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1. Η ισχύς των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 9 και του άρθρου 28 του ν. 588/1977 παρατείνεται από τότε που έληξε μέχρι 31.12.1984.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο παράταση της ισχύος των διατάξεων αυτών δεν αφορά τα εισαγόμενα από το εξωτερικό έτοιμα λεωφορεία.

Άρθρο 2.

Στα πρόσωπα που δικαιούνται ατελείας, βάσει των διατάξεων των άρθρων 9 και 28 του ν. 588/1977, όπως οι διατάξεις αυτές παρατείνονται με την παρούσα απόφαση, επιστρέφονται (με εξαίρεση τον εισαγωγικό δασμό) τα ποσά που από τη λήξη της ισχύος των παραπάνω διατάξεων και μέχρι την κοινοποίηση της απόφασής μας αυτής έχουν καταβάλει στα τελωνεία, για την εισαγωγή των αναγραφομένων στις διατάξεις αυτές ειδών, εφόσον προσκομίσουν μέχρι 31.12.1984 στα τελωνεία εισαγωγής τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά ατελείας.

Άρθρο 3.

Η απόφασή μας αυτή να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ»

β) «Αριθ. Ε. 728/119

Αθήνα, 1 Ιουλίου 1985

Θέμα: Για την παράταση της ισχύος των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 9 και του άρθρου 28 του ν. 588/1977.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α) Τις διατάξεις του ν. 588/1977 «περί οργανώσεως των Αστικών Συγκοινωνιών πρωτευούσης και άλλων τινών διατάξεων».

β) Το έγγραφο αριθ. 32180/1423/20.2.1985 του Υπουργείου των Συγκοινωνιών για την ανάγκη παράτασης της ισχύος των διατάξεων των άρθρων 9 και 28 του ν. 588/1977, η ισχύς των οποίων έληξε στις 31.12.1984.

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

1. Η ισχύς των διατάξεων των παρ. 2 και 3 του άρθρου 9 και του άρθρου 28 του ν. 588/1977 παρατείνεται από τότε που έληξε μέχρι 31.12.1985.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο παράταση της ισχύος των διατάξεων αυτών δεν αφορά τα εισαγόμενα από το εξωτερικό έτοιμα λεωφορεία.

Άρθρο 2.

Στα πρόσωπα που δικαιούνται ατελείας, βάσει των διατάξεων των άρθρων 9 και 28 του ν. 588/1977, όπως οι διατάξεις αυτές παρατείνονται με την παρούσα απόφαση, επιστρέφονται (με εξαίρεση τον εισαγωγικό δασμό) τα ποσά που από τη λήξη της ισχύος των παραπάνω διατάξεων και μέχρι την κοινοποίηση της απόφασής μας αυτής έχουν καταβάλει στα τελωνεία, για την εισαγωγή των αναγραφόμενων στις διατάξεις αυτές ειδών, εφόσον προσκομίσουν μέχρι 31.12.1985 στα τελωνεία εισαγωγής τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά ατελείας.

Άρθρο 3.

Η απόφασή μας αυτή να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ»

γ) «Αριθ. Γ. 1070/66

Αθήνα, 10 Σεπτεμβρίου 1985

Θέμα: Ατελής παράδοση 51 επιβατικών αυτοκινήτων (τζιπ) στο Υπουργείο Γεωργίας.

Σχετ.: Έγγραφο Υπουργείου Γεωργίας α) 176786/3.9.85 β) 365339/18.7.1985.

Έχοντας υπόψη:

α) Τα παραπάνω (α) και (β) σχετικά (φωτοαντίγραφα των οποίων σας στέλνουμε), με τα οποία το Υπουργείο Γεωργίας ζητά να επιτραπεί η ατελής εισαγωγή 51 επιβατικών αυτοκινήτων (τζιπ), από τα οποία τα 50 θα χρησιμοποιηθούν για την υλοποίηση των αναπτυξιακών προγραμμάτων και στην αντιπυρική προστασία των δασών και το 1 θα καλύψει ανάγκες του Κτηνιατρικού Ινστιτούτου Φυσιοπαθολογίας Αναπαραγωγής και Διατροφής Ζώων.

β) Τις διατάξεις ατελείας που ισχύουν για το Δημόσιο (άρθρο 26 β.δ. 25.7.1920, β.δ. 16.1.1937, ν.δ. 3287/55 κλπ.).

γ) Τις διατάξεις του άρθρου 14 του νόμου 2366/53 με τις οποίες καταργήθηκαν οι απαλλαγές από δασμούς και φόρους για την εισαγωγή επιβατικών αυτοκινήτων, εκτός των αναφερόμενων στις διατάξεις αυτές εξαιρέσεων, στις οποίες δεν περιλαμβάνονται οι δημόσιες πολιτικές υπηρεσίες.

Αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε, κατεξαίρεση των διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 2366/53, να παραδώσετε στο Υπουργείο Γεωργίας ατελώς τα 51 επιβατικά αυτοκίνητα (τζιπ) που αναγράφονται στα παραπάνω (α) και (β) σχετικά έγγραφά του, με βάση τις διατάξεις ατελείας του Δημοσίου, όπως αυτές έχουν τροποποιηθεί με το ν. 1402/83, και με την τήρηση των απαιτουμένων για την ατελή εισαγωγή τους όρων και διατυπώσεων.

Η απόφασή μας αυτή θα κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
Δ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

15. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από της δημοσιεύσεώς τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως οι αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών Δ. 1254/141/1.11.1984. Δ. 264/23/8.3.85, Δ. 482/47/30.4.85, Δ. 904/115/5.9.85, Δ. 905/116/5.9.85 και Δ. 1272/169/30.11.85. οι οποίες έχουν ως εξής:

α) «αριθ. Δ. 1254/141 Αθήνα, 1.11.1984

ΘΕΜΑ: Προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης και προσωπικών ειδών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την οδηγία του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 «για τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων».

2. Την αριθ. Υ. 80/21.6.84 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Οικονομικών» (ΦΕΚ 413/Β/84).

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

Πεδίο εφαρμογής.

1. Με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, παραδίδονται επιβατικά οχήματα με κινητήρα και τα ρυμουλκούμενα από αυτά οχήματα τροχόσπιτα αυτοκινούμενα ή όχι, σκάφη αναψυχής, ιδιωτικά αεροπλάνα, μοτοποδήλατα, άλογα ιππασίας και αντικείμενα ατομικής χρήσης που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών και δεν απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' του ν. 1402/83. Με το ίδιο καθεστώς παραδίδονται επίσης τα συνήθη ανταλλακτικά, εξαρτήματα και εξοπλισμός που εισάγονται με τα μεταφορικά μέσα.

2. Για να παραδοθεί ένα όχημα με τις διατάξεις της προσωρινής εισαγωγής πρέπει να έχει αποκτηθεί ή εισαχθεί σύμφωνα με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην αγορά της χώρας από την οποία προέρχεται και δεν τυχαίνει λόγω της εξαγωγής καμιάς απαλλαγής ή επιστροφής δασμών και λοιπών φόρων. Ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται όταν το όχημα είναι εφοδιασμένο με πινακίδα αριθμού κυκλοφορίας κανονικής σειράς του κράτους έκδοσης της άδειας κυκλοφορίας.

Όταν όμως πρόκειται για επιβατικά οχήματα για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας σε χώρα στην οποία η χορήγηση των πινακίδων αριθμού κυκλοφορίας κανονικής σειράς δεν εξαρτάται από την τήρηση των γενικών όρων φορολογίας της εσωτερικής αγοράς, οι χρήστες πρέπει να αποδείχνουν με οποιοδήποτε τρόπο ότι έχουν πληρωθεί οι προβλεπόμενοι φόροι.

Οι παραπάνω προϋποθέσεις δεν απαιτούνται για τα μεταφορικά μέσα που:

—παραδίδονται στο πλαίσιο των διπλωματικών και προξενικών σχέσεων·

—προορίζονται για τους αναγνωρισμένους από τη χώρα μας διεθνείς οργανισμούς και για το προσωπικό αυτών, μέσα στα όρια και με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους·

—παραδίδονται στο πλαίσιο των παραχωρήσεων που προβλέπονται για το ΝΑΤΟ.

3. Σε ειδικές περιπτώσεις που δικαιολογούνται από τις περιστάσεις είναι δυνατή η παράδοση με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής οχημάτων χωρίς να πληρούνται οι παραπάνω προϋποθέσεις.

Τέτοιες περιπτώσεις μπορούν να θεωρηθούν:

α) οχήματα που προέρχονται από τρίτες χώρες.

β) οχήματα που κομίζονται από διερχόμενους τουρίστες τα οποία παραδίδονται για 5 μέχρι 10 ημέρες για επανεξαγωγή.

γ) οχήματα που κομίζονται για τελωνισμό.

4. Οχήματα που παραδίδονται με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, το οποίο ρυθμίζεται από την παρούσα, απαλλάσσονται από την καταβολή τελών κυκλοφορίας.

5. Δεν υπάγονται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής τα οχήματα δημόσιας χρήσης.

Άρθρο 2.

Ορισμοί.

Για την εφαρμογή των διατάξεων περί προσωρινής εισαγωγής νοούνται ως:

α) «όχημα δημόσιας χρήσης»: κάθε οδικό όχημα το οποίο, σύμφωνα με τον τύπο κατασκευής και τον εξοπλισμό του, είναι κατάλληλο και προορίζεται για μεταφορές με ή χωρίς κόμιστρο:

— εννέα τουλάχιστον ατόμων, στα οποία περιλαμβάνεται και ο οδηγός.

— εμπορευμάτων.

καθώς και κάθε άλλο οδικό όχημα ειδικής χρήσης εκτός από την καθαυτό μεταφορά.

β) «Επιβατικό όχημα»: κάθε οδικό όχημα, συμπεριλαμβα**νομένου αν υπάρχει και του οχήματος που ρυμουλκείται από αυτό, εκτός από τα οχήματα που αναφέρονται στο σημείο α.**

γ) «Επαγγελματική χρήση»: η χρησιμοποίηση του μεταφορικού μέσου για την άμεση άσκηση αμειβόμενης δραστηριότητας ή δραστηριότητας που έχει κερδοσκοπικό σκοπό.

δ) «Ιδιωτική χρήση»: κάθε χρήση εκτός από την επαγ**γελματική.**

ε) «Κράτος μέλος»: κάθε άλλο κράτος μέλος της Ευρ. Κοινότητας εκτός από την Ελλάδα.

Άρθρο 3.

Έννοια κατοικίας.

1. «Συνήθης κατοικία»: **είναι ο τόπος** στον οποίο ένα άτομο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον 185 ημέρες το ημερολογιακό έτος, λόγω προσωπικών και επαγγελματικών δεσμών, ή, στην περίπτωση ατόμου χωρίς επαγγελματικούς δε**σμούς, λόγω προσωπικών δεσμών από τους οποίους προκύπτουν** στενοί δεσμοί μεταξύ αυτού του ατόμου και του τόπου στον οποίο κατοικεί.

Η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή του εξωτερικού δεν συνεπάγεται τη μεταφορά κατοικίας.

2. Στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για την απόδειξη της **συνήθους κατοικίας σε μία χώρα, εκτός από την παραμονή πά**νω από 185 μέρες το χρόνο, είναι:

α) αποδεικτικά που να δείχνουν ότι ο ενδιαφερόμενος εί**ναι γραμμένος στο δήμο ή την κοινότητα της χώρας από την** οποία προέρχεται ή στα προξενικά μητρώα της χώρας αυτής.

β) άδεια παραμονής και εργασίας στη χώρα της συνήθους κατοικίας.

Αποδεικτικά στοιχεία είναι το διαβατήριο, το δελτίο ταυτότητας ή οποιοδήποτε άλλο έγκυρο έγγραφο το οποίο θα θεωρηθεί αρκετό για την απόδειξη των παραπάνω.

Αν οι τελωνειακές αρχές έχουν αμφιβολίες για το κύρος των αποδεικτικών στοιχείων της συνήθους κατοικίας, ή με σκοπό ορισμένους ειδικούς ελέγχους, μπορούν να ζητούν κάθε συμπληρωματικό ή αποδεικτικό στοιχείο.

3. Οι Έλληνες υπήκοοι οι οποίοι έχουν τους προσωπικούς τους δεσμούς στην Ελλάδα αλλά των οποίων οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε άλλη χώρα, όπου διαμένουν πάνω από 185 ημέρες το ημερολογιακό έτος, θεωρούνται για την εφαρμογή των διατάξεων της προσωρινής εισαγωγής ότι έχουν τη συνήθη κατοικία τους στη χώρα που εργάζονται.

Άρθρο 4.

Προσωρινή εισαγωγή για ιδιωτική χρήση.

1. Το δικαίωμα της προσωρινής εισαγωγής δίνεται για ένα συνεχές ή όχι χρονικό διάστημα έξι (6) μηνών ανά δωδεκάμηνο το οποίο μπορεί να παραταθεί από τις κατά τόπον αρμόδιες τελωνειακές αρχές για 6 μήνες ακόμη. Το δικαίωμα χορηγείται με τους παρακάτω όρους:

—Ο ιδιώτης που εισάγει τα οχήματα ή είδη του άρθρου 1 πρέπει:

α) να έχει τη συνήθη κατοικία του εκτός Ελλάδας

β) να έρχεται στην Ελλάδα προσωρινά με τουριστική ιδιότητα και να μην ασκεί καμία επαγγελματική δραστηριότητα **εδώ.**

γ) να τα χρησιμοποιεί για ιδιωτική χρήση. Είναι όμως δυνατή η χρησιμοποίησή τους και από τον ή τη σύζυγο, τους γονείς ή τα παιδιά της ίδιας οικογένειας εφόσον και αυτοί **έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις και ύστερα από άδεια της τε**λωνειακής αρχής.

—Οι προϋποθέσεις πρέπει πάντα να υπάρχουν σωρρευτικά στο πρόσωπο του δικαιούχου.

2. Απαγορεύεται η εισαγωγή στην Ελλάδα δεύτερου οχήματος από το ίδιο πρόσωπο με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής. Επίσης πρόσωπο που έχει την παράλληλη χρήση **σύμφωνα με τα παραπάνω δεν έχει δικαίωμα εισαγωγής** άλλου οχήματος.

3. Σε περίπτωση παραλαβής ειδών ατελώς ή με μειωμένους δασμούς και φόρους λόγω μεταφοράς κατοικίας δεν επιτρέπεται η προσωρινή εισαγωγή πριν να περάσει μία τριετία **από την παραλαβή των ειδών και μόνο εφόσον ο ενδιαφερόμενος** αποδείξει ότι έχει μεταφέρει πάλι πραγματικά την κατοικία του εκτός Ελλάδας.

4. Απαγορεύεται η μεταβίβαση, η εκμίσθωση, το χρησιδάνειο **ή η με οποιοδήποτε άλλο τρόπο και σε οποιοδήποτε** άλλο πρόσωπο παραχώρηση της χρήσης των μεταφορικών μέσων και ειδών που παραδίδονται με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής. Πάντως, τα επιβατικά οχήματα που ανήκουν σε επιχείρηση ενοικίασης, η καταστατική έδρα της οποίας βρίσκεται εκτός Ελλάδας, μπορούν να εκμισθωθούν πάλι σε μη κάτοικο Ελλάδας προκειμένου να επανεξαχθούν (το ανώτερο **εντός 10 ημερών ανάλογα με την απόσταση ή την κατάσταση** του οχήματος), εφόσον αυτά βρίσκονται στη χώρα σε εκτέλεση σύμβασης μίσθωσης η οποία έληξε στην Ελλάδα. Μπορούν ακόμη να επανεξαχθούν από υπάλληλο της επιχείρησης ενοικίασης, ακόμη και αν ο υπάλληλος αυτός κατοικεί στην Ελλάδα.

Άρθρο 5.

Προσωρινή εισαγωγή επιβατικών οχημάτων για επαγγελματική χρήση.

1. Το δικαίωμα της προσωρινής εισαγωγής επιβατικού οχήματος για επαγγελματική χρήση, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 περ. γ, δίνεται με τους παρακάτω όρους:

α) **Ο ιδιώτης που εισάγει το επιβατικό όχημα**

—πρέπει να έχει τη συνήθη κατοικία του εκτός Ελλάδας.

— δεν μπορεί να χρησιμοποιεί το όχημα στην Ελλάδα για την εκτέλεση μεταφορών προσώπων με κόμιστρο ή άλλα υλικά οφέλη, ούτε για βιομηχανικές και εμπορικές μεταφορές εμπορευμάτων με ή χωρίς κόμιστρο.

β) Το επιβατικό όχημα δε μπορεί να μεταβιβάζεται, να μισθώνεται ή να αποτελεί αντικείμενο χρησιδανείου στην Ελλάδα.

γ) Το όχημα πρέπει να έχει αποκτηθεί σύμφωνα με τα **οριζόμενα στο άρθρο 1.**

Το δικαίωμα παρέχεται για ένα χρονικό διάστημα συνεχές ή όχι 7 μηνών ανά 12μηνο κατά την εισαγωγή επιβατικού οχήματος από εμπορικούς αντιπροσώπους και 6 μηνών σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις επαγγελματικής χρήσης, στις οποίες παρά τα συμπληρωματικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 3 και που προσκομίζονται στις αρμόδιες τε**λωνειακές αρχές, εξακολουθούν να υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες, η προσωρινη εισαγωγή υπόκειται στην κατάθεση** εγγύησης που καλύπτει κάθε είδους απαίτηση του δημοσίου. Εν τούτοις αν ο χρήστης οχήματος αυτής της περίπτωσης αποδείξει ότι έχει τη συνήθη κατοικία του σε άλλη χώρα, οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να επιστρέψουν την εγγύη-

ση μέσα σε δύο μήνες από την ημέρα προσκόμισης της απόδειξης αυτής.

Άρθρο 6.

Ειδικές περιπτώσεις.

1. Το δικαίωμα της προσωρινής εισαγωγής των μεταφορικών μέσων και ειδών του άρθρου 1 δίνεται και στις παρακάτω περιπτώσεις, με την επιφύλαξη της τήρησης των γενικών όρων των άρθρων 1, 2 και 3 καθώς και των ειδικότερων που αναφέρονται σε κάθε κατηγορία χωριστά.

α) Σε φοιτητές ή σπουδαστές οι οποίοι έρχονται και παραμένουν στην Ελλάδα αποκλειστικά και μόνο για σπουδές σε ανώτερα ή ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα ή σχολές επιμόρφωσης που ανήκουν σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Το δικαίωμα περιορίζεται στην πραγματική διάρκεια των σπουδών.

β) Σε πρόσωπα που έρχονται προσωρινά στην Ελλάδα για μετεκπαίδευση ή με σκοπό να εργαστούν σε εκτέλεση σύμβασης με το ελληνικό δημόσιο, οργανισμούς δημοσίου δικαίου και νομικά πρόσωπα που εποπτεύονται από το δημόσιο και τα οποία προσφέρουν ιδιαίτερα εξειδικευμένη εργασία προσωρινής μορφής.

γ) Σε πρόσωπα που καλύπτονται από τις διατάξεις του ν. 43/75 και π.δ. 514/77.

δ) Στους επί συμβάσει καθηγητές ανώτερων και ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας ή ιδρυμάτων που λειτουργούν στην Ελλάδα βάσει μορφωτικών συμφωνιών ή σε αλλοδαπά νομικά πρόσωπα που λειτουργούν βάσει διμερών συμφωνιών.

Το δικαίωμα για τις παραπάνω περιπτώσεις β, γ και δ χορηγείται για ένα διάστημα λιγότερο ή ίσο με 12 μήνες και μόνο για ένα αυτ/το.

ε) Στους Έλληνες εργαζόμενους στο εξωτερικό και Έλληνες ναυτικούς σε ποντοπόρα πλοία για 6 μήνες το ημερολογιακό έτος, χωρίς δικαίωμα παράτασης, εφόσον παραμένουν και εργάζονται εκεί τουλάχιστον 185 ημέρες το χρόνο.

στ) Στους Έλληνες φοιτητές, σπουδαστές και μετεκπαιδευόμενους στο εξωτερικό για δύο (2) μήνες το ημερολογιακό έτος.

ζ) Στους Έλληνες διπλωματικούς - προξενικούς και λοιπούς υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών καθώς και στους εξομοιούμενους με αυτούς υπαλλήλους, εφόσον επιστρέφουν προσωρινά στην Ελλάδα για εκτέλεση εργασίας για 6 μήνες και στη συνέχεια μπορούν να ακινητοποιούν τα οχήματα μέχρι ένα (1) χρόνο εφόσον οι κάτοχοι εξακολουθούν να παραμένουν στην Ελλάδα για εκτέλεση υπηρεσίας.

Άρθρο 7.

Προσωρινή εισαγωγή αλόγων ιππασίας.

Το δικαίωμα της προσωρινής εισαγωγής αλόγων ιππασίας δίνεται για 3 μήνες ανά δωδεκάμηνο με τους παρακάτω όρους:

α) Τα άλογα ιππασίας πρέπει να εισέρχονται στη χώρα εν όψει ή και κατά τη διάρκεια περιπάτων που κάνουν οι αναβάτες τους. Το δικαίωμα δεν παρέχεται κατά τις εισαγωγές αλόγων που μεταφέρονται πάνω σε μεταφορικά μέσα και οι οποίες γίνονται από κατοίκους Ελλάδας.

β) Το παραπάνω δικαίωμα πρέπει να ζητηθεί το αργότερο κατά την είσοδο στο έδαφος της χώρας. Όταν ζητείται πριν από τη προσωρινή εισαγωγή ο αναβάτης μπορεί να απαλλάσσεται από την υποχρέωση να εισέλθει στο έδαφος της χώρας από συνοριακό σταθμό.

γ) Τα άλογα ιππασίας δε μπορούν να αποτελούν αντικείμενο μίσθωσης ή χρησιδανείου ούτε να μεταβιβάζονται σε τρίτους ή να χρησιμοποιούνται για άλλους σκοπούς εκτός από τον περίπατο.

δ) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν άλλες ρυθμίσεις που μπορεί να περιορίζουν την είσοδο αλόγων στη χώρα, όπως π.χ. υγειονομικές, αστυνομικές κλπ.

ε) Η παράδοση αλόγων ιππασίας θα γίνεται με έκδοση ΔΕΧ από τα τελωνεία εισόδου.

Άρθρο 8.

Πρόστιμα.

1. α) Για κάθε μέρα παραμονής των οχημάτων που εισάγονται με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, μετά τη λήξη της προθεσμίας παραμονής στη χώρα, επιβάλλεται πρόσθετο τέλος 1.000 δρχ. μέχρι ένα μήνα και 1.500 για κάθε μέρα μετά την παρέλευση του μήνα.

β) Σε περίπτωση χρησιμοποίησης του οχήματος από μη δικαιούχο πρόσωπο επιβάλλεται εφάπαξ πρόσθετο τέλος που μπορεί να φθάσει το ύψος των οφειλόμενων δασμών και φόρων, αλλά έχει λιγότερο από 50.000 δρχ. Αν επιπλέον έχει λήξει και η νόμιμη προθεσμία κυκλοφορίας του οχήματος, εισπράττονται και τα προβλεπόμενα από την παράγραφο 1 πρόσθετα τέλη αυξημένα στο διπλάσιο. Για την καταβολή των πρόσθετων αυτών τελών είναι αλληλέγγυα υπεύθυνοι ο κύριος και ο χρήστης.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών τα παραπάνω πρόστιμα μπορούν να αυξηθούν.

γ) Εφόσον διαπιστωθεί ότι το δικαίωμα της προσωρινής εισαγωγής χορηγήθηκε με βάση ανακριβή στοιχεία, τότε επιβάλλονται για όλο το χρόνο της παραμονής του οχήματος στη χώρα τα προβλεπόμενα για την παράνομη κυκλοφορία πρόσθετα τέλη.

δ) Για κάθε άλλη παράβαση των διατάξεων της παρούσας και για την οποία δεν προβλέπεται ειδική ποινική ή διοικητική κύρωση, επιβάλλεται με πράξη του αρμόδιου τελώνη κατά των παραβατών πρόσθετο τέλος 50.000 δρχ.

2. α) Σε περίπτωση μη έγκαιρης επανεξαγωγής ή τελωνισμού των ειδών ατομικής χρήσης και αλόγων ιππασίας, που έχουν παραδοθεί με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, επιβάλλεται κατά του κατόχου πρόσθετο τέλος ίσο με το 50% των αναλογούντων δασμών και φόρων, με τους συντελεστές που ισχύουν την ημέρα επανεξαγωγής ή τελωνισμού και με βάση το είδος και την αξία που αναγνωρίζουν και αποδέχονται οι τελωνειακές αρχές κατά την ίδια ημερομηνία. Το παραπάνω πρόσθετο τέλος επιβάλλεται ανεξάρτητα από τους οφειλόμενους σε περίπτωση τελωνισμού δασμούς και λοιπούς φόρους.

β) Σε περίπτωση μεταβίβασης, εκμίσθωσης, χρησιδανείου, ενεχύρου ή παραχώρησης με οποιοδήποτε τρόπο της χρήσης των παραπάνω ειδών επιβάλλονται οι δασμοί και οι λοιποί φόροι που αναλογούν στα είδη αυτά, σύμφωνα με την παράγραφο 1 αυξημένοι στο διπλάσιο και είναι αλληλέγγυα υπόχρεοι ο κύριος και ο χρήστης.

3. Η παράβαση των διατάξεων της παρούσας απόφασης συνεπάγεται τη σύνταξη από το αρμόδιο τελωνείο καταλογιστικής πράξης κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση ένδικων μέσων. Η σύνταξη, κοινοποίηση, έναρξη ισχύος της καταλογιστικής πράξης και παραγραφή της καθώς και η χρήση των ένδικων μέσων ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 99 του Τελωνειακού Κώδικα. Τα οφειλόμενα πρόσθετα τέλη εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα είσπραξης δημοσίων εσόδων (ΚΕΔΕ).

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 9.

1. Σε περίπτωση τελωνισμού οχήματος ή ειδών που έχουν παραδοθεί με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης:

α) Τηρούνται όλες οι διατυπώσεις και οι περιορισμοί που ισχύουν κάθε φορά για την εισαγωγή και το συνάλλαγμα.

β) Καταβάλλονται οι αναλογούντες εισαγωγικοί δασμοί και φόροι με τους συντελεστές που ισχύουν κατά την ημέρα

τελωνισμού και με βάση την αξία που αποδέχονται οι τελωνειακές αρχές κατά την ίδια ημερομηνία.

2. Η υπαγωγή οχήματος και ειδών που έχουν παραδοθεί με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής σε διατάξεις που προβλέπουν ατέλεια ή μειωμένο δασμό είναι δυνατή εφόσον συντρέχουν οι κατά περίπτωση απαιτούμενες προϋποθέσεις.

3. Οχήματα που εισάγονται από πρόσωπα που έρχονται στην Ελλάδα για οριστική εγκατάσταση είναι δυνατό να παραδοθούν με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής για ένα μήνα από την ημέρα εισαγωγής του οχήματος, με την προϋπόθεση ότι ο χρόνος αυτός δεν ξεπερνά την προθεσμία τελωνισμού.

4. Στις περιπτώσεις στις οποίες η παρούσα προβλέπει ότι η προσωρινή εισαγωγή εξαρτάται από τη συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων, η απόδειξη της συνδρομής των προϋποθέσεων αυτών προς τις τελωνειακές αρχές βαρύνει τον ενδιαφερόμενο.

Εφόσον όμως οι προϋποθέσεις για την προσωρινή εισαγωγή παύσουν αργότερα να υπάρχουν ο ενδιαφερόμενος οφείλει αμέσως να ειδοποιήσει την αρμόδια τελωνειακή αρχή, αλλιώς υπόκειται στις κυρώσεις για παράνομη κυκλοφορία.

5. Οι όροι και οι προϋποθέσεις καθώς και η διαδικασία για την ακινητοποίηση, καταστροφή, κήρυξη ως αζήτητων, αναγκαστική ή συντηρητική κατάσχεση εξακολουθούν να διέπονται από τις διατάξεις του ν.δ. 2637/53. Το ίδιο ισχύει και για τη διαδικασία εισαγωγής και παρακολούθησης των ειδών του άρθρου 1 της παρούσας.

Άρθρο 10

Μεταβατικές διατάξεις.

Για οχήματα που ήδη βρίσκονται στη χώρα παρέχεται προθεσμία έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας για την επανεξαγωγή ή τον τελωνισμό τους, με την προϋπόθεση ότι δεν έχει λήξει ο χρόνος παραμονής τους σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν ή δεν λήγει εντός του παραπάνω εξαμήνου.

Άρθρο 11.

Η παρούσα που ισχύει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως θα κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ»

ε) «αριθμ. Δ.264/23

Αθήνα, 8 Μαρτίου 1985

ΘΕΜΑ: Δασμολογικές και φορολογικές απαλλαγές που εφαρμόζονται σε οριστικές εισαγωγές προσωπικών ειδών. που ανήκουν σε ιδιώτες.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την οδηγία 83/183/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983. σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές από Κράτος μέλος, προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες.

2. Τον Κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) 918/83 του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών.

3. Την αριθ. Υ.80/21.6.84 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού των Οικονομικών για την ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Οικονομικών.

Αποφασίζουμε :

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Πεδίο εφαρμογής—Γενικοί Κανόνες

Άρθρο 1

1. Με την απόφαση αυτή καθορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες παρέχεται απαλλαγή από δασμούς και λοιπούς φόρους για προσωπικά είδη που εισάγονται από ιδιώτες.

2. Η απόφαση αυτή δεν παρέχει απαλλαγή από τους ειδικούς ή τους περιοδικά καταβαλλόμενους φόρους και τέλη που αφορούν τη χρήση των εν λόγω ειδών στο εσωτερικό της χώρας όπως π.χ. τέλη που εισπράττονται κατά την έκδοση άδειας κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, τέλη ραδιοφωνίας—τηλεόρασης και λοιπά.

Άρθρο 2

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης νοούνται ως:

α) «δασμοί» οι δασμοί και οι φορολογικές επιβαρύνσεις ισοδυνάμου προς αυτούς αποτελέσματος που εισπράττονται κατά την εισαγωγή, καθώς και οι γεωργικές εισφορές και άλλες επιβαρύνσεις που προβλέπονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή στα πλαίσια ειδικών καθεστώτων, που ισχύουν για ορισμένα εμπορεύματα προερχόμενα από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων.

β) «λοιποί φόροι» ο φόρος κύκλου εργασιών, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης, ο ρυθμιστικός φόρος, τα τέλη χαρτοσήμου, καθώς και κάθε άλλη επιβάρυνση που εισπράττεται κατά τον τελωνισμό σε ανάλωση των εμπορευμάτων.

γ) «προσωπικά είδη» τα είδη που προορίζονται για προσωπική χρήση των ενδιαφερομένων ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού τους.

Αποτελούν «προσωπικά είδη» ιδίως:

η οικοσκευή, δηλαδή τα προσωπικά αντικείμενα, ο οικιακός ρουχισμός και τα είδη επίπλωσης ή εξοπλισμού που προορίζονται για προσωπική χρήση των ενδιαφερομένων ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού τους,

τα οδικά οχήματα με κινητήρα, ιδιωτικής χρήσης και τα οχήματα που ρυμουλκούνται από αυτά, οι μοτοσυκλέττες, τα μοτοποδήλατα, τα ποδήλατα, τα τροχόσπιτα, τα σκάφη αναψυχής και τα ιδιωτικά αεροπλάνα,

οι οικιακές προμήθειες (αναλώσιμα είδη) που προορίζονται να καλύψουν συνήθεις οικογενειακές ανάγκες, τα οικόσιτα ζώα και τα ιππευόμενα ζώα.

Τα προσωπικά είδη δεν πρέπει να παρουσιάζουν με το είδος ή την ποσότητά τους οποιοδήποτε εμπορικό ενδιαφέρον ούτε να προορίζονται για οικονομική δραστηριότητα. Αποτελούν, πάντως προσωπικά είδη και τα φορητά όργανα μηχανικών ή ελεύθερων τεχνών που είναι απαραίτητα για την άσκηση του επαγγέλματος του ενδιαφερόμενου.

Τα προσωπικά είδη που εισάγονται από χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (Ε.Ο.Κ.) θα πρέπει να έχουν αποκτηθεί με τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική αγορά του κράτους - μέλους από το οποίο προέρχονται και να μην τυχαίνουν λόγω της εξαγωγής καμιάς απαλλαγής και καμιάς επιστροφής των δασμών και λοιπών φόρων. Οι τελευταίοι αυτοί όροι δεν απαιτούνται στις περιπτώσεις ειδών που έχουν αποκτηθεί:

—στο πλαίσιο των διπλωματικών και προξενικών σχέσεων,

—στο πλαίσιο των αναγνωρισμένων από τη χώρα μας διεθνών οργανισμών μέσα στα όρια και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για τις έδρες τους,

—στο πλαίσιο των παραχωρήσεων που προβλέπονται για τον Οργανισμό του Βόρειου Ατλαντικού Συμφώνου,

—στα πλαίσια της κληρονομικής διαδοχής,

δ) «όχημα δημόσιας χρήσης» κάθε οδικό όχημα, το οποίο σύμφωνα με τον τύπο κατασκευής του ή τον εξοπλισμό του είναι κατάλληλο και προορίζεται για μεταφορές με ή χωρίς κόμιστρο:

—εννέα (9) τουλάχιστον ατόμων, στα οποία περιλαμβάνεται και ο οδηγός, εμπορευμάτων, καθώς και κάθε άλλο οδικό όχημα ειδικής χρήσης εκτός από την καθαυτό μεταφορά,

ε) «οινοπνευματώδη προϊόντα» τα προϊόντα (ζύθοι, οίνοι, σπεριτίφ από οίνο ή οινόπνευμα, απόσταγμα, ηδύποτα ή οινοπνευματώδη ποτά κλπ.) **τα οποία υπάγονται στις κλάσεις 22.03 έως 22.09 του Δασμολογίου,**

στ) «συνήθης κατοικία» ο τόπος στον οποίο ένα άτομο διαμένει **συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον εκατόν ογδόντα πέντε** (185) ημέρες, συνεχείς ή όχι, ανά δωδεκάμηνο, λόγω προσωπικών και επαγγελματικών δεσμών ή, σε περίπτωση ατόμου χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς, λόγω προσωπικών δεσμών, από τους οποίους προκύπτουν στενοί δεσμοί μεταξύ αυτού του ατόμου και του τόπου στον οποίο κατοικεί.

Εν τούτοις, η συνήθης κατοικία ατόμου, του οποίου οι επαγγελματικοί **δεσμοί βρίσκονται σε τόπο άλλον από τον τόπο των** προσωπικών του δεσμών και το οποίο για το λόγο αυτόν υποχρεώνεται **να διαμένει διαδοχικά σε διάφορους τόπους που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερες χώρες,** θεωρείται ότι βρίσκεται **στον τόπο των προσωπικών του δεσμών με την προϋπόθεση** ότι επιστρέφει τακτικά στον τόπο αυτόν. Ο τελευταίος **αυτός όρος δεν απαιτείται όταν το άτομο διαμένει σε μία χώρα για την εκτέλεση αποστολής με καθορισμένη διάρκεια.**

Η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή δεν συνεπάγεται μεταφορά συνήθους κατοικίας.

2. Οι διατάξεις της παρούσας απόφασης δεν εμποδίζουν **την εφαρμογή των απαγορεύσεων ή περιορισμών εισαγωγής** του δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και ζώων ή προφύλαξης των φυτών και λοιπά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

Προσωπικά είδη που ανήκουν σε φυσικά πρόσωπα τα οποία μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα.

Άρθρο 3.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 4 έως 9, απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους τα προσωπικά είδη που εισάγονται από φυσικά πρόσωπα τα οποία μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα.

Άρθρο 4.

Η ατέλεια παρέχεται μόνο σε πρόσωπα τα οποία είχαν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό, όπως αυτή ορίζεται στην περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2, τουλάχιστον το τελευταίο έτος πριν από τη μεταφορά της στην Ελλάδα.

Ως ημερομηνία μεταφοράς της συνήθους κατοικίας λαμβάνεται η ημερομηνία εκείνη κατά την οποία ένα πρόσωπο έρχεται στην Ελλάδα με σκοπό τη μεταφορά της στη χώρα μας.

Άρθρο 5.

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, η ατέλεια περιορίζεται στα προσωπικά είδη τα οποία:

α) βρίσκονται στην κατοχή του ενδιαφερομένου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτόν στον τόπο της προηγούμενης συνήθους κατοικίας του, τουλάχιστο:

—έξι (6) μήνες πριν μεταφέρει την κατοικία του, εφόσον πρόκειται για οδικά οχήματα με κινητήρα, ιδιωτικής χρήσης και τα ρυμουλκούμενά τους, για μοτοσυκλέττες, μοτοποδήλατα, τροχόσπιτα, σκάφη αναψυχής και ιδιωτικά αεροπλάνα,

—τρεις (3) μήνες πριν μεταφέρει την κατοικία του, αν πρόκειται για τα λοιπά είδη, εκτός από τα αναλώσιμα,

β) προορίζονται για ίδια χρήση του ενδιαφερομένου στον τόπο της νέας συνήθους κατοικίας του,

γ) τελωνίζονται εφάπαξ ή τμηματικά πριν περάσει δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα.

2. Αποδεικτικά στοιχεία, για τη συνδρομή των προϋποθέσεων της περίπτωσης α της παραγράφου 1, απαιτούνται, όταν πρόκειται για οδικά οχήματα με κινητήρα, ιδιωτικής χρήσης και τα οχήματα που ρυμουλκούνται από αυτά, για μοτοσυκλέττες, μοτοποδήλατα, τροχόσπιτα, σκάφη αναψυχής και ιδιωτικά αεροπλάνα. Για τα λοιπά είδη δεν απαιτούνται τέτοια αποδεικτικά στοιχεία, εκτός αν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες καταστρατήγησης.

3. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 1 περίπτωση α, πρόσωπα τα οποία είχαν και χρησιμοποιούσαν στον τόπο της προηγούμενης συνήθους κατοικίας τους οδικό όχημα με κινητήρα, ιδιωτικής χρήσης (επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο) για έξι (6) τουλάχιστο μήνες κατά το τελευταίο πριν από τη μεταφορά της κατοικίας τους στην Ελλάδα έτος, μπορούν αντί του οχήματος αυτού:

α) να εισάγουν άλλο το οποίο απόκτησαν στο εξωτερικό πριν από τη μεταφορά της κατοικίας τους,

β) εφόσον πρόκειται για πρόσωπα που προέρχονται από χώρες εκτός Ευρώπης, να αγοράσουν άλλο όχημα, από κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (Ε.Ο.Κ.) εκτός της Ελλάδας, μετά τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας τους, με τον όρο ότι ο τελωνισμός θα γίνει μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία μεταφοράς της,

γ) ν' αγοράσουν μέτα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία μεταφοράς της συνήθους κατοικίας τους στην Ελλάδα άλλο όχημα εγχώριας παραγωγής.

Άρθρο 6.

1. Δεν είναι δυνατή η παράδοση ατελώς κατά οικογένεια περισσοτέρων του ενός από τα ακόλουθα είδη:

—επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο,

—μοτοσυκλέττα ή μοτοποδήλατο,

—τροχόσπιτο, εφόσον έχει παραλάβει αυτοκινούμενο τροχόσπιτο δεν είναι δυνατή η παράδοση μη αυτοκινούμενου,

—σκάφος αναψυχής,

—ιδιωτικό αεροπλάνο.

2. Εξαιρούνται από την ατέλεια:

α) τα οχήματα δημόσιας χρήσης,

β) τα υλικά για επαγγελματική χρήση, εκτός από τα φορητά όργανα μηχανικών ή ελεύθερων τεχνών,

γ) τα οινοπνευματώδη προϊόντα, ο καπνός και τα προϊόντα καπνού, εκτός από τις ποσότητες που προβλέπονται κατα περίπτωση από τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 1402/1983 (ΦΕΚ 167/18.11.1983 τεύχος Α').

Άρθρο 7.

1. Τα ατελώς παραλαμβανόμενα είδη μέχρι να συμπληρωθεί δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία παραλαβής τους δεν επιτρέπεται να μεταβιβαστούν, να εκμισθωθούν, ν' αποτελέσουν αντικείμενο ενέχυρου, χρησιδάνειου ή να παραχωρηθεί η χρήση τους με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής.

2. Σε περίπτωση μεταβίβασης, μίσθωσης, ενέχυρου, χρησιδάνειου ή παραχώρησης, με οποιοδήποτε άλλο τρόπο της χρήσης των πιο πάνω ειδών, πριν από τη συμπλήρωση δωδεκάμηνης προθεσμίας από την παραλαβή τους, εισπράττεται το σύνολο των δασμών και λοιπών φόρων που οφείλονται.

3. Οφειλόμενοι δασμοί και λοιποί φόροι, για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, είναι εκείνοι που αναλογούν στα εν λόγω είδη, με βάση τους συντελεστές που ισχύουν κατά την ημερομηνία που πραγματοποιείται η μεταβίβαση, η μίσθωση, το ενέχυρο, το χρησιδάνειο ή η παραχώρηση με οποιοδήποτε άλλο τρόπο της χρήσης και την αξία που γίνεται αποδεκτή από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές κατά την ημερομηνία αυτή.

4. Αν η μεταβίβαση, η μίσθωση, το ενέχυρο, το χρησιδάνειο ή η παραχώρηση με οποιοδήποτε άλλο τρόπο της χρήσης των ειδών που παραλαμβάνονται ατελώς πραγματοποιείται πριν από την παρέλευση της δωδεκάμηνης προθεσμίας

χωρίς την προηγούμενη έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι που οφείλονται και επιβάλλεται πρόσθετο τέλος ίσο με το πενήντα τα εκατό (50%) των λοιπών φόρων.

5. Ο κάτοχος ειδών που προέρχονται από μεταβίβαση, μίσθωση, ενέχυρο, χρησιδάνειο ή παραχώρηση της χρήσης με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, χωρίς την άδεια της τελωνειακής αρχής, είναι σε ολόκληρο υπόχρεος για την καταβολή των οφειλόμενων δασμών και λοιπών φόρων καθώς και του πρόσθετου τέλους.

Άρθρο 8.

1. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 5, η ατέλεια μπορεί να παρασχεθεί για προσωπικά είδη που εισάγονται πριν ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα, εφόσον αυτός αναλάβει την υποχρέωση να τη μεταφέρει πράγματι σε προθεσμία έξι (6) μηνών.

Με την ίδια παραπάνω υποχρέωση, μπορεί να παρασχεθεί ατέλεια για τα προσωπικά είδη που μεταφέρει ο ενδιαφερόμενος στην Ελλάδα στην περίπτωση που λόγω των επαγγελματικών του υποχρεώσεων εγκαταλείπει τη χώρα όπου είχε τη συνήθη κατοικία του, χωρίς ταυτόχρονα να μεταφέρει την κατοικία του αυτή στην Ελλάδα.

2. Η παράδοση των ειδών, σύμφωνα με τα παραπάνω, γίνεται με τη λήψη χρηματικής ή τραπεζικής εγγύησης για τους οφειλόμενους δασμούς και λοιπούς φόρους.

3. Αν ο ενδιαφερόμενος δεν μεταφέρει πράγματι τη συνήθη κατοικία του μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1, εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι που οφείλονται την ημερομηνία εισαγωγής των ειδών.

4. Όταν γίνεται χρήση των διατάξεων της παραγράφου 1, οι προθεσμίες που ορίζονται στις περιπτώσεις α και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 υπολογίζονται με βάση την ημερομηνία εισαγωγής των ειδών, ενώ η προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 υπολογίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα.

Άρθρο 9.

1. Οι διατάξεις των περιπτώσεων α και β της παραγράφου 1 του άρθρου 5 και οι διατάξεις του άρθρου 7 δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα που αναγκάζονται λόγω εξαιρετικών πολιτικών περιστάσεων να μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα.

2. Από την έναρξη εφαρμογής του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), θα χορηγείται στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου ατέλεια και για τα είδη των περιπτώσεων α και β της παραγράφου 2 άρθρου 6. Σε περίπτωση όμως εφαρμογής της διάταξης αυτής μπορεί να παραδίνεται ατελώς ένα μόνο οδικό όχημα, δημόσιας ή ιδιωτικής χρήσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Είδη που εισάγονται με την ευκαιρία γάμου.

Άρθρο 10.

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 11 έως 13, απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους είδη οικοσκευής έστω και καινούργια, τα οποία ανήκουν σε πρόσωπα που μεταφέρουν τη συνήθη κατοικία τους στην Ελλάδα με την ευκαιρία του γάμου τους.

2. Απαλλάσσονται επίσης τα συνήθη γαμήλια δώρα που προσφέρονται ή αποστέλλονται σε πρόσωπα που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, από πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό. Η απαλλαγή αυτή χορηγείται για δώρα των οποίων η αξία δεν ξεπερνά τις διακόσιες πενήντα (250) Ευρωπαϊκές Νομισματικές Μονάδες το καθένα.

Άρθρο 11.

Η ατέλεια χορηγείται μόνο σε πρόσωπα τα οποία:

α) είχαν τη συνήθη κατοικία τους στο εξωτερικό, τουλάχιστον το τελευταίο έτος πριν από τη μεταφορά τους στην Ελλάδα,

β) αποδεικνύουν την τέλεση του γάμου τους ή την έναρξη των διαδικασιών που απαιτούνται κατά νόμο για την τέλεσή του.

Άρθρο 12.

1. Η ατέλεια χορηγείται μόνο για τα είδη που εισάγονται κατά το χρονικό διάστημα που αρχίζει το νωρίτερο δύο (2) μήνες πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται για την τέλεση του γάμου και τελειώνει το αργότερο τέσσερις (4) μήνες μετά την τέλεση.

2. Τα είδη που παραλαμβάνονται ατελώς υπόκεινται στους περιορισμούς που ορίζονται στο άρθρο 7 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 13.

1. Όταν ο τελωνισμός των ειδών οικοσκευής ή των δώρων γάμου πραγματοποιείται πριν από την ημερομηνία του γάμου, η παράδοσή τους γίνεται με τη λήψη χρηματικής ή τραπεζικής εγγύησης για το σύνολο των δασμών και λοιπών φόρων που αναλογούν.

2. Αν ο ενδιαφερόμενος, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την ημερομηνία που προβλεπόταν για το γάμο δεν προσκομίσει στην αρμόδια τελωνειακή αρχή στοιχεία που να αποδεικνύουν την τέλεσή του, εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι που οφείλονται την ημερομηνία εισαγωγής των ειδών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Προσωπικά είδη που αποκτώνται στα πλαίσια κληρονομικής διαδοχής.

Άρθρο 14.

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 15 έως 17, χορηγείται ατέλεια από δασμούς και λοιπούς φόρους για τα προσωπικά είδη που βρίσκονται στο εξωτερικό και περιέρχονται με κληρονομική διαδοχή εκ διαθήκης ή εξ αδιαθέτου σε φυσικό πρόσωπο που έχει τη συνήθη κατοικία του στην Ελλάδα.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, με τον όρο «προσωπικά είδη» νοούνται όλα τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση γ και αποτελούν την κληρονομιά του προσώπου που πέθανε.

Άρθρο 15.

Εξαιρούνται από την ατέλεια:

α) τα οινοπνευματώδη προϊόντα,

β) ο καπνός και τα προϊόντα καπνού,

γ) τα οχήματα δημόσιας χρήσης,

δ) τα υλικά για επαγγελματική χρήση, εκτός από τα φορητά όργανα μηχανικών ή ελεύθερων τεχνών που ήταν απαραίτητα για την άσκηση του επαγγέλματος του θανόντος,

ε) τα αποθέματα πρώτων υλών και κατεργασμένων ή ημικατεργασμένων προϊόντων,

στ) τα ζώντα ζώα και τα αποθέματα άλλων γεωργικών προϊόντων που υπερβαίνουν τις ποσότητες που αντιστοιχούν στις συνήθεις οικογενειακές ανάγκες.

Άρθρο 16.

1. Η ατέλεια χορηγείται για τα προσωπικά είδη που εισάγονται εφάπαξ ή τμηματικά μέσα σε προθεσμία δύο (2) ε-

των από την ημερομηνία κατά την οποία περιέρχονται στον ενδιαφερόμενο (οριστική ρύθμιση της κληρονομικής διαδοχής).

2. Για τη χορήγηση της ατέλειας, ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει στην αρμόδια τελωνειακή αρχή πιστοποιητικό της ελληνικής προξενικής αρχής ή της οικείας δημοτικής ή κοινοτικής αρχής του τόπου εξαγωγής των ειδών με το οποίο θα βεβαιώνεται ότι τα εισαγόμενα είδη αποκτήθηκαν λόγω κληρονομικής διαδοχής.

Άρθρο 17.

Οι διατάξεις των άρθρων 14, 15 και 16 εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τα προσωπικά είδη τα οποία περιέρχονται εκ διαθήκης σε νομικά πρόσωπα που ασκούν όχι κερδοσκοπική δραστηριότητα και είναι εγκατεστημένα στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Α'. Έπιπλα και λοιπά κινητά που εισάγονται από κράτος μέλος της Ε.Ο.Κ. για επίπλωση δευτερεύουσας κατοικίας.

Άρθρο 18.

Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους τα έπιπλα και λοιπά κινητά που εισάγονται από φυσικά πρόσωπα προκειμένου να χρησιμεύσουν για την επίπλωση ή εξοπλισμό δευτερεύουσας κατοικίας που βρίσκεται στην Ελλάδα.

Άρθρο 19.

Η ατέλεια του άρθρου 18 χορηγείται μόνο σε πρόσωπα τα οποία:

α) έχουν τη συνήθη κατοικία τους σ' ένα κράτος μέλος της Ε.Ο.Κ. και

β) είναι κύριοι δευτερεύουσας κατοικίας στην Ελλάδα ή την έχουν μισθώσει για δώδεκα (12) τουλάχιστο μήνες.

Άρθρο 20.

Η ατέλεια του άρθρου 18 περιορίζεται στα έπιπλα και λοιπά κινητά τα οποία:

α) βρίσκονταν στην κατοχή του ενδιαφερόμενου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτόν στον τόπο της συνήθους κατοικίας του, για τρεις (3) τουλάχιστο μήνες πριν από την ημερομηνία εξαγωγής τους και β) ανταποκρίνονται ως προς το είδος και την ποσότητα στη συνήθη επίπλωση ή εξοπλισμό της συγκεκριμένης δευτερεύουσας κατοικίας.

Β. Έπιπλα και λοιπά κινητά που προέρχονται από εγκατάλειψη δευτερεύουσας κατοικίας σ' ένα κράτος-μέλος και προορίζονται για επίπλωση της συνήθους ή άλλης δευτερεύουσας κατοικίας.

Άρθρο 21.

Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους τα έπιπλα και λοιπά κινητά που εισάγονται από φυσικό πρόσωπο, λόγω εγκατάλειψης δευτερεύουσας κατοικίας του σ' ένα κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, με σκοπό την επίπλωση ή τον εξοπλισμό της συνήθους ή άλλης δευτερεύουσας κατοικίας του στην Ελλάδα.

Άρθρο 22.

Η ατέλεια του άρθρου 21 παρέχεται σε πρόσωπα που έχουν στην Ελλάδα τη συνήθη κατοικία τους ή δευτερεύουσα κατοικία, όπως αυτή ορίζεται στην περίπτωση β του άρθρου 19.

Άρθρο 23.

Η ατέλεια του άρθρου 21 περιορίζεται στα έπιπλα και λοιπά κινητά τα οποία:

α) βρίσκονταν στην κατοχή του ενδιαφερομένου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτόν στην προηγούμενη δευτερεύουσα κατοικία για δώδεκα (12) τουλάχιστο μήνες,

β) ανταποκρίνονται ως προς το είδος και την ποσότητα στη συνήθη επίπλωση ή εξοπλισμό της συγκεκριμένης συνήθους ή δευτερεύουσας κατοικίας για την οποία προορίζονται και

γ) εισάγονται μέσα σε προθεσμία δώδεκα (12) μηνών από την ημερομηνία εγκατάλειψης της δευτερεύουσας κατοικίας.

Γ'. Περιορισμοί και υποχρεώσεις:

Άρθρο 24.

1. Δεν επιτρέπεται η μεταβίβαση, η μίσθωση ή υπεκμίσθωση της δευτερεύουσας κατοικίας σε τρίτους πριν περάσει δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία τελωνισμού των ειδών που παραλαμβάνονται ατελώς, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 18 και 21, ακόμη και σε περίπτωση απουσίας των ενδιαφερομένων ή της οικογένειάς τους.

2. Σε περίπτωση μεταβίβασης, μίσθωσης ή υπεκμίσθωσης της δευτερεύουσας κατοικίας πριν περάσει δωδεκάμηνη προθεσμία από την ημερομηνία τελωνισμού των ειδών ατελώς, εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι που αναλογούν στα εν λόγω είδη, με τους συντελεστές που ισχύουν κατά την ημερομηνία που συνάπτεται η μίσθωση ή υπεκμίσθωση ή πραγματοποιείται η μεταβίβαση και την αξία που γίνεται αποδεκτή από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές κατά την ίδια ημερομηνία. Επίσης επιβάλλεται πρόσθετο τέλος ίσο με το πενήντα τα εκατό (50%) των οφειλόμενων λοιπών φόρων.

3. Σε περίπτωση μεταβίβασης, μίσθωσης, ενέχυρου, χρησιδάνειου ή παραχώρησης με οποιοδήποτε άλλο τρόπο της χρήσης των ειδών που παραλαμβάνονται ατελώς, πριν από την παρέλευση δωδεκάμηνης προθεσμίας από την ημερομηνία τελωνισμού τους, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 δεν μπορούν να έχουν σωρευτική εφαρμογή.

Άρθρο 25.

Η παράδοση των ειδών με βάση τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου γίνεται με τη λήψη χρηματικής, τραπεζικής ή αξιόχρεης εγγύησης τρίτου προσώπου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πληρωμή των δασμών και λοιπών φόρων καθώς και του πρόσθετου τέλους, σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 26.

Η ατέλεια ειδών με βάση τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού παρέχεται μία φορά και για μία δευτερεύουσα κατοικία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'.

Έπιπλα και λοιπά κινητά που εισάγονται από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και προορίζονται για την επίπλωση δευτερεύουσας κατοικίας στην Ελλάδα.

Άρθρο 27.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 28 έως 32, απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους τα έπιπλα και λοιπά κινητά που εισάγονται από φυσικά πρόσωπα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους σε χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (Ε.Ο.Κ.), προκειμένου να χρησιμεύσουν για την επίπλωση ή εξοπλισμό δευτερεύουσας κατοικίας που βρίσκεται στην Ελλάδα.

Άρθρο 28.

Η ατέλεια χορηγείται μόνο σε πρόσωπα τα οποία:

α) έχουν τη συνήθη κατοικία τους σε χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

β) είναι κύριοι της δευτερεύουσας κατοικίας στην Ελλάδα

ή την έχουν μισθώσει για χρονικό διάστημα δύο (2) τουλάχιστον ετών.

Άρθρο 29.

Η ατέλεια περιορίζεται στα έπιπλα και λοιπά κινητά τα οποία:

α) βρίσκονταν στην κατοχή του ενδιαφερομένου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτόν στον τόπο της συνήθους κατοικίας του για έξι (6) τουλάχιστο μήνες πριν από την ημερομηνία εξαγωγής τους,

β) ανταποκρίνονται ως προς το είδος και την ποσότητα στη συνήθη επίπλωση ή εξοπλισμό της συγκεκριμένης δευτερεύουσας κατοικίας.

Άρθρο 30.

1. Δεν επιτρέπεται η μεταβίβαση, η μίσθωση ή υπεκμίσθωση της δευτερεύουσας κατοικίας σε τρίτους, πριν περάσει διετής προθεσμία από την ημερομηνία τελωνισμού των ειδών ατελώς ακόμη και σε περίπτωση απουσίας των ενδιαφερομένων ή της οικογένειάς τους.

2. Σε περίπτωση μεταβίβασης, μίσθωσης ή υπεκμίσθωσης της δευτερεύουσας κατοικίας πριν περάσει διετής προθεσμία από την ημερομηνία τελωνισμού των ειδών ατελώς, εισπράττονται οι δασμοί και λοιποί φόροι που αναλογούν στα είδη αυτά, με τους συντελεστές που ισχύουν κατά την ημερομηνία που συνάπτεται η μίσθωση ή η υπεκμίσθωση ή πραγματοποιείται η μεταβίβαση και την αξία που γίνεται αποδεκτή από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές κατά την ίδια ημερομηνία.

Επίσης επιβάλλεται πρόσθετο τέλος ίσο με το πενήντα τα εκατό (50%) των οφειλόμενων λοιπών φόρων.

3. Η ατέλεια εξακολουθεί να ισχύει αν τα είδη χρησιμοποιηθούν για την επίπλωση νέας δευτερεύουσας κατοικίας στην Ελλάδα, μετά από έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, εφόσον βέβαια τηρούνται οι όροι και προϋποθέσεις της περίπτωσης β του άρθρου 28 και της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

4. Σε περίπτωση μεταβίβασης, μίσθωσης, ενέχυρου, χρησιδάνειου ή παραχώρησης της χρήσης των ειδών που παραλαμβάνονται ατελώς, πριν από την παρέλευση διετούς προθεσμίας από την ημερομηνία τελωνισμού τους, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 7 της παρούσας απόφασης.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 4 δεν είναι δυνατό να εφαρμοστούν σωρευτικά.

Άρθρο 31.

Η παράδοση των ειδών γίνεται με τη λήψη χρηματικής τραπεζικής ή αξιόχρεης προσωπικής εγγύησης τρίτου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πληρωμή των δασμών, των λοιπών φόρων καθώς και του πρόσθετου τέλους, σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος δε συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου.

Άρθρο 32.

Η ατέλεια ειδών με βάση τις διατάξεις του κεφαλαίου αυτού χορηγείται μία φορά και για μία δευτερεύουσα κατοικία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Είδη ιματισμού, σχολικό υλικό και άλλα κινητά είδη για μαθητές και φοιτητές.

Άρθρο 33.

1. Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους ο ιματισμός, το σχολικό υλικό και τα μεταχειρισμένα κινητά πράγματα που αποτελούν τη συνήθη επίπλωση ενός φοιτητικού δωματίου και ανήκουν σε φοιτητές ή μαθητές που έρχονται στην Ελλάδα για να σπουδάσουν και τα οποία προορίζονται για προσωπική τους χρήση κατά τη διάρκεια των σπουδών τους.

2. Κατά την έννοια της παραγράφου 1, νοείται ως:

α) «μαθητής» ή «φοιτητής» κάθε πρόσωπο που έχει γραφτεί κανονικά σ' ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα ή σχολείο για πλήρη παρακολούθηση των μαθημάτων που δίνονται σ' αυτό.

β) «ιματισμός» ο ατομικός και οικιακός ρουχισμός καθώς και τα ενδύματα, μεταχειρισμένα και όχι.

γ) «σχολικό υλικό» τα αντικείμενα και όργανα (στα οποία περιλαμβάνονται αριθμομηχανές και γραφομηχανές), που χρησιμοποιούν συνήθως οι φοιτητές και μαθητές για την πραγματοποίηση των σπουδών τους.

3. Η ατέλεια παρέχεται μία φορά κάθε σχολικό έτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Προσωπικά είδη που εισάγονται από Έλληνες εργαζόμενους στο εξωτερικό που επιστρέφουν οριστικά στην Ελλάδα.

Άρθρο 34.

Απαλλάσσονται από δασμούς και λοιπούς φόρους τα προσωπικά είδη που εισάγονται από Έλληνες υπηκόους, μόνιμους κατοίκους Ελλάδας που διέμειναν στο εξωτερικό εργαζόμενοι πάνω από δύο (2) συνεχή χρόνια και επιστρέφουν στην Ελλάδα για οριστική εγκατάσταση.

Η προσωρινή άφιξη στην Ελλάδα του εργαζόμενου κατά το χρόνο της άδειάς του, δεν θεωρείται ότι διακόπτει την παραπάνω διετή χρονική περίοδο.

Έλληνας εργαζόμενος στο εξωτερικό, που συμπλήρωσε τη διετή παραμονή και εργασία και εξακολούθησε πραγματικά να παραμένει στο εξωτερικό χωρίς να εργάζεται για διάφορους λόγους, δικαιούται κατά την οριστική επάνοδό του στη χώρα να έχει τις παραπάνω δασμοφορολογικές διευκολύνσεις.

Άρθρο 35.

1. Η ατέλεια του άρθρου 34 παρέχεται με τους όρους και προϋποθέσεις των άρθρων 5, 6, 7, 8 και 9 που εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

2. Στην ατέλεια του άρθρου 34 υπάγονται οι εργαζόμενοι αποδειγμένα στο εξωτερικό:

α) με σχέση εξαρτημένης ή όχι εξαρτημένης εργασίας.

β) οι δημόσιοι υπάλληλοι - συμπεριλαμβανομένων και των διπλωματικών -, οι δικαστικοί, οι αξιωματικοί, υπαξιωματικοί και οπλίτες των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Λιμενικού Σώματος, καθώς και οι υπάλληλοι νομικών προσώπων, που παραμένουν στο εξωτερικό αποκλειστικά και μόνο για εκτέλεση υπηρεσίας και επιστρέφουν στην Ελλάδα με μετάθεση ή οριστικά.

Άρθρο 36.

Εξαιρούνται από την ατέλεια του άρθρου 34 οι Έλληνες φοιτητές και μετεκπαιδευόμενοι στο εξωτερικό, έστω και αν κατά τη διάρκεια των σπουδών τους εργάζονται, εκτός εάν μετά τη λήξη των σπουδών τους εργάστηκαν αποδειγμένα πάνω από δύο (2) συνεχή χρόνια.

Άρθρο 37.

Οι διατάξεις του κεφαλαίου Γ' εφαρμόζονται κατ' αναλογία και για τα προσωπικά είδη Ελλήνων εργαζομένων στο εξωτερικό που επιστρέφουν στην Ελλάδα για οριστική εγκατάσταση με την ευκαιρία του γάμου τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'

Μεταβατικές διατάξεις.

Άρθρο 38.

1. Κατά παρέκκλιση των άρθρων 3 και 34 διατηρείται

μέχρι εφαρμογής του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) η μειωμένη φορολογική επιβάρυνση που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις για τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης - συμπεριλαμβανομένων και των αυτοκινούμενων τροχόσπιτων -, τις μοτοσυκλέττες, τα μοτοποδήλατα και τα φορτηγά αυτοκίνητα, τα οποία έχουν κυλινδρισμό κινητήρα πάνω από 1.300 κ.ε.

Η παραπάνω μειωμένη φορολογική επιβάρυνση, μέχρι εφαρμογής του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, επιβάλλεται και για τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης—συμπεριλαμβανομένων και των αυτοκινούμενων τροχόσπιτων—, τις μοτοσυκλέττες και τα μοτοποδήλατα, ανεξάρτητα από τον κυλινδρισμό κινητήρα τους, που παραδίνονται με βάση τις διατάξεις του Κεφαλαίου Δ'.

2. Σε περίπτωση παραλαβής οδικών οχημάτων με μειωμένη φορολογική επιβάρυνση, εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις του άρθρου 7, πλην όμως οφειλόμενοι δασμοί και λοιποί φόροι κατά την έννοια των διατάξεων αυτών είναι η διαφορά μεταξύ του συνόλου των δασμών και λοιπών φόρων που αναλογούν και της μειωμένης φορολογικής επιβάρυνσης που καταβλήθηκε.

3. Οι προϊσχύουσες διατάξεις θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται σε όλη τους την έκταση στα πρόσωπα που είχαν υπαχθεί σε αυτές πριν από την ημερομηνία ισχύος της απόφασης αυτής.

Για ένα εξάμηνο, από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, πρόσωπα τα οποία δεν πληρούν τους όρους και προϋποθέσεις της απόφασης αυτής μπορούν να υπαχθούν στις προγενέστερες διατάξεις, εφόσον συγκεντρώσουν τις προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 7 έχουν εφαρμογή και για τα προσωπικά είδη που έχουν παραληφθεί ή θα παραληφθούν ατελώς ή με μειωμένη δασμοφορολογική επιβάρυνση με βάση τις προγενέστερες διατάξεις.

Για τα προσωπικά είδη που έχουν παραληφθεί ή θα παραληφθούν σύμφωνα με την παράγραφο 3 με μειωμένη δασμοφορολογική επιβάρυνση, οφειλόμενοι δασμοί και λοιποί φόροι για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 7 είναι η διαφορά μεταξύ του συνόλου των δασμών και λοιπών φόρων που αναλογούν στα είδη αυτά και της μειωμένης δασμοφορολογικής επιβάρυνσης που καταβλήθηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι'

Γενικές και τελικές διατάξεις.

Άρθρο 39.

Προσωπικά είδη, που παραλαμβάνονται με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής (ελεύθερη χρήση), είναι δυνατό να υπαχθούν στις διατάξεις της παρούσας απόφασης, εφόσον συντρέχουν για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση οι προϋποθέσεις της απόφασης αυτής. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, οι προθεσμίες της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 5 υπολογίζονται με βάση την ημερομηνία προσωρινής εισαγωγής των ειδών στο τελωνειακό έδαφος της χώρας.

Άρθρο 40.

1. Για κάθε περίπτωση παροχής ατέλειας, εκτός από αυτές των κεφαλαίων Δ' και Ζ', απαιτείται η προσκόμιση στην αρμόδια τελωνειακή αρχή πιστοποιητικού της ελληνικής προξενικής αρχής του τόπου κατοικίας ή διαμονής (ανάλογα με την περίπτωση) του ενδιαφερομένου στο εξωτερικό, στο οποίο θα αναγράφονται και βεβαιώνονται τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για να διαπιστωθεί αν συντρέχουν οι κατά περίπτωση προϋποθέσεις που αφορούν τον ενδιαφερόμενο καθώς και τα είδη.

2. Το παραπάνω πιστοποιητικό μπορεί να χορηγείται και από την οικεία δημοτική ή αστυνομική αρχή στην περίπτωση που δεν υπάρχει αρμόδια ελληνική προξενική αρχή.

Άρθρο 41.

1. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η απόφαση αυτή προβλέπει ότι η παροχή της ατέλειας από δασμούς και λοιπούς φόρους εξαρτάται από τη συνδρομή ορισμένων προϋποθέσεων, η απόδειξη της συνδρομής των προϋποθέσεων αυτών προς τις αρμόδιες αρχές βαρύνει τον ενδιαφερόμενο.

2. Η ατέλεια που προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 57 έως 65 του ν. 1402/18.11.1983 (ΦΕΚ 167/18.11.1983 τ. Α') και των άρθρων 45 έως 49 του Κανονισμού Ε.Ο.Κ. 918/83, για τα είδη που περιέχονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών, παρέχεται σωρευτικά με την ατέλεια που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης, εφόσον ο ενδιαφερόμενος συγκεντρώνει τις απαραίτητες γι' αυτό προϋποθέσεις.

3. Όταν η ατέλεια από δασμούς και λοιπούς φόρους παρέχεται με όριο ένα ποσό που εκφράζεται σε Ευρωπαϊκές Νομισματικές Μονάδες (ECU), η αντίστοιχη αξία του ποσού αυτού σε δραχμές καθορίζεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 64 του ν. 1402/1983.

Άρθρο 42.

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 38, από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης, καταργούνται:

α) Οι διατάξεις των άρθρων 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16 και 17 του ν.δ. 2544/1953 (ΦΕΚ 227/27.8.1953 τ. Α').

β) Οι διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3 και 4 του ν. 2778/1954 (ΦΕΚ 45/1954).

γ) Οι διατάξεις των περιπτώσεων α, β και γ της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του ν. 1382/1983 (ΦΕΚ 105/4.8.1983 τ. Α').

δ) Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη στις διατάξεις της παρούσας απόφασης ή ρυθμίζει διαφορετικά τα ίδια θέματα.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 27 του ν. 1326/1983 (ΦΕΚ 19/4.2.1983 τ. Α') θα εξακολουθήσουν να ισχύουν.

Άρθρο 43.

Έναρξη ισχύος.

1. Η απόφαση αυτή θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί νομοθετικά.

2. Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσης της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 8 Μαρτίου 1985

Ο Υφυπουργός
ΔΗΜ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ»

γ) «αριθ. Δ. 482/47

Αθήνα, 30 Απρίλη 1985

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση της αριθ. Δ. 264/23/8.3.85 ΑΥΟ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την αριθ. Δ. 264/23/8.3.85 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών για τις δασμολογικές απαλλαγές που εφαρμόζονται σε οριστικές εισαγωγές προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες.

2. Την αριθ. Υ. 80/21.6.84 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και Υπουργού των Οικονομικών για την ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Οικονομικών.

Αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Τροποποιούμε το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του Κεφαλαίου Θ' της Δ.264/23/8.3.85 υπουργικής απόφασης ως εξής:

«1. Κατά παρέκκλιση των άρθρων 3 και 34 διατηρείται μέχρι εφαρμογής του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) η μειωμένη φορολογική επιβάρυνση που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις για τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης —συμπεριλαμβανομένων και των αυτοκινούμενων τροχόσπιτων—, τις μοτοσυκλέττες, τα μοτοποδήλατα και τα φορτηγά αυτοκίνητα, τα οποία έχουν κυλινδρισμό κινητήρα πάνω από 1600 κ.ε.».

Άρθρο 2

1. Η απόφαση αυτή θα δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί νομοθετικά.

2. Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ»

δ) «αριθ. Δ.904/115

Αθήνα, 5 Σεπτεμβρίου 1985

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση και συμπλήρωση της με αριθ. Δ. 1254/141/1.11.84 ΑΥΟ «Προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης και προσωπικών ειδών».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την με αριθ. 83/182/ΕΟΚ οδηγία του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 «για τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων» που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων - Τεύχος L 105/23.4.83.

2. Τα διάφορα προβλήματα που δημιουργήθηκαν στο πρώτο στάδιο εφαρμογής της αναφερόμενης στο θέμα απόφασης.

Αποφασίζουμε

Άρθρο μόνο

Η απόφασή μας με αριθ. Δ. 1254/141/1.11.1984 «Προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης και προσωπικών ειδών» (ΦΕΚ 886/1984—Τεύχος Β') τροποποιείται και συμπληρώνεται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 1 η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατεξαίρεση των οριζόμενων στην παράγραφο 2 επιτρέπεται μέχρι 30.9.1986 η παράδοση με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής επιβατικών οχημάτων ιδιωτικής χρήσεως με προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας, ανεξάρτητα από τη χώρα προέλευσής τους και για το προβλεπόμενο κατά περίπτωση χρονικό διάστημα, το οποίο σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να ξεπερνά την παραπάνω ημερομηνία».

2. Στο άρθρο 1 παράγραφος 4 και στο τέλος αυτής προστίθεται η φράση «εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από άλλη διάταξη της παρούσας».

3. Στο άρθρο 4 προστίθεται νέα παράγραφος 5, που έχει ως εξής:

«5. Κατεξαίρεση της αναφερόμενης στην παράγραφο 4 απαγόρευσης, επιτρέπεται η μεταβίβαση επιβατικού οχήματος ιδιωτικής χρήσης που φέρει προσωρινές πινακίδες κυκλοφορίας ή κανονικές πινακίδες κυκλοφορίας τρίτων χωρών, σε άλλο δικαιούχο προσωρινής εισαγωγής πρόσωπο, πλην των ειδικών περιπτώσεων του άρθρου 6, με την υποχρέωση της καταβολής των οφειλόμενων τελών μεταβίβασης και τελών κυκλοφορίας και της δραχμοποίησης ποσού συναλλάγματος ισόποσου με την καθοριζόμενη από την τελωνειακή αρχή αξία του επιβατικού οχήματος. Η μεταβίβαση θα γίνεται με την αυτοπρόσωπη παρουσία αγοραστή κα. πωλητή στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, αποκλειομένης της μεταβίβασης με πληρεξούσιο και πάντοτε μέσα στη νόμιμη προθεσμία παραμονής του οχήματος στη χώρα.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για να επιτραπεί η παραπάνω μεταβίβαση καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής».

4. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1 περίπτωση β προστίθεται δεύτερο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Το ίδιο δικαίωμα παρέχεται και στο αλλοδαπό υπαλληλικό προσωπικό των εγκατεστημένων στη χώρα μας ξένων κρατικών οργανισμών και ινστιτούτων».

5. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1 περίπτωση ζ η αναφερόμενη σ' αυτή λέξη «εργασίας» αντικαθίσταται με τη λέξη «υπηρεσίας».

6. Στο άρθρο 6 προστίθενται νέες παράγραφοι 2 και 3, που έχουν ως εξής:

«2. Για τα πρόσωπα των περιπτώσεων α, β, γ και δ της παραγράφου 1 παρέχεται το δικαίωμα της προσωρινής εισαγωγής και των ειδών της οικοσκευής τους, για το προβλεπόμενο κατά περίπτωση χρονικό διάστημα.

3. Για τα επιβατικά οχήματα, που εισάγονται και κυκλοφορούν με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής από πρόσωπα των περιπτώσεων α, β, γ και δ της παραγράφου 1, οφείλονται τα προβλεπόμενα από τις κείμενες διατάξεις τέλη κυκλοφορίας».

7. Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 η περίπτωση α αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Σε περίπτωση κυκλοφορίας οχήματος, που παραδόθηκε με το καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, μετά τη λήξη της προθεσμίας επανεξαγωγής, επιβάλλονται σωρευτικά κατά του κατόχου τα παρακάτω πρόσθετα τέλη:

—εφάπαξ πρόσθετο τέλος 10.000 δραχμές για τη μη έγκαιρη επανεξαγωγή, και

—πρόσθετο τέλος για κάθε μέρα παράνομης κυκλοφορίας 1.000 δραχμές για όχημα με κυλινδρισμό μηχανής μέχρι 1600 κυβικά εκατοστά και 2.500 δραχμές για όχημα με κυλινδρισμό μηχανής πάνω από 1600 κυβικά εκατοστά.

Για το ίδιο χρονικό διάστημα της παράνομης κυκλοφορίας εισπράττονται και τα προβλεπόμενα τέλη κυκλοφορίας.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων για την κήρυξη των οχημάτων ως αζήτητων, αν ένα όχημα τεθεί σε τελωνειακή ακινητοποίηση μέσα στην προθεσμία που διαρκεί η προσωρινή εισαγωγή, αλλά η ακινητοποίησή του διαρκέσει πέραν της νόμιμης προθεσμίας επανεξαγωγής, τότε επιβάλλεται κατά του κατόχου ολόκληρο το εφάπαξ πρόσθετο τέλος και το 50% του παραπάνω οριζόμενου για την παράνομη κυκλοφορία πρόσθετου τέλους, για χρονικό διάστημα μέχρι 40 ημερών ενώ για το πέραν των 40 ημερών διάστημα η επιβολή του πρόσθετου τέλους είναι στο ακέραιο.

Αν όμως η πέραν της νόμιμης προθεσμίας παραμονή του οχήματος σε τελωνειακή ακινητοποίηση οφείλεται αποδειγμένα σε λόγους ανώτερης βίας, επιτρέπεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, να απαλλάσσεται της υποχρέωσης καταβολής των οφειλόμενων πρόσθετων τελών».

8. Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 περίπτωση β η δεύτερη και τρίτη πρόταση αντικαθίστανται ως εξής:

«Αν επιπλέον έχει λήξει και η νόμιμη προθεσμία, επιβάλλονται και τα προβλεπόμενα από την περίπτωση α πρόσθετα τέλη καθώς και τα τέλη κυκλοφορίας.

Για την καταβολή των πρόσθετων αυτών τελών είναι αλληλέγγυα υπεύθυνοι ο κάτοχος και χρήστης του οχήματος».

9. Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 περίπτωση γ και στο τέλος αυτής προστίθεται η φράση «καθώς και τα τέλη κυκλοφορίας».

10. Στο άρθρο 8 παράγραφος 2 περίπτωση α η αναφερόμενη σ' αυτή φράση «των ειδών ατομικής χρήσης και αλόγων ιπποδρομίας» αντικαθίσταται με τη φράση «των αλόγων ιπποδρομίας και των λοιπών, πλην οχημάτων, ειδών».

11. Στο άρθρο 8 παράγραφος 2 περίπτωση β η αναφερόμενη σ' αυτή φράση «σύμφωνα με την παράγραφο 1» αντικαθίσταται με τη φράση «σύμφωνα με την περίπτωση α».

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

ε) «αριθμ. Δ. 905/116

Αθήνα 5.9.1985

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση της με αριθ. Δ.264/23/8.3.1985 ΑΥΟ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την με αριθμ. Δ.264/23/8.3.1985 ΑΥΟ «Δασμολογικές και φορολογικές απαλλαγές που εφαρμόζονται σε οριστικές εισαγωγές προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες» (ΦΕΚ 139/18.3.85 Τεύχος Β').

2. Τα διάφορα προβλήματα που δημιουργήθηκαν κατά το πρώτο στάδιο εφαρμογής της παραπάνω απόφασης, η επίλυση των οποίων απαιτεί νομοθετική ρύθμιση.

Αποφασίζουμε

Άρθρο μόνο.

Η απόφασή μας Δ.264/23/8.3.1985 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αποδεικτικά στοιχεία για τη συνδρομή των προϋποθέσεων της περίπτωσης α της παραγράφου 1 απαιτούνται μόνο για τα αναφερόμενα σ' αυτή μεταφορικά μέσα.

Για τα λοιπά είδη δεν απαιτούνται τέτοια αποδεικτικά στοιχεία. Αν υπάρχουν σαφείς αμφιβολίες και δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία, κατατίθεται από τον ενδιαφερόμενο υπεύθυνη δήλωση του ν.δ. 105/1969 για τη συνδρομή της προϋπόθεσης αυτής».

2. Στο άρθρο 5 προστίθεται νέα παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Σε περίπτωση μετοίκησης οικογένειας, η οποία εισάγει επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο, διαφορετικό από αυτό που είχε και χρησιμοποιούσε στον τόπο της συνήθους κατοικίας της, η προβλεπόμενη από την περίπτωση α της παραγράφου 1 εξάμηνη κατοχή, είτε στο σύνολό της είτε αθροιστικά, μπορεί να συντρέχει και σε μέλος της οικογένειας, άλλο από αυτό που τελωνίζει το επιβατικό αυτοκίνητο ή αυτοκινούμενο τροχόσπιτο, με την προϋπόθεση ότι μετοικούν μαζί».

3. Το άρθρο 37 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 37.

1. Οι διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' της παρούσας εφαρμόζονται συμπληρωματικά και στους Έλληνες εργαζόμενους στο εξωτερικό που επιστρέφουν στην Ελλάδα για οριστική εγκατάσταση με την ευκαιρία του γάμου τους και μόνο για εκείνα τα προσωπικά είδη που δεν παραλαμβάνουν ατελώς με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Οι διατάξεις των Κεφαλαίων Ε' και ΣΤ' της παρούσας δεν εφαρμόζονται στους Έλληνες εργαζόμενους στο εξωτερικό».

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«Από την έναρξη ισχύος της παρούσας και μέχρι 31.10. 1985, πρόσωπα τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις της απόφασης αυτής μπορούν να υπαχθούν στις προγενέστερες διατάξεις, εφόσον συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών».

5. Στο Κεφάλαιο Ι μετά το άρθρο 39 προστίθεται νέο άρθρο 39Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 39 Α.

1. Το προβλεπόμενο από τις διατάξεις των Κεφαλαίων Β' και Η' της παρούσας δικαίωμα μετοικεσίας ασκείται μια φορά.

2. Κατεξαίρεση, αν μέσα στην προβλεπόμενη από τις παραπάνω διατάξεις δωδεκάμηνη προθεσμία το πρόσωπο που μετοικεί έκανε μερική άσκηση του δικαιώματος και για διάφορους λόγους ξανάφυγε στο εξωτερικό, όπου παρέμεινε τουλάχιστο για δύο (2) χρόνια, δικαιούται κατά την επιστροφή του ξανά στη χώρα για οριστική εγκατάσταση να παραλάβει ατελώς ή με μειωμένη φορολογική επιβάρυνση εκείνα από τα προσωπικά του είδη που δεν είχε παραλάβει την πρώτη φορά, εφόσον στο πρόσωπό του συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπονται, κατά περίπτωση, από τις παραπάνω διατάξεις.

3. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 ισχύουν και για τα πρόσωπα εκείνα που είχαν μετοικήσει στο παρελθόν, με βάση τις προϊσχύσασες διατάξεις, και ξανάφυγαν στο εξωτερικό από όπου επιστρέφουν επικαλούμενα τις διατάξεις της παρούσας απόφασης».

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

στ) «αριθμ. Δ. 1272/169

Αθήνα 30 Νοεμβρίου 1985

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση και συμπλήρωση της Δ.1254/141/1. 11.1984 ΑΥΟ για την προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης και προσωπικών ειδών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την αριθμ. 83/182 Οδηγία του Συμβουλίου της ΕΟΚ της 28.3.83 «για τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων».

2. Τα διάφορα προβλήματα που δημιουργήθηκαν κατά την εφαρμογή της Δ. 1254/141/1.11.84 ΑΥΟ.

Αποφασίζουμε

Άρθρο μόνο.

Η υπουργική απόφαση Δ. 1254/141/1.11.84 «Προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης και προσωπικών ειδών (ΦΕΚ 886/1984 Τεύχος Β') τροποποιείται και συμπληρώνεται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 6 παρ. 1 οι περιπτώσεις β, γ και δ αντικαθίστανται ως εξής:

«β) Σε πρόσωπα που έρχονται προσωρινά στην Ελλάδα για μετεκπαίδευση ή που καλύπτονται από τις διατάξεις του ν. 43/75 και π.δ. 514/77 και δεν έχουν συνάψει γάμο με Έλληνα ή Ελληνίδα υπήκοο, για ένα διάστημα λιγότερο ή ίσο με 12 μήνες και μόνο για ένα (1) αυτοκίνητο.

γ) Στους αλλοδαπούς υπηκόους που έρχονται προσωρινά στην Ελλάδα με σκοπό να εργαστούν σε εκτέλεση σύμβασης με το ελληνικό δημόσιο, οργανισμούς δημοσίου δικαίου, νομικά πρόσωπα που εποπτεύονται από το δημόσιο, σε αλλοδαπά εμπορικά ή βιομηχανικά επιμελητήρια ή σε εγκαταστημένους στη χώρα μας ξένους κρατικούς οργανισμούς ή ινστιτούτα και οι οποίοι προσφέρουν ιδιαίτερα εξειδικευμένη εργασία προσωρινής μορφής. Το δικαίωμα παρέχεται για ένα χρονικό διάστημα λιγότερο ή ίσο με τρία χρόνια και εφόσον διαρκεί η σύμβαση.

δ) Στο με σύμβαση, αλλοδαπής υπηκοότητας διδακτικό προσωπικό ανώτερων και ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας ή ιδρυμάτων που λειτουργούν στην Ελλάδα βάσει μορφωτικών συμφωνιών και δεν έχουν συνάψει γάμο με Έλληνα ή Ελληνίδα υπήκοο. Το δικαίωμα χορηγείται για όσο χρόνο διαρκεί η σύμβαση».

2. Στο άρθρο 11 προστίθεται η πρόταση:

«Από την εφαρμογή της παρούσας καταργούνται οι διατάξεις των ν.δ. 2637/53 και 3839/58, οι οποίες διέπουν θέματα τα οποία ρυθμίζονται απ' αυτήν, το άρθρο 6 του ν.δ. 36/1968 καθώς και κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει θέματα προσωρινής εισαγωγής τα οποία καλύπτονται από την παρούσα».

Η παρούσα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο Υπουργός
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

16. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από 18.3.1984 η αριθμ. Δ. 726/84/4.7.85 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών για την «τροποποίηση της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της αριθ. Δ. 264/23/8.3.84 απόφασης Υπουργού Οικονομικών», η οποία έχει ως εξής:

«αριθμ. Δ. 726/84

Αθήνα 4 Ιούλη 1985

Θέμα: Τροποποίηση της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της αριθ. Δ. 264/23/8.3.85 απόφασης Υπουργού Οικονομικών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την οδηγία 83/183/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983, σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές από κράτος—μέλος προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτη και

2. Τον Κανονισμό (Ε.Ο.Κ.) 918/83 του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών.

Αποφασίζουμε

Άρθρο 1.

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της Δ. 264/23/8.3.1985 απόφασης Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 139/18.3.1985, τεύχος Β') τροποποιείται ως εξής:

«δ) «όχημα δημόσιας χρήσης» κάθε οδικό όχημα το οποίο σύμφωνα με τον τύπο κατασκευής του ή τον εξοπλισμό του είναι κατάλληλο και προορίζεται για μεταφορές με ή χωρίς κόμιστρο:

— δέκα (10) ατόμων και άνω, στα οποία περιλαμβάνεται και ο οδηγός,

— εμπορευμάτων,

καθώς και κάθε άλλο οδικό όχημα ειδικής χρήσης εκτός από την καθ' αυτό μεταφορά».

Άρθρο 2.

1. Η απόφαση αυτή θα δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί νομοθετικά.

2. Η παρούσα απόφαση ισχύει αναδρομικά από 18.3.1985.

Ο Υπουργός
ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ»

17. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από 18.3.1985 η αριθ. Δ. 1291/170/5.12.1985 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών για την «τροποποίηση της περίπτωσης α της παραγρ. 1 του άρθρου 5 της Δ. 264/23/8.3.1985 απόφασης Υπουργού Οικονομικών», η οποία έχει ως εξής:

«αριθ. Δ. 1291/170

Αθήνα 5 Δεκέμβρη 1985

ΘΕΜΑ: Τροποποίηση της περίπτωσης α της παραγράφου 1 του άρθρου 5 της Δ. 264/23/8.3.1985 απόφασης Υπουργού Οικονομικών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την οδηγία 83/183/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983, σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές από κράτος-μέλος προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτη και

2. Τον Κανονισμό (ΕΟΚ) 918/83 του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για τη θέσπιση του κοινοτικού καθεστώτος τελωνειακών ατελειών.

Αποφασίζουμε

Άρθρο 1.

Η περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 5 της Δ. 264/23/8.3.1985 απόφασης Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 139/18.3.1985 τ. Β') τροποποιείται ως εξής:

«α. βρίσκονταν στην κυριότητα του ενδιαφερομένου και χρησιμοποιήθηκαν από αυτόν στον τόπο της προηγούμενης συνήθους κατοικίας του τουλάχιστο: —έξι (6) μήνες πριν μεταφέρει την κατοικία του, εφόσον πρόκειται για οδικά οχήματα με κινητήρα, ιδιωτικής χρήσης και τα ρυμουλκούμενά τους, για μοτοσυκλέττες, μοτοποδήλατα, τροχόσπιτα, σκάφη αναψυχής και ιδιωτικά αεροπλάνα, —τρεις (3) μήνες πριν μεταφέρει την κατοικία του, αν πρόκειται για τα λοιπά είδη, εκτός από τα αναλώσιμα.

Άρθρο 2.

1. Η απόφαση αυτή θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί νομοθετικά.

2. Η παρούσα απόφαση ισχύει αναδρομικά από 18.3.1985.

Ο Υπουργός
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

18. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από 12.12.1985 η αριθ. Δ. 1321/139/13.12.1985 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών, η οποία έχει ως εξής:

«αριθ. Δ. 1321/179

Αθήνα 13.12.1985

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Την αριθ. Δ. 1254/141/1.11.1984 ΑΥΟ για την «προσωρινή εισαγωγή ορισμένων μεταφορικών μέσων ιδιωτικής χρήσης και προσωπικών ειδών».

2. Την αριθ. Δ 1319/177/12.12.1985 ΑΥΟ

Αποφασίζουμε:

'Αρθρο μόνο.

1. Παρατείνεται μέχρι 30.9.1986 η ελεύθερη χρήση επιβατικών αυτοκινήτων και ειδών οικοσκευής των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών καθώς και των εργαζομένων στην ΕΑΒ και ΕΒΟ, με καταβολή τελών κυκλοφορίας για τα αυτ/τα.

2. Ειδικά για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών εξακολουθεί να ισχύει μέχρι την παραπάνω προθεσμία ο τελωνισμός των αυτοκινήτων και των ειδών οικοσκευής με τους μειωμένους δασμούς και φόρους που προβλέπονται από τις ειδικές για αυτούς διατάξεις, όπως ίσχυαν μέχρι 31.10.1985.

Η παρούσα που ισχύει από 12.12.1985 να δημοσιευτεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί νομοθετικά.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

'Αρθρο 53.

Συνυπευθυνότητα φορτωτή

1. Κάθε φυσικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί φορτηγό αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσης για εκτέλεση δημόσιας μεταφοράς ή εκδίδει φορτωτικές για τέτοια μεταφορά ή αποδέχεται τέτοιες φορτωτικές ή συνεργεί στην υπερφόρτωση ΦΔΧ αυτ/του, κατά ποσοστό μεγαλύτερο του 10% του μικτού του βάρους, τιμωρείται με πρόστιμο τουλάχιστο είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμών. Σε περίπτωση υποτροπής τιμωρείται με πρόστιμο τουλάχιστο σαράντα χιλιάδων δραχμών (40.000).

Τα παραπάνω πρόστιμα αναπροσαρμόζονται με απόφαση του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, αυξανόμενα ανάλογα με τις διαμορφούμενες κάθε φορά οικονομικές συνθήκες.

2. Σαν φυσικά πρόσωπα, για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου θεωρούνται οι υπεύθυνοι των γραφείων ή πρακτορείων μεταφορών, βιομηχανιών, βιοτεχνιών, εκδοτηρίων φορτωτικών, νομικών προσώπων δημοσίου ενδιαφέροντος, καθώς και κάθε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο χρησιμοποιεί συστηματικά ή σε τακτά χρονικά διαστήματα φορτηγά αυτοκίνητα για τη διακίνηση των παραγόμενων ή εμπορευόμενων προϊόντων του.

'Αρθρο 54.

Εκδοτήρια φορτωτικών

1. Οι διατάξεις του άρθρου 27 του π. δ/τος 99/1977 (ΦΕΚ. 34/1977 τ. Α') καταργούνται.

2. Οι άδειες λειτουργίας των επιχειρήσεων εκδοτηρίων φορτωτικών, που έχουν εκδοθεί από οικονομικούς εφόρους με βάση τις καταργούμενες διατάξεις, παύουν να ισχύουν τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

'Αρθρο 55.

1. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του ν.δ. 3323/1955 και της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν.δ. 1146/1972 δεν εφαρμόζονται για τη φορολόγηση της ωφέλειας που προκύπτει από την πώληση φορτηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης, εφόσον αυτά μέσα σε ένα (1) έτος από την ημερομηνία πώλησής τους αντικατασταθούν με νέα.

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 1 Ιανουαρίου 1987, για τις μεταβιβάσεις φορτηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης που γίνονται από την ημερομηνία αυτή και μετά.

'Αρθρο 56.

Τα ελληνικά πολιτικά κόμματα δύνανται, δύο μήνες πριν από την ημερομηνία διενέργειας εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών του Εθνικού ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να εισάγουν προσωρινά, χωρίς την καταβολή των αναλογούντων κατά τη εισαγωγή δασμών, λοιπών φόρων και τελών χαρτοσήμου, μηχανολογικό εξοπλισμό και μέσα μεταφοράς, με αποκλειστικό σκοπό τη χρησιμοποίησή τους για τη διεξαγωγή του εκλογικού αγώνα και με την υποχρέωση εξαγωγής αυτών μέσα σ' ένα μήνα από την ημερομηνία διενέργειας των εκλογών.

Η ισχύς της παρούσας διάταξης αρχίζει από 1ης Απρίλη 1985.

'Αρθρο 57.

Νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου θρησκευτικού και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία εκπληρούν κοινωφελείς, φιλανθρωπικούς και πολιτιστικούς σκοπούς, αυτοχρηματοδοτούμενα, εξαιρούνται της εφαρμογής των διατάξεων του ν.δ. 496/1974 «περί λογιστικού των Ν.Π.Δ.Δ.».

'Αρθρο 58.

Κατάργηση λογαριασμών εκτός προϋπολογισμού.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού δύνανται να καταργούνται οι εκτός προϋπολογισμού λογαριασμοί που τηρούνται σε τραπεζικά ιδρύματα.

Το χρηματικό υπόλοιπο των λογαριασμών αυτών κατατίθεται στο δημόσιο ταμείο και εμφανίζεται στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού.

'Αρθρο 59.

Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 490/1976, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 86 παρ. 2 του ν. 1041/80, προστίθεται το εξής εδάφιο:

«Στους αναπήρους των ανωτέρω κατηγοριών ηλικίας κάτω των 18 ετών το δικαίωμα τούτο παραχωρείται σ' εκείνον που ασκεί τη γονική μέριμνα ή για οποιοδήποτε λόγο έχει την επιτροπεία, με την προϋπόθεση ότι το παραλαμβανόμενο αυτοκίνητο θα έχει κυλινδρισμό κινητήρα μέχρι 1600 CC».

'Αρθρο 60.

Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 25 του ν. 820/1978 «Περί λήψεως μέτρων δια την περιστολήν της φοροδιαφυγής και άλλων συναφών διατάξεων» καταργούνται από της ισχύος των διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 1563/1985 «Διαρρυθμίσεις στην άμεση και έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις».

'Αρθρο 61.

Διατάξεις που καταργούνται.

Από την έναρξη ισχύος των διατάξεων αυτού του νόμου καταργούνται:

α) Οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. 820/1978.

β) Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις αυτού του νόμου ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται από αυτές.

'Αρθρο 62.

'Εναρξη ισχύος.

Η ισχύς αυτού του νόμου αρχίζει:

α) των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 4 παράγραφος 2, 7

από 1 Ιανουαρίου 1986, για τα εισοδήματα που απέκτησαν οι δικαιούχοι από την ημερομηνία αυτή και μετά,

β) των διατάξεων των άρθρων 3, 4 παράγραφος 1, 8, 9 από το οικονομικό έτος 1986, για τα εισοδήματα που απέκτησαν οι δικαιούχοι από 1 Ιανουαρίου 1985 και μετά,

γ) των διατάξεων των άρθρων 26, 27, 28, 29, 30, 37, 38, 39, 40, 41, 42 και 43 από την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος στη Βουλή,

δ) των λοιπών διατάξεών του από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από αυτές.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Απριλίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ - ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Απριλίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ